

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמי קובו – אב"ד
כבוד השופט מיכאל קרשן
כבוד השופטת מרב גרינברג

1

בעניין: **מדינת ישראל**
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
ע"י עו"ד אופיר פחימה

המאשימה

נגד

פלוני
ע"י עו"ד מירי פרידמן

הנאשם

2

3

נוסח זה של הכרעת הדין מותר בפרסום
הכרעת דין

4

סגן הנשיאה עמי קובו – אב"ד

5

רקע

6

1. החלטנו לזכות את הנאשם מחמת הספק מכל עבירות המין המיוחסות לו בכתב האישום
וכן מעבירות האלימות המיוחסות לו באישומים 7, 8, 9 ו-11, ולהרשיעו ביתר אישומי
האלימות.

8

9

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את העבירות הבאות:

10

אינוס, עבירה לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) – אישום
ראשון, ריבוי עבירות.

11

12

מעשה סדום, עבירה לפי סעיף 347(ב) ביחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק – אישומים שני,
שלישי ורביעי (באישום הרביעי, ריבוי עבירות).

13

14

תקיפת בת זוג, עבירה לפי סעיף 379 ביחד עם סעיף 382(ב)(1) לחוק – אישומים חמישי,
שביעי, עשירי, ואחד עשר.

15

16

תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 ו-382(ג) לחוק – אישומים
שישי, תשיעי, שניים עשר, שלושה עשר, חמישה עשר ושישה עשר.

17

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 ניסיון לתקיפת בת זוג, עבירה לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) ביחד עם סעיף 25 לחוק – אישום
2 שמיני.
- 3 כליאת שווא, עבירה לפי סעיף 377 לחוק – אישום עשירי.
- 4 איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק – אישומים אחד עשר, ארבעה עשר, חמישה עשר
5 ושמונה עשר.
- 6 יצוין כי לעניין עבירת מעשה סדום, בעקבות תיקון 152 לחוק, במסגרתו בוטל סעיף 347,
7 העבירה של מעשה סדום בוטלה והיא כעת חלק מעבירת האינסוס, המוגדרת כחדירה לגוף
8 של אישה או של גבר, ויש לראות העבירה של מעשה סדום כעבירה של אינסוס, הכוללת
9 חדירה לפי הטבעת.
- 10 עוד יצוין כי כתב האישום אינו כולל את אישום 17, ובשל שגיאה לאחר אישום 16, מופיע
11 אישום 18.
- 12 על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתלוננת (ילידת 2002) והנאשם (יליד 1996) הכירו
13 באתר היכרויות בינואר 2021 והפכו לבני זוג. הם התגוררו לסירוגין בדירת הוריו, בדירת
14 אימה ובדירה ששכר הנאשם. במהלך הקשר פיתח הנאשם אובססיביות וקנאה כלפי
15 המתלוננת, התנגד לקשריה החברתיים וליציאותיה מהבית, ועל רקע זה ביצע בה עבירות
16 מין ואלימות כמתואר להלן:
- 17 **אישום ראשון** – בין אוגוסט לנובמבר 2021, הנאשם ביצע מספר פעמים עבירות מין
18 במתלוננת בתדירות של אחת לשבועיים לערך בדירתם. הוא החדיר את איבר מינו לאיבר
19 מינה ללא הסכמתה בזמן שישנה במיטתם. בעקבות מעשיו, היא חשה בכאב התעוררה,
20 וניסתה להדוף אותו, אך ללא הצלחה. כשהתנגדה, משך בשערה, הצמיד את פניה לכרית
21 ואמר לה להירגע ולהמשיך לישון. הוא חדל רק לאחר שהגיע לפורקן. חלק מהפעמים
22 ביקשה שיחדל בשל כאבים או מחזור, ובחלק מהמקרים בשל מחלת מין שהדביק אותה.
- 23 **אישום שני** – בסמוך לספטמבר 2021, דרש הנאשם מהמתלוננת לקיים יחסי מין. לאחר
24 סירבה, הצמיד את איבר מינו לפניה, אחז בלסתה בכוח, החדיר את איבר מינו לפיה והגיע
25 לסיפוק מיני תוך התעלמות מבכייה והתנגדותה.
- 26 **אישום שלישי** – בסמוך לאוקטובר 2021, במהלך יחסי מין וגניליים מוסכמים, החדיר
27 הנאשם את איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת, בניגוד להסכמתה, וחרף התנגדותה.
28 כתוצאה מכך, נבהלה המתלוננת, התרחקה וצעקה, ולאחר מכן דיממה מישבנה וסבלה
29 מחוסר שליטה ביציאות.
- 30 **אישום רביעי** – במועדים ספורים, לקראת סוף תקופת מגוריהם המשותפים, לאחר האירוע
31 המתואר באישום השלישי, במהלך קיום יחסי מין מוסכמים, הנאשם החדיר את אצבעו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפי הטבעת של המתלוננת, ללא הסכמתה. בתגובה, התנגדה וצעקה, והנאשם הציג לה את
אצבעו בהתגרות.

אישום חמישי – בסמוך למרץ 2021, בדירת הוריו, הנאשם הפעיל שוקר חשמלי והצמידו
לבטנה של המתלוננת, וגרם לה כאב.

אישום שישי – ב-23.5.21, בשעת לילה, לאחר ויכוח ברכבו, המתלוננת ביקשה לצאת.
הנאשם סירב, תפס אותה בזרועותיה, הכניסה בכוח לרכב, וגרם לה חבלות.

אישום שביעי – ב-25.5.21, במהלך יחסי מין מוסכמים במקלחת בדירת ההורים, הנאשם
אחז בצווארה של המתלוננת בכוח וחנק אותה עד שהתעלפה ונפלה, ואיבדה את הכרתה
למשך מספר דקות.

אישום שמיני – ב-12.6.21, ברחוב, הנאשם ניסה לפגוע במתלוננת עם רכבו, לאחר שסירבה
להישמע להוראותיו. המתלוננת זזה הצידה ובכך מנעה את פגיעת הרכב בגופה. כתוצאה
מכך, התנגש הנאשם ברכב חונה ונחבל בראשו.

אישום תשיעי – בסמוך ליולי 2021, ברכבו של הנאשם, זרק הנאשם לעבר המתלוננת שני
טלפונים ניידים, פגע ברגלה, וגרם לה חבלה.

אישום עשירי – בספטמבר 2021, הנאשם קרא הודעות בטלפון של המתלוננת ללא רשותה,
כעס עליה, החל לצעוק עליה ולגדף אותה. המתלוננת אמרה שהיא מעוניינת להיפרד ממנו
ולעזוב את הדירה, וקמה מהספה. הנאשם דחף אותה חזרה לספה, ולאחר מכן כלא אותה
בדירה, מנע ממנה לצאת ולקח לה את הטלפון.

אישום אחד עשר – ב-23.10.21, בדירה, הנאשם כעס על כך שגילה שהמתלוננת התכתבה
עם ידיד בטלפון הנייד שלה. הנאשם משך את המתלוננת מהמיטה לרצפה, גרר אותה לסלון
והכריח אותה להתקשר לידיד, ולאחר מכן איים על הידיד שיהרוג אותו.

אישום שנים עשר – ב-29.10.21, לאחר שהמתלוננת העירה את הנאשם, הנאשם היכה את
המתלוננת באגרוף בשפתייה וגרם לה חבלה.

אישום שלושה עשר – ב-2.11.21, כעס הנאשם על המתלוננת על עניין של מה בכך, משך
את המתלוננת מהמיטה וגרם לה חבלה בקרסול.

אישום ארבעה עשר – בתחילת דצמבר 2021, כשבועיים לאחר שהנאשם והמתלוננת נפרדו,
המתלוננת עזבה את דירתם, שוחח הנאשם עם המתלוננת בטלפון, הבין שהיא מטיילת
בחוף, נסע במשאית וחיפש אחריה ברחבי העיר, הבחין בה כשהיא מטיילת עם ידיד (ב.ב.),
גידף את הידיד, ונסע מהמקום. בסמוך לאחר מכן, התקשר הנאשם למתלוננת בנוכחות ב.ב.
ואיים כי יבוא ויהרוג את ב.ב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 **אישום חמישה עשר** – ב-21.1.22, ביקשה המתלוננת מהנאשם שיסיע אותה והוא הסכים.
2 לצורך כך הגיעה המתלוננת לדירה, ודפקה בדלת. הנאשם פתח את הדלת, אחז בזרועה
3 בכוח, דחף אותה עד שנפלה לרצפה. הוא תפס ברגלה, היא נשכה אותו ושרטה אותו
4 בצווארו כדי שיעזבה. בהמשך, שפך את חפציה מתוך תיקה. כשהבחין שהשכנים מבחינים
5 במתרחש, הרים אותה על כתפו והורידה במדרגות הבניין. משהגיעו לכניסה לבניין, זרק
6 אותה על הרצפה, וכתוצאה מכך היא נחבלה בגב וברגלה. הוא הרימה על כתפיו, הכניסה
7 למושב שליד הנהג ברכבו, ובעט ברגליה כדי שתכניס את רגליה לרכב. המתלוננת אמרה
8 שאינה רוצה לנסוע איתו עוד, ואז שלף סכין יפנית מתא הכפפות ואיים עליה. המתלוננת
9 תפסה את להב הסכין והשליכה אותו לעבר מושב הנהג ברכב. משהבחין הנאשם כי רכב
10 אחר חסם את רכבו מאחור, נטל את הסכין ודקר באמצעותה את גלגל הרכב. המשך, הסיע
11 אותה, והתנצל בפניה. כעבור מספר שעות החזיר אותה לדירתו והם שבו ללון ביחד בדירתו.

12 **אישום שישה עשר** – ב-22.1.22, למחרת האירוע באישום 15, בדירה, הנאשם משך את
13 המתלוננת מהמקלחת, היא נפלה, הוא גרר אותה לסלון, הציג לה את מכשיר הטלפון הנייד
14 שלה, והחל לתשאל אותה על התכתובת שמצא במכשירה עם בחור אחר. הנאשם אחז אותה
15 מצווארה ביחד אחת, והרימה באוויר עד שהתקשתה לנשום, השליך אותה והיא נפלה על
16 הרצפה. בהמשך, היא ניסתה להרגיע את הנאשם, הוא ניסה להכותה, אך פגע בשולחן ונחבל
17 בידו השמאלית ונזקק לטיפול רפואי.

18 **אישום שמונה עשר** – ב-9.2.22, על רקע תלונתה של המתלוננת במשטרה, נעצר הנאשם
19 והובא לתחנת המשטרה. בעת שהובל בהיותו אזוק, ומלווה על ידי שוטר, המתלוננת עלתה
20 מולו במדרגות ביחד עם אימה. הנאשם סימן תנועת שיסוף גרון לעבר המתלוננת.

המענה לכתב האישום ויריעת המחלוקת

21
22 5. הנאשם כפר בכל המיוחס לו בכתב האישום, וטען כי מעולם לא קיים יחסי מין עם
23 המתלוננת בכוח או בכפייה. יחסי המין היו כולם בהסכמה מלאה. המתלוננת הייתה
24 מעוניינת בקיום יחסי המין ואף יזמה אותם, גם כשהנאשם היה עייף או לא מעוניין.
25 למתלוננת מצב נפשי מורכב, ותלונתה היא פרי מצבה הנפשי. המתלוננת הייתה אובססיבית
26 וקנאית כלפי הנאשם באופן יוצא דופן, חשדה בו שהוא נמצא עם אחרות, אימה עליו,
27 ארבה לו, עקבה אחריו ואחרי שיחות הטלפון שלו ועוד. הנאשם היה פגוע כשראה
28 שהמתלוננת שולחת תמונות של איבר מינו לידידים שלה. לעתים היה צועק, אך מיד מתנצל
29 ולוקח אחריות, ואף החליט מיוזמתו ללכת לטיפול בעניין זה. מלבד הצעקות, לא פגע
30 במתלוננת פיזית.

31 הנאשם כפר באופן פרטני בכל אחד מהאישומים. בנוגע לאישום החמישי הוסיף שמדובר
32 בשוקר שאינו עובד, ובמשחק מוסכם, ולמתלוננת לא נגרם כאב. לעניין האישום השישי,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 המתלוננת יצאה מהרכב תוך כדי נסיעה, ולא גרם לה סימן. לעניין האישום השמיני ציין
2 שנסע עם רכבו וסטה בגלל תקר, אך לא הבחין במתלוננת ולא ניסה לפגוע בה. לעניין
3 האישום העשירי, אכן עיין בטלפון הנייד שלה, כפי שגם היא נהגה לעיין בטלפון שלו. הוא
4 אכן כעס עליה וצעק, אך לא תקף אותה ולא כלא אותה. המתלוננת הייתה נוהגת לצלם את
5 הנאשם בעירום, ושלחה תמונות של איבר מינו לידיד שלה, ובשל כך כעס עליה וצעק. לעניין
6 אישום 14, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג באותה תקופה, היא הלכה עם אחר, ואף אמרה
7 לנאשם היכן הם, הנאשם אכן התקשר אל המתלוננת כועס ופגוע, אך לא פגע בה או בידיד
8 שלה. לעניין אישום 15, המתלוננת שקינאה לנאשם וחשדה בו שהוא נמצא עם אחרת,
9 הגיעה לדירתו, חשה קנאה, החלה להשתולל, וצרחתה שהיא שומעת אישה בתוך הביתה.
10 הנאשם, שידידה שלו הייתה בבית, ביקש ממנה לעזוב. המתלוננת הכניסה את רגלה בפתח
11 הדלת וניסתה להיכנס בכוח, הנאשם יצא מהבית תוך שלא נתן לה להיכנס. הוא הפך את
12 תחולת התיק של המתלוננת לחפש אחר מפתחות דירתו. לאחר מכן, הסיעה את המתלוננת.
13 בדרך היא שרטה ונשכה אותה, וכן נשכה את איבר מינו. לעניין אישום 16, הנאשם כעס על
14 התכתבות של המתלוננת עם גברים אחרים, נתן מכה לשולחן, ונפצע בידו. לעניין אישום
15 18, הנאשם הובל כשהוא כבול בידי, לא עשה סימן מאיים, אלא הרים במקצת את ידיו
16 הכבולות לסמן לשלום. (מענה מיום 14.2.23).
- 17 6. יצוין כי בקשת ההגנה לכפות על המתלוננת בדיקה פסיכיאטרית נדחתה על ידינו, וזאת
18 לאור התנגדותה הנחרצת של המתלוננת, שגובתה בידי המאשימה.
- 19 **תמצית טיעוני הצדדים**
- 20 7. המאשימה טענה כי התשתית הראייתית המבוססת על דברי המתלוננת הן במשטרה והן
21 בבית המשפט לעניין עבירות המין והאלימות, בתוספת עדויותיהם של אמה ואחיה, עדים
22 אובייקטיביים שאינם מכירים את הנאשם, שני ידידיה של המתלוננת, שתי שכנות, עדות
23 המטפלת של המתלוננת שטיפלה במהלך הקשר עם הנאשם, שנחשפה לתלונתה וראתה
24 סימני אלימות על גופה, כל אלה לצד תמונות המתעדות את החבלות על גופה של המתלוננת
25 בזמן אמת, יוצרות תמונה של מסכת עבירות מין ואלימות שלובות זו בזו, למול גרסתו
26 הבלתי מהימנה והקורבנית של הנאשם, המוכיחה מעבר לכל ספק את אשמת נאשם.
- 27 8. עדותה של המתלוננת מהווה לדעת המאשימה תשתית מלאה, סדורה ועקבית שמצביעה על
28 מערכת יחסים אלימה ושתלטנית שהפגין כלפיה הנאשם מתחילת הקשר, שהסלימה עד
29 לאלימות מינית. המתלוננת ניסתה לשמר את הקשר הזוגי בשל אהבתה לנאשם ואין זה
30 מפליא שלא קיימות התכתבויות ישירות המאשימות אותו באלימות מינית כלפיה. עבירות
31 המין היוו ביטוי נוסף של אלימות ושליטה, לצד הגבלת יחסיה עם אחרים, וחציית הגבולות
32 שניסתה להציב לו. כך למשל חנק אותה בניגוד להסכמתה במהלך יחסי מין, החדיר את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- איבר מינו ואצבעו לפי הטבעת שלה למרות התנגדותה המוקדמת, קיים עמה יחסי מין
בניגוד להסכמתה בזמן מחלה ועוד. הנאשם חדר ללא רשותה לטלפון הנייד שלה, לא אפשר
לה פרטיות והגביל את קשריה החברתיים. מכאן שעבירות האלימות והמין שלובות זו בזו
ולא ניתן לנתקן באופן מלאכותי, כאשר עבירות המין הן פן נוסף של היחסים האלימים.
הנאשם מכחיש את כלל העבירות. עבירות האלימות נתמכות בראיות חיצוניות רבות ויש
בכך לחזק את גרסתה גם בעבירות המין ולחזק את המסקנה שגרסת הנאשם שקרית.
- הטריגר להגשת התלונה היה שיתוף הפגיעות עם אמה אשר הניעה אותה להגיש תלונה
באותו הרגע. לו היה מדובר בעלילת שווא, הייתה מגישה תלונה זמן רב קודם לכן.
- אף שנטען כי קיים חוסר הגיון פנימי בהתנהלות המתלוננת, למשל החלטתה לחזור וללון
עם הנאשם יום לאחר פגיעה פיזית קשה, או הודעות בהן משוועת לקרבתו, הרי שאין בכך
לפגוע במהימנותה. גם הגיון פנימי יש לבחון במשקפיה של המתלוננת בזמן נתון – לא
באמות מידה של מתבונן חיצוני. הפסיקה הכירה בכך שהתנהגות נפגעי עבירות מין אינה
ניתנת תמיד להימדד באמות מידה רציונליות.
9. ב"כ הנאשם טענה כי המתלוננת שלטה בנאשם ביד רמה, התעקשה על כל פרט והתרעמה
על כל דבר קטן, שיחקה והתלה בו ולבסוף כאשר חשדה שבגד בה, החליטה באופן מתוכנן
ומחושב לפגוע בו. המתלוננת הלכה למשטרה, הציגה עצמה כקורבן של הנאשם, והעלילה
עליו שהתעלל בה, שלט בה, הדביק אותה במחלות מין וכפה עליה יחסי מין שלא רצתה.
לטענתה, אף לאחר שנמלטה ממנו, הנאשם לא הרפה, רצה להיפגש אך היא סרבה.
המתלוננת הביאה למשטרה מספר צילומי מסך של התכתבויות ביניהם, מבלי שסיפרה
שאלו ראיות "מהונדסות" שמחקה מהן שורות כדי לשנות את ההקשר ולהפוך את התוכן
נגד הנאשם. המתלוננת מחקה בשיטתיות מהתכתובות ביניהם כל ביטוי לרצונה וליוזמתה
ליחסי מין. בראשית עדותה הכחישה המתלוננת שמחקה הודעות ואף ניסתה להפליל את
הנאשם בכך שמחק את ההודעות. בחקירה הנגדית הודתה שהיא זו שמחקה הודעות ותרצה
את מעשיה בנימוקים שונים: כי זה לא נעים לה, הגעיל אותה, יש לה זכות לעשות ככל
שרוצה בהתכתבויות וכד'. מעשיה של המתלוננת עולים לכדי שיבוש ובידוי ראיות.
המתלוננת שיקרה גם בעניין טענתה שהנאשם לא הרפה ממנה לאחר שעזבה אותו, כאשר
מההתכתבויות (שאותן מחקה) עולה כי בניגוד לעדותה, היא נפגשה עם הנאשם ביוזמתה,
ואף יזמה יחסי מין ביניהם. לא היה למתלוננת הסבר מדוע שיקרה כשטענה שלא נפגשה
עם הנאשם לאחר הפרידה. בנוסף, בניגוד לעדותה שהנאשם קיים עמה יחסי מין בעת
שסבלה מכאבים בגין מחלת ההרפס, עולה מההודעות שמחקה שהיא יזמה יחסי מין, לא
מטופלת בתרופות "כי אין לה זמן" והנאשם הוא שדאג לה לתרופות. גם כאשר המתלוננת
כאובה בשל התפרצות ההרפס ולאחר שנפרדו, היא כותבת לנאשם שהיא מעוניינת ביחסי
מין, מביעה רצון לבוא אליו, מתרעמת שהוא נרדם, וישנה אצלו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הסברה של המתלוננת מדוע אין תכתובות אודות פגיעות מצדו בכך שהיא חששה להרגיז
2 את הנאשם, מופרך, שכן רואים בתכתובות ביניהם שהמתלוננת לא חוששת להלין בפניו
3 ולגעור בו על כל דבר שמפריע לה, תוך שמכנה אותו בכינויים משפילים.

4 לאחר פרידתם, המתלוננת כתבה לנאשם מה היו הבעיות בקשר ופרטה כי הוא פגע בה
5 רגשית. בשיחה ביניהם טענה שהיא מנדנד לה בעניין שטיפת כלים, הלך עם בנות אחרות,
6 צועק עליה ומקנא לה וכי היא זקוקה לחופש, כאשר כאמור, אין כל אמירה הקשורה
7 בפגיעות אלימות או מיניות. ניתן ללמוד מהשיחה והתכתובות על הסיבות האמיתיות
8 לעזיבתה.

9 לשיטת ההגנה, נוכח כלל הראיות התיק, זיוף ההודעות, תשובותיה השקריות של
10 המתלוננת ועדות הנאשם מוכיחים ללא כל ספק כי תלונתה של המתלוננת היא עלילה
11 מכוונת הנובעת ממחלת נפש ולפיכך יש לזכות את הנאשם.

דיון והכרעה

עדות המתלוננת

12
13
14 10. המתלוננת, כבת 20 בעת עדותה [הושמט] (עמ' 25-26). הכירה את הנאשם כשהייתה
15 תלמידת תיכון. היא תיארה כי הכירו באתר היכרויות 4.1.21, ולאחר מספר מפגשים הפכו
16 לבני זוג. היא תיארה את תחילת הקשר כחיובית מאוד "בצבעים ורודים", ואת הנאשם
17 כמי שנתן לה את מלוא תשומת הלב, והיא שמחה על כך (עמ' 27-28). היא הוסיפה כי לא
18 היה לה ניסיון קודם במערכות יחסים רציניות, וכי חשבה שמצאה את אהבת חייה. השינוי
19 אצל הנאשם היה הדרגתי. במהלך הקשר היו ריבים תכופים, והנאשם החל להגביל את
20 קשריה החברתיים, לא רצה שהיא תדבר עם אף אחד, היה מקלל את חברותיה, אוסר עליה
21 לצאת מהבית, בודק את הטלפון שלה והשתלט על חייה. היא תיארה מקרה שבו הגיע
22 למקום עבודתה וצעק עליה, וכי לאחר מכן מחק את כל אנשי הקשר שלה מהטלגרם. היא
23 ציינה כי מחקה את חשבונה הקודם ופתחה חדש. כמו כן, תיארה מקרה שבו זרק את
24 הטלפון שלו עליה, וכי כתוצאה מכך נשבר המסך של המולטימדיה ברכב. לבסוף, תיארה
25 כי סבלה ממחלת מין שהדביק אותה הנאשם, וכי הוא נהג לקיים איתה יחסי מין בזמן
26 שישנה, גם כשהתנגדה. המתלוננת תיארה דפוס של גבר אליים. אם הייתה מדברת עם בחור,
27 זה היה מאוד בעייתי מבחינתו.

28 הנאשם ביקש שתמחק מהטלפון את כל החברים שלה. ביקש ממנה למחוק את החשבון
29 שלה בטלגרם (עמ' 30). רצה שיהיו להם רק חברים חדשים משותפים. היה אפשר לדבר רק
30 עם חברים משותפים ורק עם החברה האחת שהיא גם של הנאשם, הוא הרשה לה לדבר.
31 הנאשם היה בודק לה את הטלפון, ומה היא כותבת, גם לבנים וגם לבנות. הוא היה קנאי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 כלפי כל הבנים. כשהייתה ישנה היה לוקח את האצבע שלה, ופותח את הטלפון. הוא שם
2 אפליקציית מיקום, וידע איפה היא נמצאת. היה אומר לה שאם היא לא מראה את הטלפון,
3 אז היא לא אוהבת אותו. היא מחקה את החשבון בטלגרם. הנאשם היה גבר קנאי בצורה
4 קיצונית (עמ' 31).
- 5 **באישום 1** – כשהיו מריבות, אז יחסי המין היו כמו סימן עבורו שהיא סלחה לו. היא לא
6 יכלה לצאת מחדר השינה, אם היא לא הסכימה ליחסי מין. גם אם היא לא מסכימה ליחסי
7 המין, זה לא עניין אותו. לא עניין אותו אם היא הייתה במחזור (עמ' 73). קיבלה ממנו שתי
8 מחלות מין. מיקופלזמה, שעברה לה, והרפס שנותרה. הנאשם חשב שהיא לא צריכה ללכת
9 לרופא (עמ' 74). חשבה שכואב לה בגלל שהוא היה חזק מדי ביחסי המין, ואח"כ הבינה זה
10 ממחלה. במקרים שהיא לא רצתה, כאב לה ביחסי המין. בהרפס היו לה פצעים באזור איבר
11 המין, הוא רצה לקיים יחסי מין, למרות שכאב לה. כל כך כאב לה מההרפס שלא יכלה
12 ללכת לבית הספר. לקחה כדורים חזקים. הוא לא השתמש בקונדום, והעביר לה את
13 המחלה שוב ושוב. לא רצתה את יחסי המין, כי כאב לה והיו לה פצעים פתוחים באיבר
14 המין, בגלל ההרפס, גם כשהייתה הולכת לשירותים, ומשהו היה נוגע בפצע, זה היה מאוד
15 כואב. הוא התחיל טיפול תרופתי, אבל לא סיים אותו. היה מחדיר את איבר המין שלו
16 לאיבר המין שלה, כשהיא ישנה, רק מפני שהייתה לו זיקפה. גם בזמן שהייתה מקבלת
17 טיפול תרופתי, זה לא עניין אותו (עמ' 75). לא עניין אותו אם היא ישנה או ערה, אם היא
18 חולה או בריאה, גם אם היא אמרה לא, זה לא עניין אותו. היא הייתה מתעוררת ומגלה
19 שהוא הכניס את איבר המין שלו לאיבר מינה, והיא אומרת שהיא לא רוצה, והיא רוצה
20 לישון, ויש לה יום קשה היום. אם היא מנסה לזוז, או לעבור לצד השני או לקום, זה לא
21 היה עוזר לה. ברוב המקרים הוא הצמיד את הראש שלה לכרית בצורה שהפנים שלה על
22 הכרית (עמ' 76). הייתה מתעוררת ולא היו לה כוחות. הייתה אומרת לו שהיא לא רוצה,
23 ושכואב לה. היה מתעלם, או אומר לה שתסתום את הפה. היה סוגר לה את הפה עם היד.
24 או שהיה דוחף את הפנים שלה לכרית. בחודש אוקטובר, לקראת מועד הפרידה שלהם, היה
25 אקט מיני, שבו הבינה שאם היא לא תעזוב אותו, היא תמות (עמ' 77).
- 26 המקרים האלה, של יחסי מין ללא הסכמה, היו רבים, פעם בשלושה שבועות בערך, על פני
27 תקופה של מאוגוסט עד נובמבר 2021, סה"כ בערך 10-11 פעמים. לקראת סוף היחסים
28 התדירות של המעשים הללו הייתה יותר גבוהה. היו מקרים שניסה להראות לה שהוא
29 מצטער, הביא לה מתנות וכו' (עמ' 78). זו מערכת יחסית של התעללות, ואובססיביות. היו
30 גם מקרים של יחסי מין בהסכמה, אבל לא בתקופת מחלת המין שלה (עמ' 79). הוגש התיק
31 הרפואי שלה בעניין זה (ת/5), כולל מסמך ממיון נשים בנוגע להרפס מיום 22.11.21 (עמ'
32 81 ; ת/5ב'). נדבקה מהנאשם בהרפס, כי זה האדם היחיד שקיימה איתו יחסי מין בחייה.
33 הוא סיפר לה שהייתה לו חברה חולת הרפס והוא נדבק ממנה (עמ' 83).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 במקרים של יחסי המין ללא הסכמה, גם כשניסתה להתנגד הוא לא עצר, אלא ניצל את זה
2 שפיזית ונפשית היא יותר חלשה ממנו. האירועים הללו שלא בהסכמתה נגמרו בכך שהוא
3 הגיע לפורקן (עמ' 83).
- 4 היא התכתבה עם הידיד שלה, [הושמט], בתאריך 8.2.21, ותיארה לו שהנאשם קיים איתה
5 יחסי מין שלא בהסכמתה (עמ' 96 ; ת/18).
12. **באישום 2** – באחד המקרים, בארבע לפנות בוקר, היא ישנה בחדר השינה. הוא התעורר
7 לעבודה. הוא אהב להרביץ לה עם איבר המין שלו בפניה, והיא לא אהבה את זה. התעוררה
8 מזה שהרביץ לה בפנים עם איבר המין שלו, במעין סטירות עם איבר המין לפניה (עמ' 49).
9 אמרה שהיא רוצה לישון והסתובבה לצד האחד. אמרה שהיא לא רוצה. הוא תפס בלסת
10 שלה, וסובב את הפנים שלה לכיוון שלו. לחץ על הלסת שלה כך שתהיה פתוחה, ולא תסגור
11 אותה. ביד השנייה שם את איבר המין שלו בפה שלה, בגרון. אח"כ הוא שחרר את הלסת
12 שלה, ואחז בשיער שלה בעורף (עמ' 50). התחיל להזיז את הראש שלה, כשאיבר המין שלו
13 בפה שלה. ניסתה להשתחרר, אבל הוא הכניס את איבר המין שלו יותר עמוק לפיה. זלגו
14 לה דמעות. היה לה רפלקס הקאה. לא הייתה יכולה להוציא את הקיא שלה, כי איבר המין
15 שלו היה עמוק בפיה. הוא הגיע לפורקן בפיה, ולאחר מכן השאיר אותה שם, היא נותרה
16 ללא תנועה, כדי שלא לא יעשה זאת שוב. רק אחרי שהלך לעבודה, הלכה למקלחת. לא
17 יכלה להפסיק לצחצח שיניים. הרגישה מלוכלכת (עמ' 51).
13. **אישום 3** – בחודש אוקטובר, בחדר השינה המעשה התחיל מקיום יחסי מין וגניילים
18 בהסכמה. היא הייתה על ארבע על המיטה, והוא עמד על הרצפה. היא הרגישה כאב חזק
19 ולא הבינה תחילה מה קרה, היא צעקה, אך הוא לא הגיב לזה, והמשיך. בכתה מאוד חזק.
20 הוא עם כל הכוח הכניס את איבר המין שלו לפי הטבעת שלה, ביחסים אנאליים, ללא
21 הסכמתה (עמ' 86). לפני כן, היו להם שיחות על יחסים אנאליים, כמה ימים, ואמרה לו
22 בצורה מאוד ברורה שהיא לא רוצה ומפחדת (עמ' 87). אף פעם לא עשתה דבר כזה. איבר
23 המין שלו מאוד גדול, ואפילו הסקס הוויגנלי כואב. הרגישה כאב בפי הטבעת. נכנסה מתחת
24 לשמיכה, ובכתה. הנאשם אונן עד שהגיע לפורקן. לאחר מכן, התקשתה ללכת והרגישה
25 כאב. הלכה לשירותים, והיה לה דם בפי הטבעת. התקשתה לעשות צרכים (עמ' 87-88 ;
26 ת/51).
14. **אישום 4** – אחרי המעשה של האישום השלישי, הוא הבטיח שזה לא יקרה יותר, אבל הוא
28 לא עמד במילה שלו (עמ' 89). היו עוד מקרים שקיים איתה יחסי מין אנאליים, לא עם איבר
29 המין שלו, אלא עם האצבעות (עמ' 90). היה מקרה בחודש נובמבר שהתחילו יחסים
30 וגניילים בהסכמה, ואז הוא החדיר לה את האצבע האמצעית שלו לפי הטבעת שלה. צחק
31 ואמר לה "זיינתי אותך" והציג את האצבע האמצעית, האמה, בתנועה מגונה (עמ' 90).
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 הוציא את האצבע והמשיך את האקט המיני הווגינלי. כל פעם שהכניס והוציא את האצבע
2 זה הצחיק אותו. העדיפה לסבול את זה, כדי שזה יגמר יותר מהר. ניסתה להתנגד גם פיזית
3 וגם מילולית. עניין החדרת האצבע לפי הטבעת קרה בערך 5 פעמים, בהתחלה התנגדה
4 פיזית ומילולית, אח"כ מילולית ובסוף כבר לא התנגדה, אך הוא ידע שאינה רוצה (עמ' 91).
- 5 הם נפרדו ב-17.11.21 והיא עזבה את הדירה המשותפת (עמ' 92). ב-19.11.21 כתבה לו
6 שהוא גרם לה כאב רב, והוא אמר שילך לטיפול (ת/18), הוא אמר לה שהוא לא לקח בחשבון
7 את הכוח שלו ושהוא לא חשב שהוא יכול לתת לה מכה כל כך חזקה (עמ' 93).
- 8 **המתלוננת העידה גם בנוגע ליתר האישומים הנוגעים לעבירות אלימות** (אישום 17 אינו
9 מופיע בכתב האישום). אתייחס לעדותה בנוגע לעבירות אלה בהמשך.
- 10 **16. בחקירתה הנגדית של המתלוננת**, מסרה המתלוננת כי נולדה [הושמט]. העדה הייתה בגיל
11 16 ב[הושמט], ולא יכלה ללכת, לדבריה בשל מצב היפותרמיה שהייתה בו כשנפלה בשלג
12 ונותרה שם. אישרה שבمولדתה נעשתה לה אבחנה, לפיה לקתה בהפרעת המרה
13 קונברסיבית מוטורית, שנגרמה לה בעקבות הנפילה בשלג (ת/6; עמ' 144-145). הכחישה
14 שהיא הייתה קנאית לנאשם (עמ' 146). הנאשם ביקש ממנה למחוק את חשבון הטלגרם
15 שלה, היא איבדה קשר עם החברים שלה מ[הושמט], ונכנסה לדיכאון, אז הנאשם עזר לה
16 לשחזר את החשבון (עמ' 147-148). בנוגע לאישום 7, אישרה שהסכימה לקיום יחסי מין
17 במקלחת, אך הכחישה שהייתה מעוניינת בחניקה או ביחסי סאדו (עמ' 150). הכחישה
18 שהיא רצתה פעמים רבות, באופן אינטנסיבי, לקיים יחסי מין (עמ' 151). הכחישה שרצתה
19 לקיים יחסי מין, גם כשהוא היה חוזר עייף מהעבודה, ולא היה לו כוח, והיא הייתה כועסת
20 עליו, והוא היה צריך להתנצל (עמ' 151-152). הכחישה שהייתה מבקשת למצוץ את איבר
21 מינו פעמים רבות, אך אישרה שהיו יחסי מין אוראליים בהסכמה (עמ' 152). הכחישה
22 שרצתה בקיום יחסי מין כאשר הייתה במחזור או עם הרפס (עמ' 152).
- 23 המתלוננת אישרה שהיו גם מקרים שכתבה לו שהיא אוהבת את הנאשם ומתגעגעת אליו,
24 היחסים היו סוג של נדנדה רגשית (עמ' 154). אישרה שהנאשם כתב לה שתלך לחדר כושר
25 והסבירה שהייתה יכולה ללכת לחדר כושר, אבל רק אם הייתה לבושה כמו שהנאשם אמר
26 לה, בחולצות רחבות (עמ' 156).
- 27 ההגנה הגישה את ההתכתבויות בין הנאשם למתלוננת, שהתקבלו מהטלפון של המתלוננת
28 במסגרת בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, לצד אותן התכתבויות כפי שהן נמצאו
29 בטלפון של הנאשם (עמ' 153-158; 2/נ-1). ההגנה טוענת שהיו בין המתלוננת לנאשם
30 למעלה מ-20,000 התכתבויות בטלגרם, ושהמתלוננת מחקה למעלה מ-10,000 הודעות
31 מהצ'אט המשותף, והעבירה באופן חלקי את הדברים במסגרת הבקשה לפי סעיף 74, ואילו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 הנאשם הצליח לשחזר גיבוי שעשה לפני שנעצר. הוצגו לה ההתכתבויות הללו, העותק
2 המלא מול המחיקה (עמ' 156-158).
- 3 המתלוננת תחילה מסרה שלא מחקה הודעות (עמ' 157, ש' 32), ומסרה שכל אחד משני
4 הצדדים יכול למחוק הודעות ויתכן שהנאשם מחק את ההודעות (עמ' 163), לדבריה כבר
5 בשלב החקירה ראתה שמישהו נמצא בזמן אמת בפרופיל הטלגרם האמור (עמ' 164), וזאת
6 בעת שהנאשם היה עצור, ולדבריה הפנתה את תשומת לב המשטרה לעניין זה (עמ' 165).
- 7 המתלוננת שבה והכחישה שמחקה את ההתכתבויות (עמ' 165, 168). בהמשך, אישרה
8 המתלוננת שמחקה תמונות ותכתובות אחרי שנפרדו (עמ' 171), וטענה שאינה זוכרת בדיוק
9 מה מחקה (עמ' 172). לגבי התכתבויות מיניות נוספות מסרה שיתכן שמחקה אחרי שנפרדו,
10 משום שלא היה לה נעים לראות את הדברים, וללא קשר לתלונה (עמ' 176-175), כפי הנראה
11 מחקה בינואר '22, כחודש לאחר הפרידה (עמ' 178). נשאלה אם מחקה משהו
12 מההתכתבויות שהעבירה צילומי מסך שלהן למשטרה, ומסרה שאינה יודעת אם נמחק שם
13 משהו (עמ' 179). אישרה שמחקה הודעות שלא היו נעימות לה לקרוא (עמ' 180).
- 14 ב"כ הנאשם הציגה למתלוננת התכתבויות בינה לנאשם בטלגרם, וטענה שהמתלוננת
15 מחקה באופן סלקטיבי אלפי הודעות ותמונות כדי להציג תמונה שקרית של מערכת
16 היחסים ביניהם. לטענת ההגנה, המחיקות הסלקטיביות, שכללו בין היתר תמונות עירום
17 של המתלוננת, הודעות שבהן היא מבטאת רצון לקיים יחסי מין עם הנאשם, והודעות שבהן
18 היא מלינה על דברים שוליים, נועדו להסתיר את העובדה שהמתלוננת יזמה יחסי מין,
19 קיימה יחסי מין בהסכמה, ואף נהנתה מיחסי מין הכוללים "סאדו".
- 20 המתלוננת העידה בתגובה שלא מחקה את רוב ההודעות, או שלא זכרה שמחקה אותן. היא
21 הודתה שמחקה תמונות עירום שלה אחרי הפרידה, בנובמבר 2021, מתוך רצון שלא יופצו.
22 היא טענה שייתכן שמחקה הודעות נוספות הקשורות לתמונות, אך לא זכרה במדויק. היא
23 הכחישה שביצעה מחיקה סלקטיבית במטרה לשבש הליכי משפט. לדבריה ביצעה מחיקות
24 מסיבות שקשורות אליה ולתפיסה שלה, ולא כדי להשפיע על החקירה (עמ' 281).
- 25 17. לטענת המאשימה, עדות המתלוננת מהימנה בהיותה אותנטית, מפורטת, בעלת רצף הגיוני
26 ולכידות פנימית העומדת בהלימה לראיות החיצוניות. המתלוננת השיבה בכנות ובפרוט גם
27 בחקירה הנגדית והתמודדה עם האשמות קשות שהוטחו בה, מבלי שעומתה עם אף פרט
28 משמעויות מהודעותיה שסתר את גרסתה.
- 29 המתלוננת תארה את ראשית הקשר הזוגי בצבעים ורודים, תארה שינוי הדרגתי בזוגיות
30 כאשר נאלצה לעשות ויתורים נוכח ההגבלות שהטיל עליה הנאשם בכל הקשור בקשרים
31 חברתיים והפגנתו שליטה כלפיה. הנאשם עקב אחר פעולותיה בטלפון ואף התקין איכון כך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 שידע בכל עת את מיקומה. גם לאחר שנפרדה מהנאשם, הוא המשיך להתנהג באופן
2 אובססיבי כלפיה.

3 לטענת המאשימה המתלוננת תארה את האירועים כפי שמפורטים בכתב האישום,
4 וחזוקים לגרסתה כוללים: באישום הראשון התייעוד הרפואי לכך שנדבקה 4 פעמים
5 במחלת מין בין החודשים אוגוסט – נובמבר 21', וכן ההתכתבות ביניהם (18/ת) שבה
6 המתלוננת כותבת בזמן אמת לנאשם שהוא גרם לה לכאב חזק; באישום השני ההתכתבות
7 ביניהם סביב נושא יחסי מין אנאליים הממחיש ניסיונה להציב גבול בנושא זה הנלמד
8 מעצם העיסוק בנושא בשונה מיחסי מין אחרים מביטוי לכך שלא מדובר בנושא מוסכם.
9 קיימות ראיות מחזקות נוספות בנוגע לאישומי האלימות.

10 עדויות נוספות המחזקות את גרסת המתלוננת כוללות את עדות אמה שתיארה את השינוי
11 שחל במתלוננת במהלך הקשר הזוגי עם הנאשם, החשיפה של המתלוננת בפניה אודות
12 הפגיעות המיניות והאלימות והמצוקה שחשה בגין כך. התיאורים של האם בעדותה
13 תואמים את גרסת המתלוננת באופן המחזק את עדות המתלוננת. הודעת אחיה במשטרה
14 שמסר כי המתלוננת שיתפה אותו אודות הפגיעות המיניות והאלימות שנקט כלפיה
15 הנאשם. הודעת אביה של חברת המתלוננת [הושמט] שהעיד שהמתלוננת סיפרה לו
16 שהנאשם מכה אותה והראה לו סימני חבלות על רגלה.

17 הדוחות הטיפוליים של העו"ס שטיפלה במתלוננת (4/ת) מחזקים את גרסת המתלוננת
18 הכוללים את דוחי המתלוננת למטפלת אודות הפגיעות מצד הנאשם כלפיה בזמן אמת,
19 זמן רב טרם החליטה להתלונן במשטרה נגד הנאשם, הבנתה של המתלוננת את ההסלמה
20 בקשר והיעדר כוחות לסיים את הקשר הזוגי. המטפלת התרשמה שלמתלוננת קושי ממשי
21 להביע התנגדות לתוקפנות. המתלוננת חשה רגשות עמוקים כלפי הנאשם וביקשה להטיב
22 עמו. הסברה של המתלוננת לאי הגשת תלונה בשלב מוקדם של היחסים קשורה לפחד בו
23 הייתה שרויה ואשר גבר ככל שמערכת היחסים הסלימה.

18. לטענת ב"כ הנאשם, שנה שלמה של התכתבויות שמסקפת את מערכת היחסים, זויפה
24 במזיד על ידי המתלוננת כדי להציג תמונה הפוכה מהמציאות. המתלוננת מחקה הודעות
25 שכתבה על יחסי מין ומה היא רוצה ביחסי המין, גערות שגערה בו על כל מעשה פעוט שלא
26 מצא חן בעיניה. בכל ההודעות לא קיימת מילה אודות מין בכוח או בניגוד לרצונה וכן על
27 אלימות מצדו. גם מהקלטת שיחה ביניהם שבה הטיחה בנאשם את מה שמפריע לה בקשר,
28 לא היה כל זכר למין בכפייה או לאלימות.
29

30 הפעם היחידה שהייתה אלימות משני הצדדים, עולה בעובדות אישום 15. בגין אותו אירוע,
31 המתלוננת הגישה תמונות, הודעות ושיחות טלפון, היא סיפרה לחבריה ואף קיים תיעוד
32 בכתב. לגבי יתר האירועים שייחסה לו, אין כל תכתובת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 המתלוננת מחקה כל תכתובת ששוללת את גרסתה שהייתה כנועה ומפוחדת, כך למשל היא
2 משתפת אותו שנפגשת עם בחור, ואת תגובתו של הנאשם שתעשה מה שרוצה ושאינו אוסר
3 עליה; מקללת אותו כאשר אינה מוצאת את מפתחות הבית; מלינה על כך שדיבר אליה לא
4 יפה; שלא זרק את הזבל או שנאלצה להמתין לו וכד'. מחקה כל תכתובת שלה בה מביעה
5 רצון לקיים עמו יחסי מין ומפרטת את האקטים המיניים. בנוסף מחקה כל דבר הקשור
6 ליחסי מין אנליים. המתלוננת העידה שלא רצתה לקיים יחסי מין אנליים, וטענה שהנאשם
7 ביצע בה מעשה סדום בניגוד לרצונה, אך מחקה תכתובות ביניהם העוסקים בנושא.
- 8 הסברה על מחיקת תמונות העירום, אינו סביר שכן המתלוננת באופן מגמתי מחקה מתוך
9 שלל תמונות העירום, את כל התמונות המביעות את הסכמתה, כגון תמונות משותפות,
10 כאשר היא מודעת למצלמה והותירה רק תמונות בהן לא ברור האם היא שותפתה לצילום.
- 11 המתלוננת מחקה את התכתבויות המציגות את הנאשם באור חיובי וכאלה ששוללות את
12 גרסתה, כך למשל טענה במשטרה שהנאשם התעלל והרעיב את החתול שלה ומחקה
13 תמונות של הנאשם משחק או מאכיל את החתול, תכתובות הקשורות להאכלתו או לטיפול
14 בו והשאירה רק הודעה אחת שבה כותב שלא האכיל את החתול. מחקה ביטויי אהבה שלה
15 כלפיו וביטוי דאגה שלו כלפיה, וכן מחקה תוכן המציג אותה באופן בשלילי, ובכלל זה
16 קללות שלה כלפיו, תיאור שלה שהענישה את החתול וסגרה אותו בחדר, ועוד.
- 17 **בחינת מהימנות מתלוננת בעבירת מין – כללי –** הערכת מהימנות מתלוננת בעבירת מין
18 מחייבת התייחסות פרטנית לאופיין המיוחד של עבירות אלה. בחינת עדות המתלוננת
19 מתבצעת, בדומה לעדים אחרים, בבחינה "פנימית" של העדות עצמה, העקביות
20 והקוהרנטיות שלה, קיומן או העדרן של סתירות פנימיות בעדות, הרושם שעשתה
21 המתלוננת בעת עדותה, קיום או העדר מוטיבציה להפללה, מגמת הפרזה ועוד. בנוסף,
22 מתבצעת בחינה "חיצונית" של העדות, תוך בחינת השתלבותה במארג הראייתי הכולל,
23 ומציאת תימוכין ראייתיים או סתירות בין עדות המתלוננת ליתר הראיות שבתיק.
24 במסגרת זו נבחן גם מצבה הנפשי של המתלוננת במועד הרלוונטי ובעת חשיפת הפגיעה בה,
25 ונסיבות חשיפת הפגיעה. בחינת הראיות נעשית כמובן בהתייחס ליריעת המחלוקת ולקו
26 ההגנה, כגון: טענה לעלילה שווא, לפגמים בזיכרון וכיוב', וכן אל מול עדויות הנאשם ועדי
27 ההגנה הנוספים, ככל שהיו. כידוע, כבישת תלונה של נפגעות עבירות מין מהווה תופעה
28 מוכרת ושכיחה, כך שאין בכבישת תלונה מצד מתלוננת בעבירת מין כדי לפגוע במהימנות
29 גרסתה, מקום בו ניתן הסבר מניח את הדעת לכבישת התלונה. קיומם של אי-דיוקים
30 בגרסת המתלוננת לא יהווה בדרך כלל עילה להטלת ספק במהימנותה, ובלבד שהמיקשה
31 כולה של גרסתה היא אמينة, ובית המשפט רשאי להסתפק אף ב"גרעין האמת" שעולה מן
32 הגרסה. ניסיון החיים מלמד כי לעיתים התנהגותם של נפגעי עבירות מין עשויה להיראות
33 למתבונן מהצד בלתי הגיונית, אך גם בכך אין כדי להעיד בהכרח על גרסה בלתי מהימנה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 22-02-59897 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 (ראו למשל מן העת האחרונה, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 6080/23 פלוני נ' מדינת
2 ישראל (19.9.2024), ודברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 7451/23 פלוני נ' מדינת ישראל
3 (29.9.2024) וראו גם ע"פ 7880/13 פלוני נ' מדינת ישראל (11.5.15)).
- 4 20. הערכת מהימנות המתלוננת – מן הכלל אל הפרט – מלאכת הערכת מהימנותה של
5 המתלוננת בתיק שבפנינו מורכבת יותר מאשר בתיקים דומים. בעדותה הראשית עשתה
6 המתלוננת רושם מהימן, התיאורים שמסרה היו מוחשיים ומפורטים מאוד, והיא תיארה
7 מעשים מיניים קשים מאוד שלטענתה ביצע בה הנאשם, כמו גם עבירות אלימות. נראה
8 היה שהמתלוננת מדייקת בפרטים, זוכרת היטב את האירועים, ועשתה רושם מהימן.
9 המתלוננת אמנם דוברת עברית חלקית ועל רב השאלות השיבה בשפה הרוסית, אך ניכר כי
10 מדובר באישה צעירה, נבונה ואינטליגנטית מאוד. עדותה הראשית הותירה רושם שהקשר
11 הזוגי עם הנאשם היה רווי באלימות מינית ופיזית מצד הנאשם, וכי הנאשם הוא גבר אלים,
12 קנאי, ואובססיבי אשר ערער את בטחונו ופגע בדימוי העצמי שלה. בעדותה הראשית גם
13 לא ניכרה השפעה כלשהי של מצב נפשי מיוחד של המתלוננת על עדותה.
- 14 בחקירתה הנגדית, מנגד, עשתה המתלוננת רושם שונה בתכלית. ב"כ הנאשם מיקדה את
15 רב חקירתה הנגדית בהצגת התכתבויות רבות שהיו בינה לבין הנאשם בתקופה הרלוונטית,
16 ואשר רבות מהן היא מחקה. המתלוננת לא השיבה באופן ענייני לשאלות, התקשתה
17 להסביר חלק מהדברים, והתחמקה מלהשיב באופן ברור על הדברים. בסופו של דבר, לא
18 היו למתלוננת תשובות מניחות את הדעת להתכתבויות רבות שהוצגו לה ולכך שלא נמצאו
19 התכתבויות שהיו בהן כדי לחזק את גרסתה שהנאשם ביצע בה מעשים מיניים אלימים
20 ובניגוד לרצונה. עם זאת, בכל הנוגע לעבירות האלימות, סבורני כי לגבי חלק מהותי מהן,
21 עדות המתלוננת הייתה מהימנה, ונמצאו לה חיזוקים.
- 22 **ההתכתבויות בין המתלוננת לנאשם**
- 23 21. ההתכתבויות הרבות בין הנאשם למתלוננת, שכללו אלפי מסרונים ותמונות מחשבוניות
24 הטלגרם של הנאשם ושל המתלוננת, לא נכללו בחומר החקירה שנאסף ע"י המשטרה.
25 מדובר בחומרים שאיתרה ההגנה במכשיר הטלפון של הנאשם במהלך המשפט, אלו כאמור
26 לא היו בידי המאשימה. במקביל לכך, ביקשה ההגנה להעתיק את החומרים מהמכשיר
27 הטלפון של המתלוננת, ובהסכמתה ההתכתבויות בינה לבין הנאשם ממכשיר הטלפון שלה
28 הועברו לידי הצדדים. השוואה שערכה ההגנה בין החומרים שהופקו ממכשיר הטלפון של
29 הנאשם לאלו שהופקו ממכשיר הטלפון של המתלוננת לימדה כי במכשיר הטלפון של
30 המתלוננת נמחקה מסה משמעותית של התכתבויות.

31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

22. בטרם דיון בתוכן התכתבויות הרבות שבין המתלוננת לנאשם שהוגשו מטעם ההגנה
ובמשקלן הראייתי, יש להכריע בשאלה מי מחק באופן סלקטיבי חלק ניכר מהתכתבויות.
המחלוקת בין הצדדים בסוגיה זו רחבה מאד, ההגנה סבורה שיש בידיה ראיות זהב מזכה,
וכי המתלוננת היא שעומדת מאחורי מחיקות ההתכתבויות, אותן ביצעה באופן מכוון כדי
להעלים ראיות שלא תומכות בגרסתה. מנגד סבורה המאשימה כי לא ניתן לקבוע
שהמתלוננת עומדת מאחורי המחיקות, ושעשתה כן כדי לשבש את החקירה, ומכל מקום
סבורה המאשימה שמשקלן הראייתי של ההתכתבויות אינו רב והן אינן מערערות את
מהימנות גרסת המתלוננת.

23. וביתר הרחבה, לשיטת ההגנה, מתוך למעלה מ-20,000 התכתבויות בין השניים, כמעט מידי
יום, מחקה המתלוננת למעלה מ-10,000 הודעות מהצ'אט. ההודעות נמחקו גם מחשבון
הטלגרם של הנאשם, ורק בשל העובדה שהנאשם ביצע גיבוי של החשבון שלו, עלה בידי
ההגנה לשחזר את ההתכתבויות המלאות.

לטענת ההגנה, בחינת ההתכתבויות עצמן, מעלה כי מדובר במחיקה סלקטיבית, אשר
נועדה להציג את המתלוננת באור חיובי יותר, ומתאים לתלונה, לעומת המציאות (עמ' 153-
163).

המאשימה לעומת זאת, התנגדה בסיכומיה למסקנה שלפיה המתלוננת היא זו שביצעה את
המחיקות, ולכך שמדובר במחיקה מכוונת במטרה להעלים ראיות, וטענה כי ההגנה לא
הוכיחה זאת כנדרש. המתלוננת הגיעה להגיש את התלונה באופן ספונטני ביוזמת אימה
ובהמשך, לבקשת החוקרת שלחה כמה עמודים של התכתבויות בינה לבין הנאשם ובינה
לבין ידיד שלה. המתלוננת העבירה את מכשיר הטלפון שלה למשטרה לאחר שהותר לערוך
בו חיפוש ולהעתיק ממנו. ההגנה לא עמדה בנטל להוכיח מבחינת קבילות הראיות, את
האופן והדרך שהושגה, הסבר לעניין אופן שליפת המידע שנעשה על ידי ההגנה עצמה ולא
בידי איש מחשבים מיומן, לא הסבירה כיצד ניתן לקבוע שהמחיקות הנטענות נעשו במכוון,
או מי ביצע את המחיקות. ההגנה הצהירה שתביא מומחה מטעמה לעניין זה, אך לא עשתה
כן. מעבר לכך ההגנה לא הבהירה מי תרגם את ההודעות ולא הוגש תצהיר מתורגמן. ההגנה
לא הצליחה להוכיח שמעבר למחיקות ספציפיות שאותן הסבירה המתלוננת, היא מחקה
כ-10,000 תכתובות. נוכח העיסוק התדיר של הנאשם במכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת,
לא ניתן לקבוע בוודאות המתלוננת היא זו שמחקה את ההתכתבויות ביניהם.

לשיטת המאשימה, לא ניתן לבחון את מערכת היחסים ולקבוע עובדות על סמך בחינת
ההתכתבויות בין המתלוננת לנאשם, המתלוננת הסבירה בעדותה את הבלבול שחשה,
הרצון שלה לשוחח ישירות עם הנאשם על הפגיעות ולא באמצעות הודעות, לא היתה לה
כל מחשבה שבעתיד תאלץ להוכיח את הפגיעות באמצעות ההודעות. מעבר לכך תיארה את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 החשש להכעיס את הנאשם בהודעות המאשימות אותו בפגיעות בה. זמן קצר לאחר תחילת
2 הקשר הזוגי כתבה המתלוננת לנאשם שהוא הכאיב לה ולא חדל על אף בקשותיה בעת קיום
3 יחסי מין ביניהם. היא הבהירה במשטרה שהתנגדה "רק" במילים ולא כרכה את האירוע
4 בתלונותיה לאיננוס. הסבירה בעדותה שלא חששה לכתוב את הדברים כיוון שהיו בראשית
5 הקשר ועדיין יכלה להביע את תחושותיה. ניתן ללמוד מכך שהמתלוננת ידעה להפריד בין
6 יחסי מין בהסכמה לבין מעשי אינוס. אין בכך שבהמשך הקשר אין התכתבויות בנושא
7 הפגיעות המיניות כדי ללמוד שלא היו כאלה.

8 **לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בהתכתבויות עצמן, ושמעתי את עדות**
9 **המתלוננת, שוכנעתי כי עלה בידי ההגנה להוכיח שהמתלוננת היא זו שביצעה את**
10 **המחיקות בהתכתבויות, ולכל הפחות את המחיקות בהתכתבויות שהציגה ב"כ הנאשם**
11 **למתלוננת בעדותה, וזאת ממספר טעמים.**

12 ראשית, בחקירתה הנגדית של המתלוננת, שינתה המתלוננת פעם אחר פעם את תשובותיה
13 בעניין זה. תחילה הכחישה כליל שביצעה את המחיקות, וטענה כי יתכן שהנאשם הוא שביצע
14 איתן (עמ' 157, 163). לאחר מכן, כאשר הוצגו לה תמונות והתכתבויות ספציפיות אשר
15 לטענת ההגנה רק למתלוננת היה אינטרס שיימחקו, שינתה את תשובתה ואישרה שמחקה
16 תמונות ותכתובות אחרי שנפרדו, מפני שלא היה נעים לה לראות זאת, וללא קשר לתלונה
17 (עמ' 171, 180); בהמשך חזרה והכחישה שמחקה התכתבויות כאלה (עמ' 185); לאחר מכן
18 אישרה שיכול להיות שהיא ביצעה את המחיקות (עמ' 289 ש' 31 - 290 ש' 5). בהמשך
19 הסבירה המתלוננת חלק מהמחיקות שביצעה בכך שלא היה נעים לה לראות את הדברים
20 (עמ' 314), וחזרה על הסבר זה גם בחקירתה החוזרת (עמ' 439). סבורני כי לא ניתן לקבל
21 את טענת המתלוננת שביצעה את המחיקות אחרי שנפרדו, ללא שום קשר לתלונה, מפני
22 שלא היה לה נעים לראות את הדברים (עמ' 175-176), וזאת בשל הסלקטיביות של
23 המחיקות. כך למשל, המתלוננת מחקה תמונות עירום שלה שהיא שלחה לנאשם, אך לא
24 מחקה תמונות עירום שלה שהנאשם שלח לה (עמ' 172); ומחקה תמונת איבר מינו של
25 הנאשם עם היד שלה עליו, אך לא מחקה תמונות סמוכות שבהן נראה רק איבר מינו של
26 הנאשם (נ/3, מיום 14.8.21). גם אילו ביצעה את המחיקות הללו משום שלא היה לה נעים
27 להיזכר בהן, כטענתה, די בכך כדי להקשות על האפשרות לאמץ את גרסתה במלואה.

28 שנית, עיון בתוכן ההתכתבויות שנמחקו מעלה כי חלק מהן הוא של דברים אשר עומדים
29 בסתירה לתיאורים שמסרה המתלוננת בתלונותיה, ומכאן שלמתלוננת ולא לנאשם היה
30 אינטרס לבצע את המחיקות. כך למשל, התכתבות שבה המתלוננת כותבת לנאשם "תכין
31 את התחת, אני אזיין אותך" (עמ' 184), לא היה לנאשם אינטרס למחוק, וכך גם דווקא את
32 התמונה עם היד של המתלוננת על איבר מינו של הנאשם, אשר אף המתלוננת אישרה
33 שעשויה להצביע על יחסים בהסכמה (עמ' 314). בנוסף מחקה המתלוננת תכתובות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 המעמידות את הנאשם באור חיובי, למשל תמונותיו מטפל בחתול, וכן ביטויי אהבה ודאגה
2 למתלוננת. שוכנעתי כי בנסיבות המקרה דין לא ניתן לקבל את האפשרות שהנאשם מחק
3 דווקא את ההתכתבויות אשר מטיבות עם גרסתו, וזאת כדי לקעקע את גרסת המתלוננת.
4 אילו כך היה הדבר, יש להניח שהמתלוננת הייתה עומדת באופן נחרץ על טענתה שהיא לא
5 ביצעה שום מחיקות. אמנם, ראוי היה אילו ההגנה הייתה מביאה מומחה למחשבים, אשר
6 יבסס את הטענה ויוכיח אותה באופן ישיר, כפי שהצהירה ההגנה שתעשה (עמ' 169), ואולם
7 גם בהעדר חוות דעת מומחה בעניין זה, עלה ידי ההגנה להוכיח את הדברים בראיות
8 נסיבתיות ובעיקר באמצעות עדות המתלוננת. לפיכך, שוכנעתי כי המתלוננת היא זו
9 שביצעה את המחיקות, ולכל הפחות את אלה אשר ב"כ הנאשם הציגה למתלוננת בעדותה,
10 ומכאן שיש לבחון את משמעות ההתכתבויות עצמן ואת המחיקות.
- 11 25. בחינת עדות המתלוננת ביחס להתכתבויות שהוגשו על ידי ההגנה, מעלה כי קיים פער
12 משמעותי בין התיאורים שמסרה בעדותה הראשית לבין ההתכתבויות שהיו בזמן אמת
13 בינה לבין הנאשם. התכתבויות אלה משליכות על מהימנות המתלוננת בארבעה מישורים.
- 14 26. **ראשית, מה שיש בהתכתבויות** – כלומר מערכת היחסים בין המתלוננת לנאשם כפי שהיא
15 עולה מההתכתבויות ביניהם נראית שונה באופן משמעותי ממערכת היחסים כפי שהציגה
16 אותה המתלוננת, אף כי מובן שטיבה המלא של מערכת היחסים אינה חייבת להשתקף
17 בהתכתבויות. המתלוננת בעדותה תיארה את הנאשם כשתלטן, אובססיבי, וכמי שכפה
18 עליה יחסי מין, לרבות יחסי מין אנאליים, בכוח ובניגוד ברור לרצונה. היא מתארת
19 בחקירתה הראשית מערכת יחסים שתלטנית ואובססיבית מצד הנאשם, אשר אינו מתחשב
20 כלל ברצונותיה של המתלוננת, משתמש בה כחפץ לסיפוק רצונותיו המיניים, ושבה היא
21 כנועה ונשלטת על ידו, הגם שהיא תיארה גם קיום יחסי מין בהסכמה ביניהם. לעומת זאת,
22 עיון בהתכתבויות מעלה תמונה שונה, שבה המתלוננת חפצה ויוזמת יחסי מין פעמים רבות,
23 לרבות שיח בנושא קשירות מיניות, מין אנאלי ובנושא חניקה תוך כדי יחסי מין.
- 24 בהתכתבות מיום 12.1 שעה 23:45 המתלוננת כותבת לו "אני רוצה לבוא אליך", ושולחת
25 לו תמונה שבה גבר לופת את צווארה של אישה (נ/16). באישום השביעי מיוחס לנאשם
26 אירוע של חניקת המתלוננת תוך כדי קיום יחסים במקלחת (ביום 25.5.21). המתלוננת
27 נשאלה בחקירתה הנגדית האם ביקשה בהזדמנות כלשהי שהנאשם ישים את ידו על
28 צווארה, תחילה הכחישה (עמ' 323), אך לאחר מכן אישרה, שבהסכמה הניח את ידו על
29 צווארה אך לא ביקשה שיחנוק אותה (עמ' 324). ביום 11.2, שעה 3:26, לאחר שהנאשם
30 כותב לה "חלומות פז", המתלוננת שולחת לו תמונה של יד של גבר לופתת צוואר של אישה,
31 וכותבת לו "חלומות זימה לך בהשתתפותי". ביום 13.1, בשעה 10:01 המתלוננת שולחת לו
32 תמונה של אישה אשר ישבנה קשור בחבלים, וכותבת לו "ככה צריך לקשור" (עמ' 324 ;
33 נ/16). המתלוננת השיבה ששלחה את התמונה כי "זה דבר שנעשה בצורה מאוד פדנטית,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 מקצועית יפה ומאוד מסודר" (עמ' 326, ש' 30-31). ביום 26.1 שוב שולחת לו תמונה של
2 אישה עירומה קשורה וכותבת לו "מסכימה... הייתי יכולה לקשור ככה, אני אוהבת..."
3 (נ/28). המתלוננת הסבירה בעדותה שהקשירה הזאת היא אומנות יפנית (עמ' 377, ש' 17).
4 בהתכתבות מיום 3.2.21 שעה 59:00, בתחילת הקשר הזוגי ביניהם, המתלוננת מלינה על
5 כך שהנאשם אינו מקנא לה, לאחר שאמר לה שהיא יכולה ללכת להיות חברה של מישהו
6 אחר, ולדבריה "לא היה נעים לשמוע את זה, כאילו לא אכפת לך אם אני איתך או לא",
7 ומזכירה אותו "אל תעשה את זה יותר, אני הרי פסיכית" (עמ' 366 ; נ/26). המתלוננת
8 הסבירה בעדותה כי כאשר אדם אומר לה "לכי תיפגשי עם מישהו אחר, זה לא כבוד, זה
9 לא קנאה" (עמ' 367, ש' 1). ביום 3.2.21 שעה 57:08 הנאשם מעיר לה על כך שהיא יוצאת עם
10 עוד בחורים, והיא משיבה לו "תתייחס בכבוד לגבולות אישיים שלי, אין בזה שום דבר שאני
11 יוצאת איתם, אין בזה כלום... לא צריך לעצור אותי, אני בן אדם בוגר ומודע לעצמי", והוא
12 כותב לה שהוא מבין (עמ' 369 ; נ/27).
13 ביום 27.3.21 נשלחת תמונה של גבו החשוף של הנאשם אשר כולו מלא שריטות (נ/19),
14 תמונה שלא נמחקה. המתלוננת הסבירה שהנאשם מאוד אהב שהיא קצת שורטת אותו
15 עם הציפורניים (עמ' 341).
16 ביום 13.7.21 בשעה 18:48, כותבת המתלוננת "אני לא הולכת למקלחת, מחכה לך", וזאת
17 כחודש וחצי לאחר האירוע שבו על פי טענתה חנק אותה במקלחת עד שאיבדה את הכרתה
18 (אישום 7, מיום 25.5.21). המתלוננת נשאלה האם לא חששה להתקלח עם הנאשם תוך
19 קיום יחסי מין, לאחר אירוע החניקה שתיארה, והשיבה שזה לגיטימי להתקלח ביחד (עמ'
20 197).
21 בסדרה של התכתבויות היא מבקשת שיקיים עימה יחסי מין, והם מתכתבים על יחסי המין
22 ביניהם (נ/29 מיום 23.2.21 ; נ/30 מיום 9.6.21 ; נ/31 מיום 18.1.21).
23 המתלוננת אישרה גם ששלחה ל[הושמט], הידיד שלה, תמונה של איבר המין של הנאשם
24 (שלא בדיעתו), והסבירה שעשתה זאת כי היא שיתפה את [הושמט] בחיי המין שלה, ולא
25 במטרה לפגוע בנאשם (עמ' 365).
26 ביום 2.8.21 בשעה 7:12 הנאשם כתב לה שהוא מצטער שנרדם אתמול מפני שהיה כל כך
27 עייף (עמ' 221-222).
28 ביום 10.8 בשעה 11:31 המתלוננת והנאשם מתכתבים על כך שנדבקה בהרפס, כשהיא
29 בתור בקופת חולים, היא כותבת לו שלא יוכלו להתנשק ושישכח מסקס עד ששניהם
30 נרפאים, והנאשם כותב לה "הבנתי, ובצוואר יכולי?" היא כותבת "אני חושב", והוא כותב
31 "לפחות". היא כותבת "ולא יכולה לבכות כל יום... והדבר הכי גרוע שאולי זו לא הפעם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

האחרונה שלא נוכל להתנשק הרבה זמן", והוא כותב לה "יקירתי, הכל בסדר". (עמ' 308-310 ; 3/נ). עיון בהתכתבות הזאת בין השניים בקשר למחלת ההרפס, מעלה התייחסות מתחשבת של הנאשם, אשר שונה באופן מהותי מההתייחסות שתיארה המתלוננת בעדותה הראשית, של מי שכפה עליה יחסי מין על אף מחלתה, וללא שום התחשבות בה. המתלוננת התבקשה להסביר את הפער בין התיאורים שמסרה, לבין ההתכתבויות, ומסרה שבהתחלה הנאשם גילה הבנה, אך אח"כ כבר לא, בהתחלה הוא לקח טיפול תרופתי, אך לא סיים אותו ולכן הדביק אותה כל פעם מחדש כשקיים עימה יחסי מין ללא הסכמה (עמ' 312-313).

ההתכתבויות הללו מציגות תמונה, גם אם לא מלאה, של מערכת היחסים בין המתלוננת לנאשם, שהיא שונה מזו שתיארה המתלוננת בעדותה. חלק מההתכתבויות הן אמנם מתחילת הקשר, בתקופה שגם המתלוננת תיארה את הקשר כחיובי, אך חלקן גם משלבים מתקדמים יותר של הקשר, שבהם לשיטתה כבר ביצע בה עבירות, לרבות בתקופה שבה נדבקה בהרפס.

27. **שנית, מה שאין ולא היה בהתכתבויות.** כלומר, בהתכתבות היומיומיות ביניהם בשום שלב לא היו פרטים אשר עולים בקנה אחד עם עדותה של המתלוננת בחקירה הראשית. למשל, אין טענות של המתלוננת כלפי הנאשם על כך שפגע בה מינית, בוודאי שלא אנס אותה, וזאת בעוד שיש שם טענות רבות של המתלוננת כלפי הנאשם בשורה של עניינים אחרים, שוליים. אין בהתכתבויות הרבות מהמועדים הרלוונטיים למעשים המיניים שתיארה המתלוננת ביטוי כלשהו לתלונות של המתלוננת כלפי הנאשם, וזאת מבלי שהיה למתלוננת הסבר מניח את הדעת לכך. גם בהתכתבות שהגישה המאשימה ת/18 שבה כותבת המתלוננת "אתה פגעת בי מאוד", אין התייחסות למעשה מיני.

לפי אישום 7 לכאורה ביום 25.5.21 חנק הנאשם את המתלוננת במקלחת. לפי עדות המתלוננת בחקירה הראשית, אירוע החניקה היה יום יומיים קודם לכן, משום שבתאריך 25.5.21 כתבה על האירוע הזה בטלגרם לידיד שלה [הושמט] (עמ' 39-35 ; ת/47). לעומת זאת, בהתכתבויות הרבות בינה לבין הנאשם סביב המועד האמור, אין שום אזכור לאירוע כזה (עמ' 200). ב-24.5 בשעה 6:30 היא כותבת לו "רוצה להזדיין" ו-"ממש התגעגעתי אליך" (עמ' 201), ללא שום אזכור לאירוע החניקה. כאשר הדברים הוצגו למתלוננת, השיבה שאינה זוכרת בוודאות באיזה תאריך התרחש האירוע (עמ' 201), ולדבריה לא דיברו על זה בהתכתבויות (עמ' 202). גם ביום 26.5 היא כותבת לו "רוצה את הזין שלך, חושבת על הזין שלך, במקום המבחן" (עמ' 205), ובהמשך אותו יום כותבת לו דברים גסים נוספים (עמ' 207).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 המתלוננת נשאלה בעדותה כיצד היא מסבירה את העובדה שאין בהתכתבויות שום מילה
2 על קיום יחסי מין ללא הסכמה או על פגיעה מינית, והשיבה כי על דברים כאלה דיברו
3 באופן אישי, אך לא התכתבו ביניהם על כך (עמ' 209-210). לנוכח ריבוי ההתכתבויות
4 ביניהם, והעובדה שההתכתבויות כוללות גם תכנים אינטימיים ומיניים רבים, וכן שליחת
5 תמונות אינטימיות מאוד, ובעיקר: תלונות שהיא כותבת לו על כך שלא נישק אותה, שלא
6 הוריד את הזבל ועוד – סבורני כי מדובר בתשובה שאינה מניחה את הדעת.

7 ביום 22.1.21 ב-9:43 הנאשם שואל אותה ממנה נעלבה, והיא מסבירה לו שיחסי המין
8 ביניהם אתמול בלילה לא היו טובים, הוא לא היה מספיק מתחשב ועדין, והנאשם משיב
9 לה "כן, אתמול התנהגתי לא נכון, אני מבין את האשמה שלי" (עמ' 359 ; נ/24). ביום
10 17.2.21 בשעה 17:51 המתלוננת מלינה בפניו בהתכתבות על כך שאיחר ב-40 דקות,
11 והנאשם משיב לה יותר מאוחר "סליחה, נרדמתי" (עמ' 224-223). ביום 10.3.21 העירה לו
12 על כך שלא סגר את הדלת "סגור את הדלת, אידיוט, טיפש" (נ/20 ; עמ' 348). ביום 1.8.21
13 שעה 8:52 המתלוננת הלינה על כך שהנאשם לא הוריד את המים בשירותים: "עשית פיפי
14 ולא הורדת את האסלה". הנאשם השיב "שכחתי, סליחה". המתלוננת נשאלת מדוע העירה
15 לנאשם על כך, ומשיבה שזה לא נעים ומסריח (עמ' 221). ב-12.8 שעה 10:19 כותבת לו
16 "אתה כנראה עסוק", והנאשם כותב לה "אני מתנצל, אני מצטער" (עמ' 241). ביום 2.9.21
17 שעה 7:43 הלינה בפניו על כך שלא הוריד את הזבל (עמ' 240). ביום 15.9.21 שעה 16:44
18 כותבת לו "כמה זמן אני צריכה לחכות?" על כך שאיחר לבוא לאסוף אותה (עמ' 241). ביום
19 19.10.21 שעה 7:12 כתבה לו שהיא מתגעגעת ורוצה להתעורר לידו, והלינה על כך שכאשר
20 העירה אותו הוא צעק, הנאשם ביקש סליחה "אני מבין, סלחי לי" (עמ' 242, 350 ; נ/22).
21 בהודעה קולית מיום 7.11 הלינה המתלוננת על כך שהנאשם לא דיבר אליה יפה, בעת
22 ששוחחה איתו קודם לכן על השאלה אם הוא אכל, והנאשם מבקש את סליחתה, ושולח
23 לה ללבבות (עמ' 352-353 ; נ/23). מדברים אלה ניתן להבין שהמתלוננת לא חששה להלין
24 בפני הנאשם על דברים שונים בהתנהלותו שהפריעו לה, ידעה לעמוד על שלה כלפיו,
25 והנאשם נהג להתנצל בפניה על כשלים בהתנהלותו, במהלך כל תקופת הקשר ביניהם, ואף
26 על פי כן אין בהתכתבויות זכר לטענותיה בדבר פגיעה מינית כלשהי. דברים אלה אף מציגים
27 תמונה שונה מזו שתיארה המתלוננת בעדותה שלטענתה היא הייתה מרצה אותו, בעוד
28 שלפי ההתכתבויות במקרים רבים דווקא הוא ניסה לרצות אותה.

29 לפי האישום השישי לכאורה ב-23.5.21, בשעת לילה, לאחר ויכוח ברכבו, המתלוננת
30 ביקשה לצאת, הנאשם סירב, תפס אותה בזרועותיה, הכניסה בכוח לרכב, וגרם לה חבלה.
31 לעומת זאת, בהתכתבויות ביניהם לאחר מכן בסוף יום ה-23.5 וב-24.5, ההתכתבויות הן
32 שגרתיות ביניהם, ללא שום התייחסות לאירוע האלימות. המתלוננת הסבירה שהיא מדובר
33 ביחסים לא בריאים ביניהם, וכי על הדברים החמורים דיברה איתו פנים אל פנים,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

ולשיטתה יש הבדל בין להלין בפניו על כך שלא זרק את הזבל, לבין להתייחס לאלימות שלו
(עמ' 246-248).

לפי אישום 12, ב-29.10.21, לאחר שהמתלוננת העירה את הנאשם, הנאשם היכה את
המתלוננת באגרוף בשפתייה וגרם לה חבלה. לפי אישום 13 בסמוך ל-2.11.21, הנאשם משך
את המתלוננת מהמיטה וגרם לה חבלה בקרסול. לעומת זאת, לפי ההתכתבויות, ביום
2.11.21, המתלוננת כותבת לו, ולאחר שלא עונה לה, בשעה 1:48 מלינה על כך שאינו עונה
ו"מסנן אותה", והנאשם מתנצל (עמ' 252-256). אמנם יתכן שההתכתבות האמורה הייתה
לפני אירוע החבלה בקרסול, אך בכל מקרה לאחר אירוע החבלה בשפתיים, ובאותם ימים
המתלוננת מלינה בפני הנאשם על כך שלא ענה לה בזמן להודעה שכתבה לו, אך אינה
מתייחסת לאלימות קשה שנקט כלפיה, ולכך שגרם לה חבלה בשפתייה ובקרסול (עמ' 257).

ביום 17.11.21 (או 18.11.21) הם נפרדו והמתלוננת עזבה את הבית (עמ' 92, 99, 380, 384).
ביום 18.11.21 בשעה 19:40 כותב לה הנאשם: "תעני בבקשה מאוד אוהב אותך, בואי נדבר
לפחות, סליחה שפגעתי בך, למרות שאני לא יודע אפילו על מה, אם ראית הודעה
באינסטגרם או התכתבות בוואטסאפ אני יכול להסביר", ובהמשך בשעה 21:29 מסביר לה
שלא בגד בה ולא שיקר, ומבקש שתסלח לו. בהמשך הוא מציע שילך לטיפול פסיכולוגי.
למחרת, ביום 19.11, בשעה 08:47 הוא כותב לה "אני אוהב אותך, לא בגדתי בך" והיא
כותבת לו בשעה 13:17 "יש לי הרגשה שלא תבין אותי, לאחרונה התעלמת מהרגשות שלי"
(עמ' 385-387; נ/38). בהמשך אותה שיחה הנאשם שולח לך הודעה קולית ובה אומר לה:
"רציתי לבוא לתת לך חיבוק" ונשמע צלצול ברקע, המתלוננת כותבת "צלצול מזונה, עוד
הפעם, ככה רשמתי את הבחורות האלו", הוא מבקש להסביר לה, היא אומרת שנמאס לה,
והוא חוזר על כך שלא בגד, והיא כותבת לו "רצית לשתות תה" (בציניות) (עמ' 404-405, נ/38).
מתוך חילופי הדברים הללו אין שום אזכור לכך שהמתלוננת מלינה כלפי הנאשם
שהוא כפה עליה יחסי מין, וניכר שהשיח ביניהם עוסק בכך שנפרדה ממנו משום שחשדה
שבגד בה, ולא על רקע פגיעה מינית. בכל ההתכתבות הענפה סביב הפרידה, המתלוננת אינה
מטיחה בנאשם שפגע בה מינית.

ביום 21.11, כמה ימים לאחר הפרידה, בשעה 05:45, לאחר שהמתלוננת הייתה אצלו וחזרה
במונית, היא כותבת לו "אם כל הערבים שלנו היו ככה" (עמ' 413-414). המתלוננת בעדותה
השיבה שאינה זוכרת את הערב הזה, ומניחה שהם בילו היטב באותו ערב (עמ' 415). בהמשך
אותו יום, בשיחת טלפון בין הנאשם למתלוננת, הם משוחחים על הבעיות שביניהם ועל
הסיבות לפרידה, חוסר רגישות שלו, קנאה ובחורות אחרות, שוב ללא שיח על פגיעה מינית
או על אלימות פיזית (עמ' 417-420; נ/46). הנאשם מנסה להבין מדוע היא נפרדה ממנו, הם
משוחחים על ויכוחים שהיו להם בקשר לניקיונות הבית, והנאשם אומר "אני לא יכול
להבין מה היה חסר לך, בגלל מה לעזאזל? אני מה? הרבצתי לך? רצחתי אותך? מה עשיתי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 לך לא טוב?" והיא משיבה "היית אגרסיבי, צעקת עליי, אמרת מילים גסות, דיברת
2 בגסות... תמיד דיברת בגסות, תמיד איכשהו ירדת עליי" (נ/46, עמ' 9-8). המתלוננת נשאלה
3 מדוע בשלב זה, כמה ימים לאחר הפרידה, כשהם משוחחים על הסיבות לפרידה, היא כלל
4 לא מעלה בפניו את הטענה שפגע בה מינית או פיזית, והשיבה ש"כל בן אדם נורמטיבי צריך
5 להבין שאסור להרביץ לאף אחד, וכי לא רצתה להכעיס אותו, ורצתה להראות לו שהיא בן
6 אדם טוב" וכי היא התעסקה בשורה הבעיה, וכי היא הייתה ב"סוג של נדנדת רגשות" (עמ'
7 420-418, 426-424). סבורני כי תשובות המתלוננת אינן מניחות את הדעת.
- 8 ב-27.11 (עשרה ימים לאחר שעזבה את הבית) בשעה 21:47 כתבה לו שהיום היה לה
9 קונצרט, והוא אפילו לא שאל איך היה, ובשעה 22:10 מלינה על כך שרק היא מראה יוזמה
10 כלפיו ומתקשרת. המתלוננת הסבירה שהיה לה קשה לנתק את הקשר עם הנאשם (עמ'
11 258).
- 12 **שלישית, מה שנמחק מההתכתבויות הנקודתיות שהמתלוננת מסרה למשטרה.** ההגנה 28.
13 הראתה כי בטרם מסירת התכתבויות שמסרה המתלוננת למשטרה, נמחקו התכתבויות
14 מסוימות, כך שהוצגה למשטרה תמונה לא מדויקת של ההתכתבויות שמסרה לה
15 המתלוננת. המתלוננת מסרה למשטרה כארבעה צילומי מסך של התכתבויות נבחרות בינה
16 לבין הנאשם, לאחר שמחקה מהן קטעים מסוימים. יש להניח שאילו חשוד בתיק דומה
17 היה מוסר למשטרה התכתבויות בינו לבין מתלוננת, לאחר שמחק מתוכן חלק מהדברים
18 באופן סלקטיבי, היה נחשד, ואולי אף מואשם, בעבירה של שיבוש הליכי חקירה ומשפט
19 (עמ' 502). בהקשר זה ראוי היה שהמשטרה הייתה מבקשת מהמתלוננת בשלב החקירה
20 לעיין בכל ההתכתבויות, ולא מסתפקת בצילומי מסך של התכתבויות נבחרות שהמתלוננת
21 בחרה להעביר למשטרה. עוד יצוין, כי המשטרה אמנם תפסה את מכשיר הטלפון של
22 הנאשם, והנאשם אף שיתף פעולה במסירת הסיסמה, ואף על פי כן לא עלה בידי המשטרה
23 לפתוח את הטלפון שלו ולעיין בהן (עמ' 193).
- 24 המתלוננת מסרה למשטרה במסגרת התלונה צילומי מסך מההתכתבות ביניהם מיום
25 24.10.21 (ת/14 ; ת/18). מההתכתבות שמסרה המתלוננת משעה 7:42 (ת/14, מסמך שסומן
26 על ידי החוקרת דוכן שרית, ד"ש 2, צילום מסך 2).
- 27 עולים הדברים הבאים. המתלוננת: "החלטתי לנסוע, חבלה כחולה לא יפה נותרה על היד
28 אחרי אתמול; אני מרחתי עליו משחה (תמרוק) וכיסיתי עם מייקאפ, אבל בחולצה עדיין
29 רואים". הוא שולח סימני לבבות וכותב "סליחה, תעדכני אותי". היא מוסיפה "בינתיים
30 אוכל, אני שתיתי אדוויל מעל ומעבר, מקווה שזה יעזור". על פני הדברים מדובר
31 בהתכתבות למחרת האירוע המתואר באישום 11, שבו ב-23.10.21, בדירה, הנאשם משך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 את המתלוננת מהמיטה לרצפה וגרר אותה לסלון, ולכאורה מדובר בהתכתבות שמחזקת
2 את גרסתה.

3 לעומת זאת, בהתכתבות המלאה שהציגה הגנה (נ/10 ; נ/11) נרשמו מהשעה 7:42 הדברים
4 הבאים. המתלוננת: "החלטתי לנסוע, חבלה כחולה לא יפה נותרה על היד אחרי אתמול;
5 אני מרחתי עליו משחה וכיסיתי עם מייקאפ, אבל בחולצה עדיין רואים". הנאשם כותב:
6 "סליחה". והמתלוננת כותבת: "אין פה איפה להטעין, אוטובוס של מסכנים". הוא כותב
7 לה: "תעדכני אותי בהכל". והיא: "בינתיים אוכל, שתיתי מלא דוויל, מקווה שיעזור, איך
8 אתה, לקחת בלו בבוקר". הוא משיב: "כן", והיא: "תחזיק מעמד אהוב" (עמ' 260-261).
9 השורות "אין פה איפה להטעין, אוטובוס של מסכנים", נמחקו ואינן מופיעות בנוסח
10 שמסרה המתלוננת למשטרה. מההתכתבות המלאה ניתן להבין שהמתלוננת הייתה בטויל
11 שנתי (עמ' 261).

12 לטענת ההגנה ביום 24.10 בשעה 3 לפנות בוקר, הנאשם והמתלוננת נסעו ברכב, עשו תאונה,
13 והיא קיבלה מכה ביד (עמ' 261 ; נ/12 ; עמ' 668). המתלוננת אישרה שהייתה מעורבת
14 בתאונה שבה הנאשם נהג במועד האמור, אך לדבריה היא לא נפגעה בתאונה, ולדבריה
15 האלימות שהנאשם נקט נגדה הייתה לפני התאונה, מכיוון שבתאונה הנאשם כבר היה
16 עצבני (עמ' 262). לדבריה מהאלימות של הנאשם באותו מועד נותר לה סימן כחול ברגל
17 (עמ' 263). המתלוננת נשאלה מדוע מחקה את שתי השורות בנוגע לאוטובוס, והשיבה
18 שאינה יודעת להסביר זאת (עמ' 264-265).

19 כמו כן, המתלוננת מסרה למשטרה צילום מסך מההתכתבות ביניהם מיום 19.11.21 (יום-
20 יומיים לאחר הפרידה ביניהם) מהשעה 13:25 שבה היא כותבת "פגעת בי, ואז אמרת
21 שאתה לא זוכר, זה לא מספיק, זה לא קורה אצל אנשים בריאים, זה צריך להיות מטופל"
22 הוא משיב: "אני ישנוני" (והדברים של הנאשם נמחקו), ומוסיף "אני אטפל בזה, איפה
23 רק". היא כותבת "גם אני אוהבת אותך, אבל האהבה הזאת הורגת אותי" והוא כותב
24 "אנחנו אפילו לא התעסקנו עם זה" (וגם דברים אלה נמחקו) (עמ' 388 ; נ/38 ; נ/43).
25 המתלוננת הסבירה שבאחת החקירות שלה במשטרה ביקשו ממנה, והיא עשתה צילומי
26 מסך בזמן שישבה בתחנת המשטרה (עמ' 388). לטענת ההגנה הנאשם כתב "אני ישנוני"
27 בהקשר של העובדה שכאשר היה ישנוני, הוא דיבר עליה לא יפה וצעק (עמ' 389), וכי
28 בהתכתבויות במועדים אחרים ניתן לראות זאת (עמ' 399 ; התכתבות מיום 4.10 שעה
29 7:00). המתלוננת הסבירה את המחיקה הזאת בכך שאינה זוכרת בדיוק למה ואיך מחקה,
30 אבל היא חושבת שמחקה משום שלא האמינה לזה שהוא ישנוני, וזה היה תירוץ שלו (עמ'
31 390, ש' 25 ; עמ' 398), ולדבריה כשהביאה את ההתכתבות למשטרה, לא זכרה את המחיקה
32 (עמ' 392). מדובר בהסבר שאינו מניח את הדעת. בכל מקרה, מסירת ההתכתבות למשטרה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 22-02-59897 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לאחר מחיקת המילים "אני ישנוני" עלולה ליצור עיוות בהבנת השיח האמיתי שהיה
2 ביניהם.

3 באישום 10 יוחסה לנאשם עבירה של כליאת שווא. המתלוננת מסרה למשטרה התכתבות
4 מיום 19.11 בשעה 13:27 (סומן על ידי החוקרת, ד"ש 5) שבה היא כותבת לו "אתה לא זוכר
5 כשרציתי ללכת נעלת אותי בדירה ולקחת מפתחות והטלפון שלי היה אצלך", והנאשם
6 השיב: "לא לקחתי, הם היו בדלת". המילים "לא לקחתי" נמחקו מההתכתבות. בהמשך
7 הוא כותב לה: "נעלתי כן, לא רציתי את זה, אוהב פשוט", היא כותבת "הם היו אצלך
8 בידיים, אמרתי לך שזה לא הגיוני שאתה חזק ממני פיזית, ובכך מעכב אותי", הנאשם כתב
9 "קשה לי לשחרר", והיא כותבת "גם לי קשה הנשמה שלי נקרעת". המתלוננת אישרה
10 שמחקה את הדברים, ולדבריה לא חשבה שיש לזה משמעות או השלכות (עמ' 403). סבורני
11 כי מחיקת המילים "לא לקחתי" על ידי המתלוננת, אשר ניכר כי נעשתה בכוונת מכוון,
12 ומסירת ההתכתבות החלקית והערוכה למשטרה, יש בה כדי להשפיע על הבנת השיחה
13 ביניהם, באופן אשר עלול היה לשבש את החקירה ולגרום עיוות דין לנאשם. בהקשר זה
14 יצוין כי בשיחה אחרת ביניהם, מיום 21.11, הם משוחחים על לקיחת המפתחות, היא
15 אומרת: "לא נתת לי ללכת". הנאשם אומר: "כביכול נעלתי את הדלתות ולקחתי את
16 המפתחות... אמרתי לך כבר אז שאלו המפתחות לבית של אמא שלי, ומפתחות הרכב היו
17 בדלת" והיא משיבה: "בסדר... וכאשר לא רציתי לדבר איתך, לא נתת לי זמן אפילו לחשוב,
18 להיות לבד עם עצמי" (עמ' 422 ; נ/45 עמ' 7).

19 **מחדל חקירה** – בעניין זה יש להוסיף ולציין כי העובדה שהמשטרה הסתפקה בארבעה
20 צילומי מסך שמסרה לה המתלוננת (ת/14), אשר בדיעבד הסתבר שהיו ערוכים, ולא עיינה
21 בהתכתבויות עצמן בין המתלוננת לנאשם, מהווה מחדל חקירה משמעותי אשר ראוי היה
22 שלא יתרחש, והוא ייזקף לחובת המאשימה. המשטרה ביקשה וקיבלה צו חדירה לחומר
23 מחשב, לגבי הטלפון של הנאשם (ת/10), הנאשם עצמו שיתף פעולה, מסר את הסיסמה,
24 ולא ניסה למנוע את פריקת הטלפון שלו, אך בסופו של דבר, לא בוצעה החדירה, מבלי
25 שניתן לכך הסבר של ממש, ולדברי החוקרת יתכן "שזה נפל בין הכיסאות" (עדות החוקרת
26 רס"מ שרית דוכן, עמ' 487-496). המשטרה ביקשה מהמתלוננת להביא את החומרים
27 מהטלפון שלה, והמתלוננת העבירה את צילומי המסך כעבור כמה ימים (עמ' 488-489).
28 בשום שלב המשטרה לא פעלה לקבל מהמתלוננת את כל ההתכתבות בינה לבין הנאשם,
29 ובדיעבד גם החוקרת הסכימה שראוי היה לעשות כן (עמ' 496-497). המאשימה לא ביקשה
30 מהמשטרה לבצע השלמת חקירה, ואילו הדבר היה נעשה, היה בכך כדי לסייע בבירור
31 האמת ובקיצור משמעותי של ניהול ההליך כולו. ההתכתבות הערוכה בעניין נעילת הדלת,
32 אף הוצגה לנאשם בחקירתו במשטרה, כך שנראה כביכול שהוא מאשר בה שהוא נעל את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 22-02-59897 מדינת ישראל נ' פלוני

1 המתלוננת בדירה (ת/3, ש' 75). לפיכך, מדובר במחדל חקירה, אשר נזקף כאמור לחובת
2 המאשימה.

3 יתר על כן, באחת ההתכתבויות שהמתלוננת מסרה למשטרה (ת/14, ד"ש 1), הטקסט
4 תורגם על ידי המשטרה כך שנרשם מפי הנאשם "למשל, אני זוכר את אותו המצב שאני
5 קינאתי בכך, **לקחתי אותך בכוח** מהמיטה כדי להראות לך משהו. לבסוף לא מצאתי כלום".
6 לעומת זאת, לפי תרגום שערכה ההגנה לאותו מסמך, במקום "לקחתי אותך", צריך להיות
7 "**לקחתי אותו**", כאשר הכוונה היא לטלפון הנייד שלה (עמ' 433; נ/51). מתורגמנית בית
8 המשפט אישרה כי מדובר ב"לקחתי אותו", כטענת ההגנה (עמ' 433, ש' 10-3). בהקשר זה
9 יש לקבל את דברי מתורגמנית בית המשפט, ולציין כי ראוי היה שהמשטרה תקפיד יותר
10 על תרגום המסמך, הואיל ושינוי זה הוא בעל משמעות רבה בהבנת הדברים.

11 **רביעית, מה שנמחק מההתכתבות בטרם מסירתן לצדדים** במסגרת הבקשה לפי סעיף 74
12 לחוק סדר הדין הפלילי. יובהר כי הקביעה שהמחיקות בוצעו בטרם מסירתן לצדדים, אינה
13 שוללת את האפשרות שהן בוצעו עוד קודם לכן, בשלב חקירת המשטרה או אף לפני הגשת
14 התלונה, ולא ניתן לקבוע מתי בוצעו המחיקות. ואולם, כאמור לעיל, שוכנעתי כי המתלוננת
15 היא זו שמחקה את ההתכתבויות הללו בטרם מסירתם לצדדים, ולכל הפחות את המחיקות
16 שהוצגו לה בעדותה. ההגנה הצליחה לשחזר את מלוא ההתכתבויות, בשל גיבוי שהיה
17 לנאשם של ההתכתבויות מאמצע דצמבר 21, לאחר הפרידה ולפני הגשת התלונה (עמ' 177).
18 כלומר, נראה שהמתלוננת באופן סלקטיבי בחרה התכתבויות רבות ביניהם, ומחקה אותן
19 באופן יזום, בטרם העבירה אותן לצדדים, ויתכן שאף בשלב מוקדם יותר. אין המדובר
20 במקרה שבו המתלוננת מחקה באופן גורף את כל ההתכתבויות, ואף לא חלקים אקראיים
21 ללא הבחנה, למשל מפני שכעסה על הנאשם ורצתה "למחוק" אותו מחייה, אלא במחיקות
22 נקודתיות של מקטעים נבחרים ובעלי משמעות ליריעת המחלוקת בין גרסתה לבין גרסת
23 הנאשם, כפי שיפורט להלן.

24 **30. בהתכתבות מיום 29.6.21 כותבת המתלוננת "לא נישקת אותי בבוקר", ונמחק ממנה**
25 **ההמשך "ולא נגעת לי בטוסיק" (עמ' 162 לפרו'; נ/5 עמ' 4).**

26 ביום 29.6.21 משעה 13:31 המתלוננת שולחת לנאשם תמונת סלפי שלה בחזה חשוף,
27 וכותבת לו "תפוס את הציצי". לדבריה עשתה זאת מפני שרצתה לשמח אותו (עמ' 170).
28 בהמשך לכך, שלחה לו תמונה של בחורה מאוירת, שעומדת כך שפי הטבעת שלה מופנה
29 למצלמה (עמ' 170), לדברי המתלוננת סתם שלחה את התמונה (עמ' 170). תמונות אלה
30 נמחקו מההתכתבות (עמ' 171).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הוצגו למתלוננת התכתבויות מיניות בוטות מאוד שלה עם הנאשם, בנוגע לרצון שלה בקיום
2 יחסי מין, והיא מסרה שהתכוונה לנשיקה. לאחר מכן תיקנה את תשובתה ומסרה שמדובר
3 ביחסי מין, אך לא ידעה להסביר מדוע התכתבויות אלה נמחקו (עמ' 172-173).

4 הוצגה למתלוננת התכתבות באותו יום בשעה 14:44 שבה הנאשם שלח לה סימן של נשיקה,
5 והיא בתגובה שאלה אותו אם "עומד לו". לדבריה קודם לכן שלחה לו תמונות עירום, היא
6 חושבת שבאותו מועד הייתה במיטה (עמ' 174). ההתכתבות ממשיכה על יחסי מין, והיא
7 נמחקה (עמ' 175), לדברי המתלוננת לא זכרה שמחקה אותן, אך יכול להיות שעשתה זאת
8 לאחר שנפרדו (עמ' 175).

9 ביום 30.6.21 בשעה 8:38 בבוקר המתלוננת כתבה לנאשם "תכין את התחת, אני אזיין
10 אותך" (עמ' 184). גם הודעה זו נמחקה, והמתלוננת טענה שאינה זוכרת שמחקה אותה,
11 לדבריה התכוונה שיהיה סקס בערב (עמ' 184-185). מדובר בהתכתבות שבה המתלוננת
12 יזמה קיום יחסי מין עם הנאשם, ומחיקתה נועדה ליצור מראית עין שונה מכפי שהדברים
13 התרחשו בפועל.

14 ביום 13.7.21 בשעה 12:22 שולחת לנאשם תמונה שלה עם חזה חשוף, כותבת לו "אוהבת
15 אותך", הוא כותב לה "גם אני אוהב אותך" והיא כותבת לו "רוצה אותך", ושולחת לו שתי
16 תמונות עירום של אנשים אחרים. מתוך ההתכתבות נמחקו המילים "רוצה אותך" ושתי
17 תמונות העירום של אנשים אחרים ששלחה, אך לא נמחקו המילים "אוהבת אותך".
18 המתלוננת השיבה שלא היה נעים לה לחשוב על יחסי המין עם הנאשם ויתכן שמחקה, אך
19 אינה זוכרת שביצעה את המחיקה (עמ' 196-197).

20 ביום 28.7.21 בשעה 00:02 הנאשם שולח למתלוננת הודעה "מואה, מוכנה לקבל?",
21 והמתלוננת משיבה "תחת" (עמ' 211-213). ההתכתבות הזאת נמחקה. המתלוננת השיבה
22 שכתבה זאת רק לשם השעשוע, ולא הייתה לה כוונה לקיום יחסים אנאליים, והוסיפה
23 שאינה בטוחה שהיא מחקה את הדברים (עמ' 213).

24 ביום 29.7.21 בשעה 10:56 בהתכתבות הנאשם מציע לה שיקיימו יחסי מין, ובתגובה
25 המתלוננת מביעה את הסכמתה "אני תמיד אשמח"; "אם יש הזדמנות אני בעד". מתוך
26 ההתכתבות, נותרו הדברים של הנאשם, ונמחקו דברי המתלוננת. המתלוננת נשאלה על
27 המחיקה, והשיבה שרצתה להשאיר את זה בעבר (עמ' 215). שוב, מדובר בתשובה שאינה
28 מניחה את הדעת. קריאת ההתכתבות ללא הקטעים שנמחקו, עלולה להציג תמונה
29 עובדתית שגויה על מערכת היחסים המינית שהייתה ביניהם. מדובר במחיקה סלקטיבית
30 מאוד, אשר חייבה השקעת זמן ומחשבה מצד המתלוננת.

31 ביום 1.8.21 שעה 8:40 כתבה "זוכרת איך נישקת אותי בבוקר". בשעה 8:53 המתלוננת
32 כתבה לנאשם "אתה האושר שלי" (נ/3). בהמשך, הדברים נמחקו (עמ' 284).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 22-02-59897 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 ביום 4.8 שעה 17:09 בהתכתבות שבה המתלוננת מספרת שקיבלה מכה בעבודה והיא רוצה
2 ללכת לאימוץ, והנאשם מביע את דאגתו אליה, נמחקו המילים שכתבה המתלוננת לנאשם:
3 "תודה על הדאגה". המתלוננת השיבה שאינה זוכרת למה מחקה את הדברים (עמ' 288-
4 289; נ/3).
- 5 ביום 14.8 שעה 11:24, מתוך מספר תמונות שבהן מופיע איבר מינו של הנאשם, נמחקה רק
6 תמונה אחת ובה ידה של המתלוננת מונחת על איבר מינו (עמ' 314; נ/3). המתלוננת
7 הסבירה את המחיקה בכך שהתמונה של היד שלה "היא יכולה לתאר את המצב שיש
8 הסכמה מצדי, היה לנו סקס בהסכמה אבל לא תמיד. כי זה לא נעים לי מהתמונה הזאת,
9 כי היד שלי זה חלק ממנה" (עמ' 314), ולאחר מכן חזרה בה מדבריה שתמונה זו משקפת
10 הסכמה (עמ' 315). סבורני כי אכן מדובר במחיקה סלקטיבית של תמונה אחת מתוך כמה,
11 אשר עשויה הייתה להציג תמונה שונה על יחסי המין בין השניים, מזו שתיארה המתלוננת
12 בעדותה.
- 13 ביום 15.8 בשעה 12:15 הנאשם כותב "יש לי הוכחה, אני אוהב אותך", והמתלוננת כותבת
14 "תמיד יש לך הוכחה אחת גדולה במכנסיים, אני גם אוהבת אותך, ומחכה", ומוסיפה
15 סטיקר שבו רשום "אני לא מקנאה, אני פשוט מקנאה". הדברים שכתבה המתלוננת
16 והסטיקר נמחקו מתוך ההתכתבות (נ/3; עמ' 318). המתלוננת הסבירה שהיא לא בן אדם
17 קנאי (עמ' 320).
- 18 ביום 14.9 בשעה 18:09 היא כותבת לו "הייתי מזיינת אותך, שלח תמונות עירום, לקחת
19 ג'וינט", והדברים הללו נמחקו (עמ' 333). המתלוננת נשאלה מדוע כל פעם בהתכתבויות
20 שבה מופיעה המילה "ג'וינט", היא מחקה אותה, והשיבה "אני רציתי להוריד את הג'וינט
21 מהחיים שלי", לדבריה עשתה חיפוש בטלפון שלה של המילה "ג'וינט" ומחקה כל אזכור
22 שלה (עמ' 337-336).
- 23 ביום 15.9 בשעה 23:30 המתלוננת שולחת לנאשם צילום של אישה אשר יד של גבר לופתת
24 את צווארה, הנאשם שואל אותה: "רוצה בתחת?" והיא משיבה לו "מממ, רק אחריך",
25 וממשיכה ביניהם התכתבות מינית. התמונה וההתכתבות כולה נמחקו (עמ' 330-328).
26 המתלוננת נשאלה על כך, והשיבה שזה סתם סטיקר (עמ' 338).
- 27 ביום 28.10.21 שלחה לנאשם סטיקר בעל אופי מיני. הסטיקר נמחק. המתלוננת השיבה
28 שאינה זוכרת אם היא מחקה את זה, אם לאו (עמ' 245-242).
- 29 בהתכתבות מיום 10.10 שעה 14:16, המתלוננת כתבה שהחתולה שרטה ונשכה אותה, וירד
30 לה דם, ונמחקה ממנה השורה: "טוב, הענשתי אותה, נעלתי אותה בחדר לחצי שעה" (נ/13),
31 כמו כן, נמחק מההתכתבות סרטון מיום 27.9 שעה 19:02 שבו הנאשם מתנהג ברכות עם
32 החתולה. זאת בשים לב לכך שהמתלוננת טענה במשטרה שהנאשם התעלל בחתולה. כמו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 כן מחקה תמונות של שריטות שהחתולה שרטה אותה (נ/14). המתלוננת השיבה שאינה
2 זוכרת במדויק שמחקה את ההודעות הללו (עמ' 267-270).
- 3 בהתכתבות מיום 6.9 שעה 12:54, כשהיא בעבודה בקניון, היא מבקשת שיגיע אליה להביא
4 לה מסכת קורונה, הוא מצלם אותה, והיא כותבת "תצלם אותי עוד, חה חה חה", וזאת
5 בניגוד לעדותה בחקירה הראשית, שלפיה עקב אחריה בעבודתה כדי לראות אם היא
6 מתראה עם גברים וצילם אותה. השורה הזו בהתכתבות, שיצלם אותה עוד, נמחקה.
7 המתלוננת השיבה שהיא כתבה "תצלם עוד" בסרקזם, אך לא ידעה להסביר מדוע השורה
8 נמחקה (עמ' 271-273).
- 9 בהתכתבות מיום 3.8 מחקה תמונה שעליה היה כתוב "אני מתגעגעת אליך כל כך", מחקה
10 כיתוב: "אני אוהבת אותך", וכן צילום שלה חשופת חזה (נ/3).
- 11 בהתכתבות מיום 6.8 שעה 12:01 נמחקו המילים שכתבה: "הגבר האהוב עליי", ובשעה
12 19:27 נמחקו המילים שכתבה: "הגבר שלי", וכן משפט שהזמינה קוקטיל "אורגזמה"
13 (נ/3). המתלוננת מסרה שהיא חושבת שהיא מחקה, אך אינה זוכרת (עמ' 304-305).
- 14 בהתכתבות מיום 8.8 שעה 16:40 נמחק סרטון אנימציה עם בחורה, ותחתיו המילים
15 שכתבה לו: "זו אני מלקקת לך את הביצים". המתלוננת השיבה שאינה יכולה לזכור למה
16 מחקה את הדברים, ויתכן שלא היה לה נעים לראות אותם (עמ' 274-275).
- 17 בהתכתבות מיום 8.8 שעה 18:21-18:33 הנאשם כותב לה שהוא נכנס לנטליה (נסע
18 לנטליה), ואם יספיק יאסוף את המתלוננת. היא שואלת אותו איזה נטליה, ומוסיפה: "אני
19 אהרוג את הכלבה" (כינוי גנאי). השורה הזאת של דבריה נמחקה. בהמשך נמחקו המילים
20 "שמש שלי", ולאחר מכן נמחקו המילים "מוכנה להרוג, האם תעזור?". המתלוננת השיבה
21 שאינה יודעת להסביר מדוע מחקה את הדברים (עמ' 275-279).
- 22 ביום 17.11.21 (או 18.11.21) הם נפרדו והמתלוננת עזבה את הבית (עמ' 92, 99, 380, 384).
23 באותו יום, 17.11.21 בשעה 06:23 היא שולחת לו תמונה של בחורה עירומה וכותבת "על
24 התחת", ותמונה מינית נוספת, והוא כותב "מתגעגע מאוד לאהובתי" ולאחר מכן הדברים
25 שהיא כתבה והתמונות נמחקים (נ/38). למחרת, ביום 18.11 הוא כותב לה "את כל כך
26 חמודה, רוצה להיות איתך במיטה", והיא שולחת לו אימוגי מיני (של חציל), ולאחר מכן
27 האימוגי שהיא שלחה נמחק. באותו יום בשעה 09:09 היא שולח לו הודעה מינית בוטה,
28 ולאחר מכן ההודעה נמחקת. למחרת, ביום 19.11, שעה 18:26, היא כותבת לו "אני שמחה
29 שדיברנו כמו בני אדם", ומוחקת זאת. בהמשך היא כותבת לו: "יותר קל, לפחות
30 התחבקנו", הוא משיב: "כן", והיא מוסיפה "נגעתי בזין שלך, וגם אתה אותי", ומוחקת
31 את הקטע האחרון שכתבה (עמ' 408; נ/38). המתלוננת בעדותה הסבירה שהנאשם אהב
32 שהיא כותבת לו כאלה הודעות, וכי מחקה כי לא היה לה נעים לקרוא את הדברים (עמ')

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 22-02-59897 מדינת ישראל נ' פלוני

1 410-409). דברים אלה, שנמחקו, אינם עולים בקנה אחד עם הדברים שאמרה למשטרה
2 שלפיהם לאחר הפרידה היא הייתה אצל אימא שלה, הנאשם היה מגיע, והיא לא הייתה
3 פותחת לו את הדלת, ולא רצתה לראות אותו (עמ' 412).

4 כשבוע לאחר מכן, ביום 24.11.21 שעה 12:02 היא כותבת לו "איך בא לי סקס, אתה חסר"
5 ומצרפת תמונה מינית, והוא כותב לה "בוקר טוב אהובה". לאחר מכן, הדברים שהיא
6 כתבה ושלחה נמחקים (עמ' 379, נ/33). למחרת, ביום 25.11 שעה 32:00 הוא כותב לה
7 "חחח... תרביצי אבל על התחת", והיא כותבת "בתחת" ובהמשך היא כותבת "חבל שבוטל
8 הסקס, תיכננתי", והוא משיב לה "לא נורא, יהיה עוד". דברים אלה שכתבה המתלוננת
9 ותשובת הנאשם נמחקו מההתכתבות (עמ' 379, נ/34). יומיים לאחר מכן, ביום 26.11.21
10 שעה 14:00 היא כותבת: "לא רוצה ללכת לבד בחושך אליך, ומה עם הסקס", ובשעה 43:00
11 היא כותבת לו "אתה חייב לי ירידה", ולאחר מכן הדברים האלה נמחקים מההתכתבות
12 (עמ' 378, נ/32). המתלוננת בעדותה חזרה על כך שאינה זוכרת איך מחקה את הדברים,
13 אבל חושבת שלא היה לה נעים לקרוא אותם (עמ' 380). המתלוננת נשאלה האם קיימה
14 יחסי מין עם הנאשם לאחר שנפרדו, והשיבה שאינה זוכרת (עמ' 428). ביום 28.11
15 המתלוננת מלינה על כך שיש לה כאבים בגלל ההרפס, והוא שואל אם היא לוקחת כדורים,
16 והיא משיבה שצריך לקנות אותם ולא היה לה זמן (עמ' 429, נ/47). עיון בהודעות הללו,
17 מהימים שלאחר הפרידה שלהם, אשר המתלוננת מחקה, מעלה תמונה שונה מאוד של
18 הפרידה ביחס לתיאור שמסרה המתלוננת בעדותה. תשובות המתלוננת בעדותה, אינן
19 מניחות את הדעת.

20 עיון במכלול המחקות הללו (שהן רק דוגמאות נבחרות), מוביל למסקנה שהמתלוננת
21 מחקה מסה עצומה של התכתבויות, לרבות תמונות באופן מדוקדק, מושכל וסלקטיבי,
22 התכתבויות אשר היו עשויות להוביל לקבלת תמונה שונה מאוד של מערכת היחסים
23 ביניהם, מזו שתיארה בעדותה, ויש בכך כדי לפגום במהימנות המתלוננת, זאת אף אם לא
24 ידוע מהו המועד שבו נמחקו ההתכתבויות ולא הוכח שעשתה כן במטרה לשבש את
25 החקירה.

26 שגרת ההתכתבויות האינטנסיבית בין המתלוננת לנאשם מהווה מעין פסקול המלווה את
27 תקופת מערכת היחסים ביניהם, מחיקת חלק משמעותי מהן מקשה על קבלת תמונת
28 מציאות מלאה ואוטנטית, ומחליש את היכולת לסמוך על גרסתה של המתלוננת. העדרן
29 של התכתבויות הכוללות תוכן המחזק את גרסת המתלוננת מעיב אף הוא על היכולת לקבוע
30 ממצאים על יסוד גרסתה.

31 **מצבה הנפשי של המתלוננת והשפעתו על גרסתה**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

31. **המתלוננת העידה בחקירתה הראשית על מצבה הנפשי.** לדבריה, הייתה מאושפזת קרוב לחודש [הושמט] (עמ' 124 ; ת/6). היא נפלה בחורף בחוץ בשלג, היא הייתה מכוסה בשלג. לא יכלו לעזור לה, כי לא ראו אותה. אולי שעה. הטלפון שלה צלצל. הגיעה למצב של היפותרמיה. לאחר מכן, אושפזה בבית חולים, היה לה קשה ללכת, ולא הרגישה את האיברים שלה (ת/126). היום הזה חזר לה בסיוטי לילה (עמ' 128-129). בסיכום הרפואי נרשם שבסיוטים ראתה אנשים בחדר שאינם נמצאים (ת/6). המתלוננת הסבירה שזה דברים שראתה בסיוטים (עמ' 129).
- 8 **אחרי שעלתה לישראל, פנתה לטיפול נפשי, לפסיכיאטרית ד"ר ויקטוריה איסקוב –**
9 בבלארוס קיבלה טיפול נגד דיכאון, ומכיוון שאסור להפסיק טיפול באופן פתאומי, פנתה
10 לפסיכיאטרית, לקבל מרשם לכדורים נגד דיכאון, כדי לסיים את הטיפול באופן הדרגתי
11 (עמ' 129). גם בהמשך היא דיווחה לפסיכיאטרית נוספת על סיוטי לילה (עמ' 132-133).
32. **אליסה –** בעדותה הראשית הסבירה המתלוננת כי אליסה היא חברה דמיונית שלה, ככה היא קוראת לחלק האמיץ שלה (עמ' 133), מאז שהיא הייתה קטנה. פחדה מצעקות בבית של הוריה. למשל, בשיעורי קול, העדה לא יכלה לצעוק, ובתור אליסה יכלה לעשות זאת, יכלה לחשוב שלא היא צועקת (עמ' 134). הרגישה שאליסה שומרת עליה. כשהייתה קטנה הייתה מספרת לאימה על אליסה. כשגדלה, מגיל 16, ידעה שאליסה לא קיימת, והבינה שהיא חלק ממנה. כשהייתה קטנה, הייתה אומרת לאימה שהיא טיילה עם אליסה, כמו חברה בלתי נראית. בגיל 11-13 בחטיבת ביניים, הבינה שלא קיים דבר כזה, חברה בלתי נראית (עמ' 135). זה נבע ממקום שהיא הייתה מאוד בודדה. העדה גדלה, ואליסה נשארה קטנה. זה חלק מהילדות שלה. אליסה מופיעה בסיטואציות שבהן היא מרגישה בדידות או פחד, ונותנת לה כוח (עמ' 137). על אליסה יודעים הפסיכולוג, הפסיכיאטר, אימא ו[הושמט]. אליסה היא חלק ממנה. אליסה הופיעה פעם אחרונה לפני שנתיים וחצי-שלוש (עמ' 137-138).
33. **בהתאם למסמך פסיכיאטרי משנת 21' מאת ד"ר ויקטוריה איסקוב, פסיכיאטרית –**
25 שנתיים קודם לכן ניסתה לפגוע בעצמה על ידי קפיצה לכביש, אך עצרה את עצמה. בדצמבר
26 '19 התעלפה, נחבלה והייתה משותקת במחצית התחתונה של הגוף, עברה בירורים ללא
27 ממצאים. עד העלייה ארצה לא הייתה מסוגלת להתנייד, ולאחר העלייה ארצה חזרה ללכת,
28 מתלוננת על סיוטי לילה. מספרת שמגיל 5 יש לה חברה בשם אליסה, שראתה אותה
29 לראשונה בלילה, מאז היא התחילה לשחק איתה כי לא היו לה חברים, היא חזקה מאוד,
30 היא יכולה לצעוק, לדבריה אלימה, מצד אחד עוזרת לה, ולפעמים פוגעת בה, אליסה דורשת
31 ממנה לעשות דברים, ואם היא לא עושה, היא יכולה להכאיב לה. לפעמים אליסה עוזבת
32 אותה אך היא בעיקר שולטת בה. לדבריה, אין לה חברים כי אליסה לא מאפשרת לה.
33 סובלת מסיוטים בלילה, לעתים סבלה משיתוק בזמן השינה. מוצאת את עצמה נוסעת, ולא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 זוכרת איך יצאה ולאן החליטה לנסוע. אליסה חברה שלה, היא מחליטה ושולטת עליה,
2 קובעת שהיא תהיה בחדר חשוד. שוללת את קיומה של אליסה בזמן הבדיקה, לדבריה
3 אליסה מופיעה רק כשהיא נמצאת לבד. ניתן לה טיפול תרופתי והומלץ על ליווי פסיכולוגי.
4 אבחנות: הפרעת אישיות מקלטר ב', וחשש לפוסט טראומה. עברה אבחון פסיכו-
5 דיאגנוסטי ואובחנה כסובלת **מהפרעה דיסוציאטיבית קונברסיבית** (ת/7א'; וראו גם
6 מסמך של ד"ר אירנה גינדינסון, ת/8).
- 7 34. בחקירתה הנגדית נשאלה המתלוננת על כך שסיפרה לפסיכיאטר שאליסה לא מאפשרת לה
8 להיות עם חברים, וזאת עוד בטרם הכירה את הנאשם. המתלוננת הסבירה שהרגישה
9 בודדה, אליסה הייתה כמו חלק ממנה, ואיתה הרגישה שאינה לבד עם בעיותיה כשהייתה
10 עצובה, וכי לא הייתה הפרדה מוחלטת בינה לבין אליסה. אליסה הייתה החלק הנגטיבי
11 בה. המתלוננת אמרה לפסיכיאטרית שאליסה קבעה שהיא תישאר בחדר חשוד, מפני
12 שהמתלוננת לא רצתה לפתוח חלונות בחדר. הסבירה שהמקרה שבו ניסתה לקפוץ מתחת
13 לרכב היה לפני עלייתה ארצה, בעקבות גירושי הוריה. הסבירה שהיה מקרה שבו נכנסה
14 למונית שירות ושכחה היכן התחנה שלה, והגיעה למקום שאינה מכירה. היה מקרה לפנות
15 בוקר שבו מצאה את עצמה במקלחת בלי להבין כיצד הגיעה לשם, ורק כאשר הרגישה את
16 המים, התעוררה לגמרי (עמ' 293-303). נשאלה האם יתכן שאליסה, היא זו שמחקה את
17 ההודעות, והשיבה שהיא חושבת שלא (עמ' 304). המתלוננת הסבירה כי כשהייתה קטנה
18 היא לא יכלה לצעוק על אח שלה שלקח צעצוע שלה, אבל אליסה כן יכולה, ולאחר שגדלה
19 הבינה שזה לא מישחו נפרד (עמ' 307).
- 20 35. עו"ס **מירי לרנר** שטיפלה במתלוננת, רשמה מסמך, מסרה הודעה והעידה בבית המשפט
21 (ת/4, ת/57, עמ' 455), ומדבריה עולה שהמתלוננת אובחנה כבעלת הפרעה דיסוציאטיבית;
22 המתלוננת עד היום מודעת לקיומה של אישיות נוספת בתוכה עם שם אחר, שמאפייניה
23 היותה לוחמנית ותוקפנית, לעומת המתלוננת. המתלוננת שיתפה אותה שהנאשם נהג
24 להגביל את קשריה עם חברות, וכפה את עצמו עליה ביחסים האינטימיים. עזבה אותו
25 לאחר התפרצות מילולית ודחיפה. מרבה להתמודד עם המציאות באמצעות מנגנוני ניתוק
26 ודיסוציאציה. זקוקה למעקב פסיכיאטרי ולפסיכותרפיה אינטנסיבית. המתלוננת תיארה
27 לפנייה את עיקרי הדברים האמורים בתלונתה, לרבות לעניין כפיית יחסי מין. המתלוננת
28 תיארה בפניה את אירועי האלימות והאיומים המתוארים באישומים 15, 16 ו-18.
- 29 36. **ההגנה הגישה חוות דעת בעניין מצבה הנפשי של המתלוננת** (נ/59). חוות הדעת נערכה על
30 ידי פרופ' צבי זמישלני, מומחה לפסיכיאטריה (להלן: **המומחה**). המומחה היה בעברו יו"ר
31 איגוד הפסיכיאטריה בישראל, חבר במועצה הלאומית לבריאות הנפש שע"י משרד
32 הבריאות, מנהל בית החולים הפסיכיאטרי גהה, ראש החוג לפסיכיאטריה באוניברסיטת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 תל אביב, חבר הוועדה המרכזית של איגוד הפסיכיאטריה העולמי, חתן פרס מפעל חיים
2 של איגוד הפסיכיאטריה בישראל ועוד.

3 37. המומחה ציין כי המתלוננת נולדה ב-[הושמט], עלתה ארצה [הושמט]. הוריה התגרשו
4 בהיותה בגיל 14, בתקופת הגירושים של הוריה הופיעו סיוטי לילה שהתגברו בהמשך. בגיל
5 15 ניסתה לפגוע בעצמה באמצעות קפיצה לכביש, אך עצרה ברגע האחרון. ב-2019 היה
6 אירוע של הפרעה בהכרה במשך מספר שעות, התקררות ויתכן פגיעה בראש. היו תלונות על
7 הפרעות תנועה – לא עמדה באופן עצמאי, לא הלכה. ציינה הפרעות שינה בצורה של סיוטים
8 כמו ראיית אנשים בחדר שאינם נמצאים שם. עברה בירור במקום מגורים, ואובחנה כ-
9 Motor conversion Disorder. הומלץ על פסיכותרפיה וטיפול תרופתי נוגד דיכאון וחרדה.
10 עד לעלייתה ארצה לא הייתה מסוגלת להתנייד. לאחר עלייתה ארצה חזרה ללכת. לא גויסה
11 לצבא מסיבה נפשית (פרופיל 21). ב-2020 נבדקה במרפאה פסיכיאטרית בישראל ע"י ד"ר
12 אירינה גינדינסון, אבחנה של הפרעת הסתגלות, והומלץ על טיפול תרופתי נוגד דיכאון וכן
13 הופנתה לטיפול פסיכולוגי. בהמשך נבדקה על ידי ד"ר ויקטוריה איסקוב, וצוין כי
14 המתלוננת מספרת שמגיל 5 יש לה חברה בשם אליסה, אז לראשונה ראתה אותה בלילה.
15 מאז היא התחילה לשחק איתה, מפני שלא היו לה חברים. אליסה חזקה מאוד, היא יכולה
16 לצעוק. אליסה עוזרת לה, אבל לפעמים פוגעת בה. דורשת ממנה לעשות דברים, ואם היא
17 לא עושה, היא יכולה להכאיב לה. אין לה חברים כי אליסה אינה מאפשרת לה. לעתים
18 סובלת משיתוקים בזמן השינה, ומסיוטים בלילה. מוצאת את עצמה נוסעת ולא זוכרת איך
19 יצאה ולאן החליטה לנסוע. באבחנות, פוסט טראומה והפרעת אישיות מקלסטר B. בפגישה
20 נוספת עם ד"ר איסקוב מ-4.1.21 ציינה המתלוננת כי אליסה חברה שלה, מחליטה ושולטת
21 עליה, קובעת שהיא תהיה בחדר חשוך. ב-5.4.21 מתארת מצבים שהיא מנותקת, מוצאת
22 את עצמה במקומות כמו אמבטיה בלי להבין איפה היא נמצאת – מצבים דיסוציאטיביים.
23 22.11.21 עברה אבחון פסיכו-דיאגנוסטי, אובחנה כסובלת מהפרעה דיסוציאטיבית
24 קונברסיבית. הומלץ על טיפול תרופתי.

25 במקביל למעקב הפסיכיאטרי החלה ב-15.6.21 טיפול פסיכותרפיה אצל עו"ס מירי לרנר.

26 המומחה ציין כי לא בדק באופן אישי את המתלוננת, אולם החומר הרפואי אינו מותיר
27 מקום לספק כי מבחינה אבחנתית המתלוננת סובלת **מהפרעת אישיות גבולית** –
28 **Borderline Personality Disorder**. זו אחת מסוגי הפרעות מקלסטר B שאובחנה על
29 ידי הפסיכיאטרי שטיפלה בה. על פי ספר האבחנות הפסיכיאטרי, DSM-5, הפרעת
30 אישיות גבולית מתבטאת בדפוס קבוע של אי יציבות ביחסים הבינאישיים, בדימוי העצמי
31 ובמצב הרוח עם אימפולסיביות ניכרת המתבטאת ב-5 מתוך 9 הסימפטומים הבאים: (1)
32 פחד נטישה: רגישות יתר ופחד מפרידה או דחייה מהסביבה אשר נתפסת על ידם כסימן
33 שהם "רעים" ולפעמים מגיבים בכעס בלתי תואם לסיטואציה. (2) דפוס בלתי יציב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 ואינטנסיבי של יחסים בין אישיים המאופיינים על ידי מעברים קיצוניים בין אידאליזציה
2 ודבולאציה. (3) הפרעה בזהות: דמוי עצמי ותחושה עצמית לא יציבים. (4) אימפולסיביות
3 עם פוטנציאל לנזק עצמו בתחומים שונים. (5) התנהגות אובדנית חוזרת, פגיעה עצמית. (6)
4 אי יציבות רגשית עם שינויים בולטים במצב הרוח. (7) תחושות כרוניות של ריקנות. (8)
5 כעס בלתי תואם או קושי בוויסות הכעס. (9) מצבים פרנואידיים או סימפטומים
6 דיסוציאטיביים חולפים במצבי דחק. במקרה זה ההפרעה הדיסוציאטיבית קיימת בעוצמה
7 משמעותית כבר מגיל צעיר. **אצל המתלוננת מתקיימים כל הקריטריונים לעיל, כאשר די**
8 **ב-5 מהם לביסוס האבחנה.** מדובר באחד המקרים הקשים שהמומחה ראה בשנות עבודתו.
9 אנשים אשר סובלים מההפרעה הזו עשויים לבטא כעס בלתי רגיל כלפי אנשים הקרובים
10 אליה, וקיים אצלם עיוות של היחסים הבינאישיים כך שכל אחד נתפס כטוב מוחלט או רע
11 מוחלט. הם רואים אנשים כדמויות תומכות ומכילות או כדמויות שונאות וסדיסטיות.
12 כתוצאה מפיצול זה, הדמות הטובה עוברת אידאליזציה והדמות הרעה עוברת הפחתת
13 ערך. תיאור זה עשוי להסביר היטב את הגשת התלונה כלפי הנאשם. בנובמבר 21'
14 המתלוננת חשבה שהנאשם הדביק אותה במחלת ההרפס כיוון שלא היה נאמן לה, וביום
15 21.1.22 הלכה לביתו ומצאה שם אישה אחרת. עקב תחושתה שהנאשם נטש אותה, ואינו
16 מתעניין ברגשותיה, הוא הפך באחת מדמות מיטיבה לדמות נטשת ורעה. אין ספק כי
17 הגשת התלונה הייתה אקט, יתכן מתוכנן, של נקמה והרס הקשר. נראה כי תלונתה הוגשה
18 על רקע הכעס ופחד הנטישה המאפיינים את הפרעת האישיות הקשה שממנה היא סובלת.
19 המומחה, פרופ' זמישלני, העיד בבית המשפט – פירט את ניסיונו המקצועי, והסביר מדוע
20 חוות הדעת שלו מהימנה ותקפה על אף שלא בדק את המתלוננת. כמובן שעדיפה בדיקה
21 במקרים שהדבר אפשרי, אך גם בהעדר בדיקה, אין בכך כדי לגרוע מחוות דעתו, והוא נסמך
22 על חומר קיים. המתלוננת היא Borderline "קלאסי", ברמת ארגון ותפקוד נמוכה. יש
23 תיעוד על מצבים דיסוציאטיביים מגיל 5 ואילך, עד שנת 2021 עוד לפני שהחלה מערכת
24 היחסים עם הנאשם (עמ' 715-718). הוא הסביר שעדיין בכל החומר הנפשי הנוגע למתלוננת
25 שהועבר אליו, וכן בהתכתבויות רבות שבין הנאשם למתלוננת. בקריטריונים של ה-DSM
26 צריך 5 מתוך 9 כדאי להגיע לאבחנה, ואצלה, באופן נדיר, התמלאו 9 מתוך 9. האבחנה
27 משתקפת גם ביחסים עם הנאשם ובהתכתבויות ביניהם (עמ' 721-722). אחד המאפיינים
28 זה הפיצול (split), כלומר כל האובייקטים נתפסים כחיוביים כשהם נותנים תמיכה
29 ומספקים את מה שהמתלוננת צריכה, והופכים עוינים כשהוא לא מספק איזשהו צורך,
30 הולך עם בחורה אחרת או מדביק אותה בהרפס, וזאת מעבר לפגיעה שבגידה. לכן, הכעס
31 שלה עליו היה בלתי נשלט. הפירוש שלה של הסיטואציות היא קיצונית, "שחור או לבן",
32 או שאתה איתי או שאתה נגדי, אין אמצע, ולכן היא צבעה את הסיטואציות שאירעו
33 במציאות בצבעים קודרים של העדר הסכמה ליחסי המין (עמ' 731-732). להערכת המומחה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 התנהלות המתלוננת אינה מתיישבת עם האפשרות שבוצעו בה עבירות מין, אם כי יתכן
2 שהיו מקרים של דחיפות וכו' (עמ' 737).
- 3 לדברי המומחה, המתלוננת יכולה לקחת אירועים שהיו, לנתק אותם מהקונטקסט הכללי,
4 להקצין אותם, ולומר שהיו בניגוד לרצונה. יש בדבריה מרכיב ברור של כעס ועלבון.
5 תחושות אלה משפיעות על מהימנותה, גרמו לה רצון לנקמה, וגרמו להקצנה בתיאורים
6 שהיא מסרה (עמ' 745-747). העובדה שלנאשם יש אישיות אימפולסיבית ושהוא מתפרץ,
7 אינה סותרת את האבחנה ביחס למתלוננת (עמ' 778-779).
- 8 לטענת ב"כ המאשימה, מהמסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי שתי הפסיכיאטריות שפגשו .38
9 וטיפלו במתלוננת עלה שיש למתלוננת תובנה תקינה ושיפוט שמור, ואין עדות למחשבות
10 שווא. עלה חשש לפוסט טראומה ולהפרעת אישיות, כאשר אחת הפסיכיאטריות אבחנה
11 הפרעת הסתגלות. לשיטת המאשימה, אין חולק שהמתלוננת סובלת מקשיים נפשיים על
12 רקע חוויות עבר, ואולם אין באבחנה כדי לשמוט את הקרקע תחת תלונתה. המתלוננת
13 תארה בעדותה את דמותה הדמיונית של אליסיה, יודעת שאינה קיימת, אלא חלק ממנה.
- 14 ביחס לחוות הדעת ועדות המומחה ד"ר זמישלני, טענה המאשימה כי מדובר בחוות דעת
15 הנסמכות על מסד נתונים דל, ללא מפגש ישיר עם המתלוננת באופן המשפיע באופן ישיר על
16 היכולת לקבוע מסקנות. כאמור, המסמכים הרפואיים עליהם נסמך המומחה, אשר נכתבו
17 ללא קשר להליך המשפטי, קובעים כי המתלוננת בעלת שיפוט שמור, תובנה תקינה וללא
18 מחשבות שווא. המומחה לא צפה בהקלטות הודעות המתלוננת במשטרה, מהן יכול היה
19 להתרשם מהיותה קוהרנטית ושמורה. בנוסף לא התבסס על תמלול עדותה בבית המשפט,
20 אשר גם ממנה יכול היה המומחה ללמוד על אישיותה ויכולותיה וכן מתשובותיה בחקירה
21 הנגדית אודות מצבה הנפשי. יכולתה של המתלוננת להעיד באריכות אודות 17 מקרי פגיעה
22 קשים ולהיחקר על אודותיהם בחקירה נגדית מלמדים על יכולותיה וחסינותה הנפשית. יש
23 לדחות את חוות דעת המומחה אשר מבסס על סמך מידע חלקי את מסקנותיו, מנסה לבנות
24 מניע להגשת התלונה וקושר אותו להפרעת האישיות ממנה לטענתו סובלת המתלוננת.
- 25 המאשימה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון אשר קובעת שגם אם קיימת הפרעה נפשית
26 עד כדי מחלת נפש אצל מתלוננת בעבירת מין, אין בכך כדי לשמוט את הקרקע מעדותה.
- 27 לטענת ב"כ הנאשם, מעדות המומחה מטעם ההגנה עלתה אבחנה של הפרעת אישיות .39
28 גבולות, לדבריו היא מהמקרים הקשים ביותר שראה. ההפרעה שלה כוללת לפי האבחנה
29 של המומחה והאבחנות מהעבר, הפרעה דיסוציאטיבית. דווחה בפני גורמי הטיפול השונים
30 על הדמות הדמיונית "אליסה" אשר התעללה ופגעה בה, אף שבחקירה הראשית בבית
31 המשפט, המתלוננת ניסה לצמצם את הנושא ומשמעותו. הפרקליטות שהתנגדה לעריכת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בדיקה פסיכיאטרית למתלוננת מנעה את הברור על השלכות ההפרעה על אמיתות תלונת
2 המתלוננת.

3 יצוין כי ב"כ הנאשם טענה במרומז כי המתלוננת סובלת מפיצול אישיות העומד בבסיס
4 התלונה. בעניין זה מובן הדבר כי לא ניתן לקבל כל טענה של ההגנה בדבר אבחנה אשר
5 חורגת מהאבחנה הפסיכיאטרית שנקבעה על ידי המומחה מטעם ההגנה.

6 40. התרשמתי כי יש לקבל את חוות דעתו ואת עדותו של המומחה ולהעניק לכך משקל
7 משמעותי. מדובר ללא ספק באחד הפסיכיאטרים הבכירים בישראל, ומומחה מהמעלה
8 הראשונה. המומחה בעדותו עשה רושם רציני, הסביר היטב את חוות דעתו, הסביר היטב
9 מדוע אף על פי שלא בדק בעצמו את המתלוננת, היה ביכולתו לבסס את חוות דעתו. בהקשר
10 זה יצוין כי בתחילת ההליך המשפטי ב"כ הנאשם ביקשה שהמתלוננת תיבדק על ידי
11 מומחה מטעמה או על ידי מומחה אחר שיהיה מטעם שני הצדדים, אך המתלוננת לא
12 הסכימה לכך ואף המאשימה התנגדה, ובשל כך הדבר לא התאפשר להגנה. המומחה הסביר
13 היטב את חוות דעתו, ונימק אותה כדבעי. למעלה מן הצורך יצוין כי המאשימה לא ביקשה
14 להגיש חוות דעת נגדית מטעמה כעדות הזמה. לפיכך, יש לקבל את חוות דעת המומחה.

15 כפי שקבע כב' השופט (כתוארו אז) י' עמית בע"פ 3435/13 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.2014)
16 (פיסקה 143) ברי כי לא כל נפגעת עבירת מין שסובלת מבעיה או מהפרעה נפשית, הדבר
17 פוגע במהימנות גרסתה ובאמינותה. לא כל בעיה נפשית, ובכלל זה הפרעת אישיות גבולית,
18 שוללת כשלעצמה מהימנות ואמינות גרסתה של נפגעת עבירת מין. הסובלות מהפרעת
19 אישיות עלולות למצוא עצמן קרוב לעבירות מין לא פחות, ושמא אף יותר, מכל אחד אחר,
20 במיוחד אם חוו פגיעה מינית קודם לכן, ובמיוחד בילדותן. דווקא קבוצה זו באוכלוסייה
21 אף מועדת להיות קרוב חוזר לפגיעה מינית, והדברים מוכרים וידועים.

22 לפיכך, מובן הדבר שעצם הפרעת האישיות ממנה סובלת המתלוננת, בהתאם לחוות דעתו
23 של הפסיכיאטר המומחה, אין משמעה שאין לקבל את עדותה בכללותה. עם זאת, מדובר
24 בראיית הגנה משמעותית נוספת שמגבירה את הקושי להסתמך על גרסת המתלוננת
25 בעדותה בדרך של התרשמות בלתי אמצעית. במכלול נסיבות המקרה הנוכחי יש להעניק
26 לכך משקל של ממש בכל הקשור לאופן שבו המתלוננת מפרשת ומתמודדת עם מצבים
27 מורכבים, ובפרט לחשש שהיא מפרשת סיטואציות שהתרחשו במציאות, באופן קיצוני
28 ובראייה של "שחור או לבן", כפי שהסביר היטב המומחה.

עדות הנאשם

30 41. הנאשם העיד כי הוא בן 28, הכיר את המתלוננת בינואר 21'. כבר מתחילת הקשר המתלוננת
31 ביקשה לקיים יחסי מין, וכך היה. בהמשך, שכרו דירה ועברו לגור ביחד. האשימו אותו
32 בדברים שלא עשה. לא היו עבירות מין, וגם לא אלימות (עמ' 517-518). פעם אחת לקח לה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 טלפון מהיד. היה מציץ לה בטלפון הנייד, כשהייתה מתקלחת. פעם אחת נשבר משקוף
2 אצלה בבית, תוך כדי מריבה, נשען על הדלת, ונפל. זה היה לפני שעברו לגור ביחד (עמ' 519).
3 תיאר את האירוע של אישום 15 ולדבריו זה האירוע היחיד שבו התנהג באלימות (עמ' 520).
4 הייתה קנאה ולעתים התעצבן וכעס עליה (עמ' 521). הציג לחוקר את הטלפון שלו, כדי
5 שיבדקו אותו, וכן הראה לחוקר שהיא שרטה אותו ונשכה אותו.
- 6 אינו יודע למה היא עזבה אותו, אולי חשבה שהוא בוגד בה (עמ' 524). תמיד היה אומר לה
7 שהוא מצטער, גם כשלא היה יודע מה קרה. היו ביחד בערך שנה. בערך מינואר 21' למשך
8 11 חודשים. ממש אהב אותה. רצה להקים משפחה, ורצה ילדים (עמ' 525). בהתחלה לא
9 היה לו נעים שהיא יוצאת עם גברים, אבל היא הכתיבה כללים שלא יתערב לה, ויסמוך
10 עליה. לפעמים היה כועס, צועק ומקלל מקנאה (עמ' 527). אישר שמדי פעם היה בודק את
11 הטלפון הנייד שלה, שלא בידעתה, כדי לבדוק שמא היא בוגדת בו (עמ' 590-592), ואישר
12 שפעם אחת ראה ששלחה תמונה אינטימית שלה לידיד שלה (עמ' 597).
- 13 הנאשם הכחיש כליל את כל עבירות המין. מעולם לא קיים עימה יחסי מין בכוח, במחלה,
14 או במחזור. לעניין ההרפס, היא אמרה לו שיש לה הרפס, ושהוא הדביק אותה. הוא הלך
15 להיבדק, ויצא חיובי, עבר טיפול. אח"כ היו מקיימים יחסי מין עם קונדום, למעט פעם אחת
16 (עמ' 528-529). הנאשם אישר שאמר בחקירת המשטרה שכנראה שהוא הדביק את
17 המתלוננת בהרפס, אך לדבריו הוא אינו באמת יודע אם הוא הדביק אותה או שהיא אותו
18 (עמ' 631). בחקירתו במשטרה טען שזה נכון שהדביק אותה אבל לא ידע על המחלה (ת/3,
19 ש' 46). בעדותו הכחיש שקיים עמה יחסי מין בזמן שכאב לה מההרפס, שלא בהסכמתה,
20 והוסיף כי ביקש ממנה לקחת כדורים לטיפול במחלה, וגם הוא לקח טיפול תרופתי (עמ'
21 632, 636). הכחיש את האמור בכל האישומים הנוגעים לעבירות מין (עמ' 533, 536).
- 22 הכחיש את האמור באישום השלישי, לא היו יחסים אנאליים, למעט מקרה שהחדיר לה
23 אצבע לפי הטבעת, בהסכמתה, ולאחר ששוחחו על כך והיא אמרה שבנושא האנאלי צריך
24 להתחיל בקטן, כלומר בהחדרת אצבע. היו להם גם התכתבויות בנושא מין אנאלי, חלקן
25 בהומור. מעולם לא ניסה להכניס את איבר מינו לפי הטבעת שלה (עמ' 353-534 ; 580, 585,
26 636-637 ; 651).
- 27 הנאשם העיד שהמתלוננת היא זו שרצתה פעמים רבות לקיים יחסי מין, גם כשהיה חוזר
28 עייף מהעבודה (עמ' 580). אישר שפעם אחת לקח לה את הטלפון בכוח מהיד, ואישר שמדי
29 פעם היה "מתפוצץ" על דברים קטנים (עמ' 593 ; 708).
- 30 הנאשם אישר שהיה מקרה בבית אימה של המתלוננת שבו שבר את משקוף הדלת ואימה
31 אף הגישה על כך תלונה במשטרה (עמ' 578 ; מעשה מיולי 21' שאינו חלק מכתב האישום).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 הנאשם הבהיר שגם לאחר שנפרדו ב-18.11 והיא עזבה את הדירה, המשיכו להיות בקשר
2 אינטימי ביניהם, בשל כך כעס על קשרים שהיו לה עם בחורים אחרים (עמ' 621).
- 3 הנאשם אישר שפנה לטיפול פסיכולוגי כדי להתמודד עם כך שהיה מתעצבן מפני שחש
4 שהיא בוגדת בו. בטיפול עצמו, לאחר הפרידה מהמתלוננת, תיאר שהוא היה מתעצבן עליה
5 שהיא לא עוזרת לו בבית, הוא היה מגיע הביתה עצבני, ואז על דברים קטנים היה
6 "מתפוצץ", צועק וכו', חשש שהיא בוגדת בו. הומלץ לו על טיפול שיפור ויסות רגשי ושיפור
7 שליטה בכעסים, והוא היה מעוניין בטיפול ורצה לעשות שינוי (ת/9; עמ' 680-681).
- 8 הנאשם התייחס בעדותו ליתר אישומי האלימות, ואלה ידונו בהמשך.
- 9 42. לטענת ב"כ המאשימה, חקירתו הנגדית של הנאשם הופרעה באופן מגמתי על ידי באת
10 כוחו, במטרה שלא לאפשר לו לענות על שאלות וכדי שיספיק לכלכל את תשובותיו. הפרעות
11 אלה פגעו ברצף החקירה הנגדית וערפלו את תשובות הנאשם. כך למשל הפרעות בלתי
12 פוסקות בכוונה לסכל תשובת הנאשם בנושא בו עלתה סתירה בדבריו, אודות מקרים של
13 החדרת איבר מינו לישבנה של המתלוננת, כשבמטרה טען שהיו 5-6 מקרים נוספים
14 בהסכמה ובעדותו טען שהיתה פעם אחת בלבד. כך גם כאשר עלה פער בין גרסתו במטרה
15 אודות כך שהדביק את המתלוננת במחלת מין מול עדותו בבית המשפט ששלל שהדביקה.
16 הנאשם סתר את עצמו שוב ושוב בתשובותיו, כך למשל תחילה טען שלא קיים יחסי מין עם
17 המתלוננת בתקופת המחזור החודשי, בהמשך טען שאינו זוכר, ובהמשך טען שיכול להיות
18 ששכבו בזמן המחזור. באשר לעבירות האלימות, הנאשם הודה בהתנהגות אלימה כעולה
19 באישום 15, אך בדברים נוספים צמצם ושלל שגרם לחבלות על גופה. הנאשם צייר עצמו
20 כקורבן בקשר הזוגי, כמי שחש מפניה, תאר אותה כמי שהתעללה בו ואת עצמו ככנוע
21 המבצע את דבריה. גרסתו זו אינה מתיישבת עם הראיות הנוספות ואינה הגיונית, בין
22 היתר, לאור פער הגילים ביניהם כאשר המתלוננת היתה בת 18 והנאשם בן 25 ופער הכוחות
23 הפיזיים והמנטליים. דבריו עומדים בניגוד לאופן שתיאר את עצמו כאדם מתפרץ, עצבני
24 וכעוס, וכמי שיכול לקלל בעצבים אף מתוך שינה. הנאשם הודה שהיה קנאי ואובססיבי
25 למתלוננת, הודה שחיטט בקביעות בטלפון שלה, כאמצעי שליטה ובקרה על התנהלותה,
26 בדק ללא הסכמתה עם מי היא מדברת או מתכתבת ואף התעמת איתה על כך.
- 27 43. ב"כ הנאשם ביקשה לתת אמון מלא בגרסתו של הנאשם. לטענתה הנאשם מסר גרסה
28 מפורטת, חזר עליה שוב ושוב, עד שנדמה שהנטל מוטל עליו, להוכיח שלא היה אונס ושלא
29 הייתה אלימות – דבר שאינו ניתן להוכחה. עדותו של הנאשם עולה בקנה אחד עם
30 ההתכתבויות הענפות שבין השניים, מהן עולה דמותו של הנאשם כמי שהיה אדיב, סובלני
31 ומתנצל, גם כשאינו יודע על מה. כל זאת, בניגוד לגרסת המתלוננת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

44. לאחר ששמעתי את עדות הנאשם, סבורני כי לא ניתן לתת אמון בגרסתו. הנאשם ניסה לצמצם מתיאור מעשיו בכל הנוגע לעבירות אלימות, אשר בנוגע לחלקן קיימות ראיות מחזקות משמעותיות. במקרים לא מעטים בחקירתו הנגדית הרושם היה שבמקום להשיב תשובות אותנטיות, הנאשם נזקק לעזרתה של באת כוחו שתגונן עליו מפני שאלות לגיטימיות שהוצגו לו על-ידי ב"כ המאשימה (למשל בעמ' 622-629 ; 639-643 ; 648-649 ; 691). הוא הציג עמדה קורבנית ומיתממת, וניסה למזער ולטשטש את התנהגותו הבעייתית והאלימה כלפי המתלוננת. התנהגותו האלימה נלמדת בין היתר מהדברים שבהם הודה, כמו גם מהטיפול הפסיכולוגי שעבר. הנאשם ניסה להציג עצמו כמי ששולט בהתנהגותו, בעוד שלפי מכלול הראיות, הנאשם היה אימפולסיבי, התקשה לעתים לשלוט בכעסיו, ונהג באלימות כלפי שהמתלוננת, כפי שיובהר בהמשך.

11 סיכום ביניים – עבירות המין

45. לאור כל האמור לעיל, ההתכתבויות שהוגשו, והקשיים בעדותה של המתלוננת בחקירתה הנגדית בכל הנוגע להתכתבויות האמורות, וכן לאור חוות הדעת הפסיכיאטרית מטעם ההגנה בנוגע למתלוננת – הרי שנתר ספק סביר בכל הנוגע לכל עבירות המין המיוחסות לנאשם בכתב האישום, ומכאן שיש לזכותו מהן. הרושם שעולה ממכלול הראיות הוא של בחורה צעירה, עולה חדשה, שהייתה נתונה בקשר זוגי בלתי שוויוני ופיתחה תלות מסוימת בנאשם. הקשר בין השניים התאפיין בבוסריות ובחוסר בשלות, בעיקר בתחום האינטימי והמיני, המתלוננת אהבה את הנאשם וניסתה לרצותו, גם בתחום המיני.

46. כפי שפורט לעיל בהרחבה, הפער המשמעותי בין תיאורי המתלוננת בעדותה את הקשר עם הנאשם כקשר מנצל ואלים, לבין התמונה העולה מההתכתבויות שניהלו השניים בתקופת הקשר ביניהם, משמעותי ומקשה על היכולת לקבוע ממצאים נטולי ספק על בסיס גרסת המתלוננת לבדה. הקשיים בעדותה של המתלוננת ביחס לתוכן התכתבויות נוגעים לארבעה מישורים מרכזיים: ראשית, מה שיש בהתכתבויות; שנית, מה שאין ולא היה בהתכתבויות; שלישית, מה שנמחק מההתכתבויות שהמתלוננת מסרה למשטרה; רביעית, מה שנמחק מההתכתבות בטרם מסירתן לצדדים. בסופו של דבר, לא היו למתלוננת תשובות מניחות את הדעת לקשיים הללו, ומכאן שעבירות המין לא הוכחו ברמה הנדרשת.

כמו כן, בנוגע לעבירות המין, בניגוד לעבירות האלימות, החיזוקים לגרסת המתלוננת היו פחות משמעותיים. אכן, המתלוננת סיפרה על הפגיעות המיניות למטפלת גב' לרנר, עוד בנובמבר 21', כמה חודשים טרם התלונה למשטרה בפברואר 22' (עמ' 656) וכן לאימה (ת/58, ש' 42-46), אך אין בכך כדי להסיר את הספק שנתר באשמת הנאשם בעבירות המין (אישומים 1-4), במיוחד נוכח מסקנת מומחה ההגנה כי ישנו חשש שהמתלוננת מפרשת סיטואציות שהתרחשו במציאות, באופן קיצוני ובראייה של "שחור או לבן".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 22-02-59897 מדינת ישראל נ' פלוני

עבירות האלימות – חיזוקים לגרסת המתלוננת

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
47. לאור כל האמור לעיל, יש להתייחס בזהירות רבה לגרסתה של המתלוננת, ולא ניתן להרשיע על בסיסה בהעדר ראיות תומכות. עם זאת, בחלקים מעדותה של המתלוננת, בפרט בכל הנוגע לעבירות האלימות ולאימים, קיימים חיזוקים משמעותיים לעדותה. יצוין, כי בכל הנוגע לעבירות האלימות, גם מתוך עדות הנאשם עולה שלעתים התקשה לשלוט בעצמו בשל קנאה, היה כועס, צועק ומקלל (עמ' 527). כאמור לעיל, ההתרשמות מעדותו היא שאכן הנאשם היה אימפולסיבי, הייתה לו בעיה של שליטה בכעסים (אשר אף ניסה לקבל בגינה טיפול פסיכולוגי), ובמקרים מסוימים אכן התנהג באלימות כלפי המתלוננת.
48. לטענת ב"כ הנאשם, כלל התמונות שהגישה המתלוננת הן אותה התמונה בזוויות שונות וזו תמונת החבלה על הרגל שלה שנגרמו מהכנסת רגלה בכוח בין המשקוף לדלת ביתו של הנאשם המפורטת באישום 15. העדות של העו"ס לרנר מבוססת רק על הדברים שסיפרה לה התלוננת וכך גם הודעות אם המתלוננת ואחיה.
49. **על פי המתואר באישום חמישי** בסמוך למרץ 2021, בדירת הוריו, הנאשם הפעיל שוקר חשמלי והצמידו לבטנה של המתלוננת, וגרם לה כאב.
- המתלוננת העידה בנוגע לאישום 5** כי בפורים, בסוף מרץ 2021, הייתה עם הנאשם בחדרו בדירה של הוריו. המתלוננת רצתה להתחפש לסמוראי עם חרב. סיפרה לנאשם. התחילו לדבר על הנשק לתחפושת. אמר לה שכאשר עבד במועדון לילה, היו לו סוגי נשק. הוא הוציא מהמגירה שוקר. התחיל לספר איך השתמש בשוקר, והתחיל לצחוק. הוא התחיל לבדוק אם השוקר עובד, וניסה את זה עליה באזור הסרעפת. זה כאב לה מאוד. הרגישה כאב נקודתי וחד. לא הבינה למה עשה זאת. הוא צחק. אמר לה את רואה השוקר עובד. לא יכול להיות שעשה את זה בטעות (ת/68). המתלוננת כתבה על כך בדיעבד לידיד שלה (ת/14).
- הנאשם העיד כי האירוע השוקר היה משחק, היו אצל הוריו, ותוך כדי משחק מצא את השוקר, שהיה כמו צעצוע, שהיה תקול, וכשדגדג אותה יצא קצת זרם, וכי לא ציפה לכך. לדבריו, מיד ביקש סליחה ואמר לה שזה לא היה בכוונה (עמ' 536, 660).
- לטענת המאשימה, יש לקבל את גרסת המתלוננת כמהימנה. גם הנאשם אינו מכחיש את קרות האירוע, ואף מאשר אותו אולם טוען שהאירוע היה "בצחוק".
- לטענת ההגנה, המתלוננת לקחה אירוע תמים, והעצימה אותו. מדובר היה שבשוקר שהנאשם חשב שהוא תקול, שיחק בו, ואז נוצר זמזום, והמתלוננת נבהלה, לא מעבר לכך. גם מתוך דברי המתלוננת בהודעתה במשטרה, לא היה חשוב לה אם הנאשם ידע או לא ידע שהשוקר תקול.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בעניין זה, יש להעדיף את גרסת המתלוננת על פני גרסת הנאשם. לאחר ששמעתי את עדויות
2 השניים, הסבר הנאשם כי מדובר היה במשחק גרידא ולכן צחק כפי שהעידה המתלוננת –
3 אינו מקובל עליי. המסקנה היא שהנאשם הפעיל את מכשיר השוקר על גופה של המתלוננת,
4 ללא הסכמתה, וגרם לה כאב.

5 **לפיכך, המאשימה הוכיחה את אשמת הנאשם באישום 5 מעבר לספק סביר.**

6 **על פי המתואר באישום 6, ב-23.5.21, בשעת לילה, לאחר ויכוח ברכבו, המתלוננת ביקשה** 50.
7 **לצאת. הנאשם סירב, תפס אותה בזרועותיה, הכניסה בכוח לרכב, וגרם לה חבלות.**

8 **המתלוננת העידה בנוגע לאישום 6 כי מדובר באירוע ברכב שבו נסעו בעיר, הוא שוב התחיל**
9 **בגילויי קנאה. ביקשה שייקח אותה הביתה, והוא סירב, היא ניסתה לצאת מהאוטו. הוא**
10 **תפס אותה ביד. לא הצליחה לשחרר את היד. התחילה לבכות. ביקשה שוב שישחרר אותה,**
11 **שהיא רוצה הביתה. הוא סירב. נשארה באוטו. נסעו להורים שלו (עמ' 40). נשארה לה חבלה**
12 **על היד, שהיא צילמה כעבור כמה ימים ושלחה את התמונה לידיד שלה, [הושטט], ומחקה**
13 **אצלה. בהתכתבות לידיד מיום 16.6.21 כתבה שביקשה שהנאשם ייקח אותה הביתה, הוא**
14 **סירב, היא יצאה והתחילה ללכת ברחוב, והוא תפס אותה ביד ומשך והושיב אותה, ונשארו**
15 **לה סימני כחולים (התמונה, ת/48; וההתכתבות ת/49; וכן הודעתה במשטרה, ת/68, ש'**
16 **179-183). אמנם, קיים פער בין עדותה שבה נראה שהחבלה נגרמה בעת שהיא הייתה ברכב**
17 **וניסתה לצאת, לבין עדותה במשטרה והדברים שכתבה לידיד, שמהם נראה שהייתה מחוץ**
18 **לרכב בעת שנגרמה לה החבלה, אך סבורני כי מדובר סתירה שאינה יורדת לשורשו של עניין.**

19 **הנאשם העיד בנוגע לאישום 6 כי הם רבו, והיא רצתה הביתה, הם נסעו ברכב, והמריבה**
20 **נמשכה, היא רצתה לצאת מהרכב באמצע הנסיעה, והוא אחז בידה. הנאשם לא חלק על כך**
21 **שגרם לה חבלות, וטען אינו זוכר אם ראה לאחר מכן את הסימנים על זרועה, וטען שעשה**
22 **זאת כי היא רצתה לקפוץ מהרכב (עמ' 537). בחקירתו הנגדית, הנאשם הסביר כי היא**
23 **ביקשה שיעצור את הרכב, הוא החל לעצור, היא פתחה את הדלת, ואז הוא תפס בידה ומשך**
24 **אותה חזרה, ויתכן שבשל כך נגרמה לה החבלה ביד (עמ' 671). הנאשם אישר שממש**
25 **התעצבן וכעס עליה, ושהיא התחילה לבכות (עמ' 673).**

26 **נתתי דעתי לכך שמההתכתבויות בין המתלוננת לנאשם בימים שלאחר האירוע (24.5 ו-**
27 **25.5), אירוע זה אינו נזכר, וניכר שמערכת היחסים הייתה תקינה. עם זאת, סבורני כי אין**
28 **בכך כדי לגרוע מהוכחת אישום זה, וזאת בשים לב לכך שאין המדובר באירוע אלימות**
29 **בעוצמה כזאת, החייב התייחסות בהתכתבות ביניהם (זאת במובחן מאישום 7).**

30 **לטענת המאשימה, באישום השישי קיים חיזוק לעדות המתלוננת בתמונה של החבלה בידה**
31 **שאותה צילמה ושלחה לידיד וכתבה לו על האגרסיביות של הנאשם (ת/48; ת/49)**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 22-02-59897 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 לטענת ההגנה מדובר בהמצאה של המתלוננת שהנאשם הכניסה בכוח לרכבו, ומלבד
2 גרסתה אין כל ראיה תומכת לכך. המתלוננת טענה ששלחה הודעה על כך לידיד [הושמט],
3 אולם ההודעה לא נמצאה בטלפון שלה, והוגש צילום מסך שלא נבדקה האותנטיות שלו.
4 בעניין זה, סבורני כי גרסת הנאשם מצמצמת מן האירוע, ויש להעדיף את גרסת המתלוננת,
5 אשר נמצאו לה חיזוקים בדמות הצילום של החבלה, והדברים שכתבה לידיד שלה. לפיכך,
6 יש לקבוע שהנאשם אכן אחז בידה וגרם לה חבלה, **ולהרשיעו באמור באישום 6.**
- 7 **על פי המתואר באישום 7** – ב-25.5.21, במהלך יחסי מין מוסכמים במקלחת בדירת
8 ההורים, הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת בכוח וחנק אותה עד שהתעלפה ונפלה,
9 ואיבדה את הכרתה למשך מספר דקות.
- 10 **המתלוננת העידה בנוגע אישום 7** כי הנאשם רצה לקיים יחסי מין במקלחת, והיא
11 הסכימה, הם החלו לקיים יחסי מין בעמידה, אבל אז הוא התחיל לחנוק אותה בצוואר
12 (עמ' 33). אמרה לו לעצור, שיעשו את זה בלי החניקה. הוא לא הקשיב לה, אמר לה חכי
13 קצת ועוד מעט אגמור. הוא התחיל להזדרז בקיום יחסי המין, וחנק אותה יותר חזק.
14 ניסתה להיזיז את היד שלו. זה הכעיס אותו יותר, שהיא לא שמעה בקולו. הוא לחץ כל כך
15 חזק שלא יכלה לנשום. קיבלה סחרחורת והתעלפה. כשחזרה להכרה, מצאה את עצמה על
16 הרצפה. הרימה את הראש, וראתה שהנאשם מתקלח. לא יכלה לקום כי הראש שלה
17 הסתובב. התיישבה על שרפרף שהיה במקלחת. קמה, וחזרה לעצמה. הלכה לחדר שלו,
18 ושכבה במיטה (עמ' 34). יום-יומיים אחרי האירוע, בתאריך 25.5.21, כתבה על האירוע הזה
19 בטלגרם לחבר טוב שלה, שגר ב[הושמט], המכונה [הושמט] (עמ' 39-35 ; ת/47) (ההתכתבות
20 הוגשה).
- 21 **הנאשם** הכחיש את אירוע החניקה במקלחת המפורט באישום 7 (עמ' 538). לדבריו, בטרם
22 הקשר עמה, הוא בכלל לא הכיר את נושא הקשירות או החניקות בהקשר המיני (עמ' 579).
- 23 **לטענת המאשימה** בנוגע לאישום 7, יש חיזוק לגרסת המתלוננת בדברים שכתבה סמוך
24 לאירוע הפגיעה אודות הפגיעה לידידה על כך שהיא איבדה את ההכרה כאשר הנאשם חנק
25 אותה. הידיד לא העיד במשפט מאחר שהוא בחו"ל, אך ההתכתבות התקבלה כקבילה
26 לעצם כתיבת הדברים על ידי המתלוננת, לאחר שהיא העידה לגביהם. כאשר עומתה
27 בחקירה הנגדית בדבר התכתבותה עם הנאשם בסמוך לאחר הפגיעה, בה הביעה דברי
28 אהבה ורצון לקיים יחסי מין עם הנאשם, הסבירה המתלוננת שכתבה זאת כדי לרצותו.
- 29 **לטענת ההגנה**, זמן קצר לאחר שלטענתה הנאשם חנק אותה בכוח במהלך יחסי מין,
30 המתלוננת הביעה רצון עז לקיים איתו יחסי מין. המתלוננת הסבירה את הדברים כך
31 שכתבה זאת כדי שיהיה לו נעים וכדי לרצות אותו (עמ' 205). ניכר כי ההתכתבויות הללו,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 במה שיש בהן ובמה שאין בהן, אינן עולות בקנה אחד עם התיאורים שמסרה המתלוננת
2 באישום 7, לגבי אירוע החניקה במקלחת.
- 3 לאחר שבחנתי את כך הראיות ואת טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לזכות את הנאשם
4 מאישום 7, אשר מייחס לו עבירת אלימות (חניקה) במהלך קיום יחסי מין עם המתלוננת,
5 וזאת לאור המפורט לעיל בנוגע להתכתבויות, אשר מעלה ספק סביר באישום זה. כאמור
6 לעיל, זמן קצר לאחר שלטענת המתלוננת הנאשם חנק אותה בכוח במקלחת במהלך קיום
7 יחסי מין, היא מביעה בהתכתבויות רצון עז לקיים איתו יחסי מין, ובהמשך היא אף יוזמת
8 קיום יחסי מין במקלחת. תשובות המתלוננת לעניין זה לא הניחו את הדעת. כמו כן, לאור
9 המחיקות הרבות שביצעה המתלוננת בהתכתבויות בינה לבין הנאשם, יש להתייחס
10 בזהירות הראויה גם לשיחות שהציגה של התכתבויות בינה לבין אותו ידיד, אשר לא העיד
11 בבית המשפט. לפיכך, סבורני כי **נותר ספק סביר באשמת הנאשם באישום זה**.
- 12 **על פי המתואר באישום 8**, ב-12.6.21, ברחוב, הנאשם ניסה לפגוע במתלוננת, עם רכבו
13 לאחר שסירבה להישמע להוראותיו. המתלוננת זזה הצידה ובכך מנעה את פגיעת הרכב
14 בגופה. כתוצאה מכך, התנגש הנאשם ברכב חונה ונחבל בראשו.
- 15 **המתלוננת מסרה בנוגע לאישום 8** כי הנאשם היה ברכב, היא הלכה, הוא התחיל לנסוע,
16 וראה שהיא הולכת, ופתאום כדי לחסום לה את הדרך הוא התנגש בגדר, היא זזה מהדרך
17 כדי שלא יפגע בה, הוא קיבל מכה, ירד לו דם והוא ניגש לטיפול רפואי (ת/69, ש' 61-55).
- 18 הנאשם העיד כי הוא נסע באותו יום, היה לו תקר, ניסה לבלום עשה תאונה עצמית, קיבל
19 מכה בראש מההגה ונסע לבית חולים. לדבריו בכלל לא ראה אותה. ראה אותה רק לאחר
20 שעשה את התאונה כשהיא רצה לעברו, ובאה לראות מה קרה לו (עמ' 539, 677-674). גם
21 בחקירתו במשטרה מסר שלא הבחין בה בעת התאונה (ת/3, עמ' 4, ש' 30).
- 22 בנוגע לאישום זה, בשים לב לכך שלא קדם ויכוח או מריבה ביניהם טרם האירוע, ובהעדר
23 ראיות תומכות בעדות המתלוננת, לא ניתן לשלול את גרסת הנאשם שכלל לא הבחין
24 במתלוננת, ומכאן שלא ניסה לפגוע בה. **לפיכך, יש לזכות את הנאשם מאישום 8 מחמת**
25 **הספק**.
- 26 **בהתאם לאמור באישום 9**, בסמוך ליולי 2021, ברכבו של הנאשם, זרק הנאשם לעבר
27 המתלוננת שני טלפונים ניידים, פגע ברגלה, וגרם לה חבלה.
- 28 **המתלוננת העידה בנוגע לאישום 9** שהם היו ברכב שלו, היא הייתה בטלפון, הוא עצר את
29 הרכב, ושאל עם מי עם היא מתכתבת. ביקש את הטלפון, סירבה, לקח את הטלפון בכוח
30 מהיד שלה, התחיל לבדוק מה עשתה בו (עמ' 42). התחיל לצעוק עליה. זרק את הטלפונים
31 שלה ושל הטלפון שלו פגע ברגלה, גרם לה חבלה בירך שמאל, קפץ ושבר את מערכת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 המולטימדיה של הרכב. הטלפון שלה לא פגע בה (עמ' 43). בתמונה שצילמה רואים את
2 מערכת המולטימדיה השבורה (ת/50).

3 הנאשם העיד בקשר לאישום 9 כי לא זרק טלפונים ברכב, וכי מסך המולטימדיה לא נשבר.
4 התמונה שהציגה המתלוננת היא סתם תמונה של מסך, שאינו מהרכב שלו. הנאשם אף
5 הציג את המסך השלם לטענתו שהיה ברכבו והוחלף (עמ' 539-540 ; 684), וטען זאת כבר
6 בחקירתו במשטרה (ת/3 עמ' 5).

7 **בנוגע לאישום 9**, בשים לב לכך שאין לדברי המתלוננת חיזוק של ממש, ואף התמונה של
8 המסך אינה יכולה להסיר את הספק, ובשים לב לכך שהנאשם הציג את המסך השלם
9 לטענתו, סבורני כי נותר **ספק סביר באשמת הנאשם**.

10 **על פי המתואר באישום 10** – בספטמבר 2021, הנאשם קרא הודעות בטלפון של המתלוננת
11 ללא רשותה, כעס עליה, החל לצעוק ולגדף. המתלוננת אמרה שהיא מעוניינת להיפרד,
12 וקמה מהספה. הנאשם דחף אותה חזרה לספה, כלא אותה בדירה, מנע ממנה לצאת ולקח
13 לה את הטלפון.

14 **המתלוננת העידה בנוגע לאישום 10** כי הנאשם הסתכל בטלפון הנייד שלה, התחיל לריב
15 איתה, קילל אותה, אחז בכתפה, ודחף אותה על הספה, ואמר לה שהיא לא הולכת לשום
16 מקום. נעל את הדלת, ולקח את המפתחות. נשארה שם כל הלילה, ולא יכלה לעזוב (עמ'
17 60). בהתכתבות בינה לבין הנאשם היא שאלה אם הוא זוכר איך סגר אותה בבית ולקח את
18 המפתח, והוא אמר שכן, אבל המפתחות היו אצלה (עמ' 59-60 ; ת/14).

19 **הנאשם הכחיש** את האמור באישום 10, והסביר כי אכן היה אירוע שבו הציץ בהודעות
20 שלה בטלפון, היה ויכוח ביניהם, הוא נעל את הדלת "כדי לדבר איתה", אך השאיר את
21 המפתחות במנעול, ולא לקח אותם, וגם הטלפון שלה היה אצלה. לא מנע ממנה לצאת
22 מהבית. היה לה גם מפתח שלה של הבית בתיק האישי שלה. שלל שדחף אותה (עמ' 541-
23 542 ; עמ' 684-686).

24 **לטענת המאשימה**, חיזוק לעדות המתלוננת באישום 10 נמצא בהתכתבותה עם הנאשם
25 ביום 19.11.21 (ת/14) בה היא מזכירה לנאשם שהיא רצתה ללכת והוא נעל אותה בדירה
26 ולקח את המפתחות והטלפון שלה, וכי הנאשם בתשובתו אישר שנעל אותה ושלא שחרר
27 אותה. מתשובת הנאשם נמחקו המילים "לא לקחתי" לפני המילים "הם היו בדלת".
28 המאשימה טענה כי אין משמעות למחיקה הנוגעת לאישום זה, משום שהיא מטיחה בנאשם
29 שהוא נעל אותה בדירה, והוא השיב שהמפתחות היו בדלת, ומאשר שנעל אותה בדירה.
30 בנסיבות אלה המחיקה אינה משרתת את המתלוננת. אילו הייתה למתלוננת כוונה זדונית
31 היא הייתה מוחקת את המילים: "הם היו בדלת". הנאשם מודה באותה ההתכתבות שהוא
32 נעל אותה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 **לטענת ההגנה**, יש לזכות הנאשם באישום זה. המתלוננת מחקה את המילים "לא לקחתי"
2 מההתכתבות הזאת שמסרה למשטרה. בניגוד לגרסתה, לא הייתה שום אלימות מצדו של
3 הנאשם. הנאשם נעל את הדלת, אך המפתחות נשארו בדלת, והיא כלל לא ניסתה לצאת.
4 בשיחת טלפון מיום 21.11.21 (נ/45, נ/46) שבה הם מדברים על האירוע, ניכר שלא הייתה
5 שום אלימות, הנאשם רצה לדבר, היא לא רצתה לדבר, המפתחות נשארו בדלת, והיא כלל
6 לא ניסתה לצאת.

7 לאחר שבחנתי את הראיות ואת טיעוני הצדדים, שוכנעתי שיש להרשיע את הנאשם
8 באישום 10, וזאת על בסיס עדות המתלוננת, החיזוק בהתכתבות ביניהם (ת/14), והעדר
9 אמינות הנאשם לעניין זה. אמנם, המתלוננת מחקה מההתכתבות את המילים שרשם
10 הנאשם: "לא לקחתי", ביחס למפתחות הבית. עם זאת, מההתכתבות המלאה, ניכר
11 שהנאשם כלא את המתלוננת בדירה על רקע הויכוח ביניהם. המתלוננת כתבה לנאשם
12 "אתה לא שחררת אותי", והוא השיב לה "אני יודע, מה עכשיו". היא כתבה: "אתה לא
13 זוכר כיצד רציתי ללכת, ואתה נעלת אותי בדירה ואת המפתחות לקחת?" ; הנאשם כתב:
14 "לא לקחתי, הם היו בדלת, סגרתי כן, לא רציתי זאת, אוהב, פשוט". היא כותבת: "הם היו
15 אצלך בידים, אני אמרתי שזה לא פייר, שאתה חזק ממני פיזית, ובכך מחזיק אותי", והוא
16 השיב: "קשה לי לשחרר". כלומר, מההתכתבות המלאה עולה שהמתלוננת מטיחה בנאשם
17 שנעל אותה בדירה, הנאשם אמנם מכחיש שלקח את המפתחות, אך מאשר שלא איפשר לה
18 לצאת מהדירה. גם בשיחת הטלפון בין השניים, מיום 21.11.21 (נ/45, עמ' 7), יומיים לאחר
19 האירוע, שבה אמרה המתלוננת "רציתי לעזוב", והנאשם השיב "את רצית, אבל לעזאזל,
20 למה את יושבת איתי ואומרת שהכל בסדר", והיא השיבה "לא נתת לי ללכת", והנאשם
21 אמנם מכחיש שלקח את המפתחות, אך לא שמנע ממנה לצאת "אמרתי לך כבר אז שאלו
22 המפתחות לבית של אמא שלי, ומפתחות הרכב היו בדלת" והיא אומרת "בסדר... לא רציתי
23 לדבר איתך... לא נתת לי זמן אפילו לחשוב, להיות לבד עם עצמי", והנאשם מסכים עימה.
24 היא אמרה "לא יכולת לשחרר אותי", והוא השיב "לא יכולתי לשחרר". **מדברים אלה עולה**
25 **כי אכן הנאשם מנע מן המתלוננת לצאת מהדירה, גם אם לא לקח את המפתחות.**
26 ההתכתבות והשיחה שבהם הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו באירוע, מחזקים את
27 עדות המתלוננת ומובילים למסקנה שמדובר באירוע שהתרחש במציאות. כמו כן, טענת
28 המתלוננת שהנאשם דחף אותה באירוע הזה, עולה בקנה אחד עם מקרים דומים אחרים
29 שבהם הנאשם נהג בה באלימות בעקבות ויכוחים ביניהם. לפיכך, עלה בידי המאשימה
30 להוכיח את האמור באישום 10.

31 **בהתאם לאמור באישום 11**, ב-23.10.21, בדירה, הנאשם כעס על כך שגילה שהמתלוננת
32 התכתבה עם ידיד בטלפון הנייד שלה. הנאשם משך את המתלוננת מהמיטה לרצפה, גרר
33 אותה לסלון והכריח אותה להתקשר לידיד, ולאחר מכן איים על הידיד שיהרוג אותו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 **המתלוננת** העידה בנוגע לאישום 11, כי הייתה בקשר עם ידיד, הנאשם ראה את השיחה
2 בצ'אט אחרי חודש. היא הייתה במיטה, הנאשם היה עם הטלפון שלה בשירותים. הוא
3 התעצבן. יצא מהשירותים, רץ לחדר, תפס אותה ברגל ימין, בקרסול, משך אותה מחדר
4 השינה עד לסלון (עמ' 32 ; עמ' 55-56). בהתכתבות למחרת כתבה לו שנשאר לה סימן חזק
5 על היד, ומרחה משחה טיפולית וקונסילר, ובכל זאת רואים את זה (עמ' 60 ; ת/14). הוא
6 שלח לה סימן עצוב, וסימן בצורת לב והתנצל. ביקש שתעדכן אותו (עמ' 61).

7 **הנאשם** הכחיש את האמור באישום 11, והעיד כי פעם אחת לקח לה את הטלפון בכוח,
8 מפני שחשב שהיא מתכתבת עם מישהו. לפעמים כשהייתה במקלחת היה מסתכל לה
9 בטלפון, ראה שהיא מכתבת עם גברים (עמ' 543-542). הנאשם הבהיר כי החבלה שנגרמה
10 למתלוננת ביום האירוע, 23.10.21, נגרמה לה בתאונת דרכים קלה שהם עברו יחד, והסביר
11 שבמועד חקירתו במשטרה לא זכר את תאריך התאונה (עמ' 668-669).

12 **המאשימה** טענה בנוגע לאישום 11, כי חיזוק לעדות המתלוננת קיים בתמונה שצילמה
13 המתלוננת את החבלה שנגרמה לה (ת/24) שאותה שלחה לידידה. בנוסף בהתכתבות בין
14 הנאשם למתלוננת למחרת האירוע, הנאשם התנצל בפני המתלוננת. המתלוננת כתבה
15 שנותר לה סימן כחול על ידה והנאשם השיב בסימן לבבות ואת המילה "סליחה" (ת/14).

16 **ההגנה** טענה כי יש לזכות את הנאשם מאישום 11, וזאת לאור העובדה שהמתלוננת מחקה
17 מתוך ההתכתבות את המילים "אין פה איפה להטעין, אוטובוס של מסכנים". בלילה שלפני
18 ההתכתבות השניים עברו תאונת דרכים, והחבלה של המתלוננת נגרמה עקב תאונה זו.
19 לטענת ההגנה, בחקירתה הנגדית של המתלוננת, היא אישרה שהם נסעו ואירעה להם
20 תאונה, הגם שהכחישה שהחבלה נגרמה מהתאונה.

21 לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים ואת הראיות והעדויות, סבורני כי יש לזכות מחמת
22 הספק את הנאשם מאישום 11, אשר מייחס לנאשם אלימות כלפי המתלוננת, וזאת לאור
23 העובדה שהיא מסרה למשטרה צילום מסך של התכתבות ביניהם, לאחר שערכה את
24 ההתכתבות ומחקה ממנה את המשפט שכתבה: "אין פה איפה להטעין, אוטובוס של
25 מסכנים", שממנו עולה שהייתה בטיול בעת ההתכתבות (בבוקר למחרת האירוע), מבלי
26 שהיה למתלוננת הסבר סביר למחיקה האמורה. אמנם מחיקת המילים הללו אינה נוגעת
27 ישירות למעשה האלימות, אך די בעריכת ההתכתבות על ידי המתלוננת בטרם מסרה אותה
28 למשטרה, כדי להטיל דופי במהימנותה לעניין זה; נוסף לכך, צילום החבלה אשר אליו
29 הפנתה המאשימה בסיכומיה הוא צילום של חבלה ברגל-בקרסול (ת/24), ואילו בהתכתבות
30 מתייחסת המתלוננת לחבלה ביד (ת/14), כך שספק רב האם צילום החבלה קשור לאירוע
31 האמור, או שמא קשור לאישום 13 שבו הנאשם מואשם בכך שגרם לה לחבלה בקרסול
32 במועד אחר. במאמר מוסגר יצוין כי גם במהלך עדותה של המתלוננת, התקשתה המאשימה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 להבחין בין דברי המתלוננת בקשר לאישום 11, לבין דבריה בקשר לאישום 13, בשל הדמיון
2 הרב בין האישומים (עמ' 62). כמו כן, לאור העובדה שהמתלוננת אישרה שבהמשך אותו
3 לילה שלפני ההתכתבות הם נסעו ברכבו של הנאשם ואירעה להם תאונת דרכים, כך שלא
4 ניתן לשלול את האפשרות שהחבלה נגרמה לה בתאונת הדרכים, וההתכתבות למחרת
5 בבוקר, לרבות בקשת הסליחה של הנאשם, מתייחסת לכך שהנאשם גרם לתאונת דרכים
6 שבה נחבלה המתלוננת, תאונה אשר עליה לא סיפרה בתלונתה במשטרה או בעדותה
7 הראשית. לפיכך, נותר ספק סביר באשמת הנאשם באישום זה.
- 8 **בהתאם לאמור באישום 12**, ב-29.10.21, לאחר שהמתלוננת העירה את הנאשם, הנאשם
9 היכה את המתלוננת באגרוף בשפתייה וגרם לה חבלה.
- 10 המתלוננת העידה כי הם היו אמורים לצאת ביחד עם חברים שלו. הוא ישן, העירה אותו,
11 הוא התעצבן על כך, קילל אותה, ונתן לה אגרוף חזק לפניו. התנפחו לה השפתיים, החברים
12 שאלו אח"כ מה קרה עם השפתיים שלה, והנאשם אמר לה משהו שאינו אמת (עמ' 57-58 ;
13 24/ת, תמונת השפתיים, אך ללא תאריך).
- 14 בהודעת אימה של המתלוננת, אשר הוגשה בהסכמה (ת/58) מוסרת האם צילום של חבלה
15 בשפה של המתלוננת (צילום אשר קיים בתיק החקירה, ת/24), ומציינת שהמתלוננת שלחה
16 לה את זה ביום 29.10.21 (ת/58, ש' 10), וסיפרה לה על האירוע. המועד שציינה האם של
17 שליחת התמונה אליה, אשר זהה ליום האירוע, מחזק את עדות המתלוננת לגבי אישום זה.
- 18 הנאשם הכחיש את אישום 12, והכחיש שהיכה את המתלוננת בשפתייה, אם כי אישר שהיו
19 מקרים שבהם היה כועס עליה על שהעירה אותו (עמ' 543-544). הנאשם הסביר שהוא
20 והמתלוננת התכתבו ביניהם לאחר מכן על הנושא, והוא אמר לה שהוא מצטער את נתן לה
21 אגרוף. לדבריו, אמר לה שהוא מצטער למרות שלא נתן לה אגרוף (עמ' 690). סבורני שלא
22 ניתן לקבל את גרסת הנאשם בעניין זה.
- 23 נתתי דעתי לכך שבהתכתבויות בימים שלאחר האירוע באישום 12 לא הייתה התייחסות
24 לאירוע האמור, אך איני סבור שמדובר באירוע בעוצמה כזאת אשר חייב התייחסות
25 בהתכתבות בין הצדדים.
- 26 לטענת ההגנה המתלוננת מסרה התכתבות למשטרה שם כתבה לנאשם שהוא פגע בה, וכי
27 זה לא נורמלי שאינו זוכר. מחקה את תשובתו: "אני ישנני". מסרה במשטרה שאמרה לו
28 שהכאיב לה מבחינה נפשית ובעדותה הראשית ייחסה את הדברים שכתבה למכה בשפה.
29 האם העידה שהמתלוננת סיפרה לה שהיא ניסתה להעיר את הנאשם ושהוא נתן לה מכה
30 בשפה, בכוונה או לא בכוונה ושלחה תמונה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 לאחר בחינת הראיות וטיעוני הצדדים, שוכנעתי כי יש לקבל את עדות המתלוננת, אשר
2 נתמכת בהודעת אימה, ובתמונה, ומנגד יש לדחות את גרסת הנאשם לאישום זה. איני סבור
3 שקיימת אפשרות שהנאשם נתן למתלוננת מכה בהיותו ישנוני ושלא מתוך מודעות למעשיו.
4 לפיכך הוכחה אשמת הנאשם באישום זה מעבר לספק סביר.
- 5 **57. בהתאם למתואר באישום 13** ב-2.11.21, בעקבות ויכוח, הנאשם משך את המתלוננת
6 מהמיטה וגרם לה חבלה בקרסול.
7 המתלוננת מסרה כי הנאשם גרם לה חבלה ביום 2.11.21 ומסרה למשטרה צילום של
8 החבלה (ת/67, ש' 130-144 ; ת/24).
9 הנאשם נשאל בחקירת המשטרה על החבלות שנגרמו למתלוננת ביום 2.11.21, הוצגה לו
10 תמונה החבלה, והוא מסר שהיו מקרים שהיו משחקים ונגרם לה סימן, ואף תיאר את
11 הדברים והחבלות שנגרמו לה בכתף וביד (ת/3, עמ' 7-8). בעדותו בבית המשפט הכחיש
12 הנאשם את האמור באישום 13 שמשך אותה מהרגל (עמ' 544), וכאשר נשאל האם היו
13 מקרים תוך כדי משחק בידיים עם המתלוננת, נגרמו לה חבלות או סימנים על הגוף, השיב
14 בשלילה (עמ' 660). כאשר נשאל בעדותו מדוע במשטרה מסר תשובה שונה, השיב כי שאלו
15 אותו ממה נגרמו הסימנים על גופה של המתלוננת, והוא חיפש מה להשיב למשטרה.
16 הנאשם אישר שאכן היו סימנים על גופה של המתלוננת (עמ' 661, 667). מובן שמדובר
17 בתשובה שאינה מעוררת אמון ואינה מניחה את הדעת, ויש בה כדי לחזק את גרסת
18 המתלוננת לגבי אישום זה.
- 19 גם בעניין אישום זה נתתי דעתי לכך שבהתכתבויות ביניהם בסמוך לאירוע, אין התייחסות
20 לאירוע זה.
21 לפיכך, ובשים לב לצילום החבלה שהוגש, שוכנעתי כי הוכחה אשמת הנאשם באישום זה
22 מעבר לספק סביר.
- 23 **58. בהתאם למתואר באישום 14** – בתחילת דצמבר 2021, כשבועיים לאחר שהנאשם
24 והמתלוננת נפרדו, והמתלוננת עזבה את דירתם, שוחח הנאשם עם המתלוננת בטלפון, הבין
25 שהיא מטיילת בחוץ, נסע במשאית וחיפש אחריה ברחבי העיר, הבחין בה כשהיא מטיילת
26 עם ידיד (ב.ב.), גידף את הידיד, ונסע מהמקום. בסמוך לאחר מכן, התקשר הנאשם
27 למתלוננת בנוכחות ב.ב. ואיים כי יבוא ויהרוג את ב.ב.
28 המתלוננת העידה בנוגע לאישום 14 שהם נפרדו ב- 17.11.21, והיא עזבה את הדירה
29 המשותפת (עמ' 99). אחרי שנפרדו, בדצמבר 21, היא הלכה ברחוב בטיילת עם ידיד שלה,
30 ב.ב. הנאשם התקשר אליה קודם ושאל מה היא מתכוונת לעשות בערב. היא אמרה שהיא
31 מתכוונת לעזור לחברה להוציא כלבים לטיול. בסביבות תשע בערב, היא ראתה את הנאשם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 22-02-59897 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 נוסע במשאית של העבודה שלו (עמ' 103). הנאשם צעק מהחלון ל-ב.ב כינוי גנאי. מיד לאחר
2 מכן, הנאשם התקשר ואיים שיירה ב-ב.ב ויהרוג אותו (עמ' 103 ; ת/35). ב.ב שמע את זה
3 (עמ' 104). יצוין, כי הנאשם לא הכחיש את השיחה הזאת ואת שנאמר בה (עמ' 106).
- 4 הודעת הידיד, ב.ב, הוגשה בהסכמה, ובה הוא תיאר שבחודש דצמבר הנאשם כנראה ראה
5 אותו ואת המתלוננת ביחד ברחוב, ואז התקשר אליה, ודיבר אליה בצורה גסה, לאחר מכן
6 הגיע עם משאית, עבר לידם, קילל אותו ונסע. לאחר מכן, הנאשם התקשר אליה ואיים
7 להרוג אותו. הידיד לא שמע את הצד של הנאשם בטלפון בשיחת האיומים, אלא עמד ליד
8 המתלוננת כשהיא דיברה עם הנאשם, אך הבין את הדברים מהשיחה, ושמע את המתלוננת
9 אומרת בשיחת הטלפון שלא צריך להרוג אף אחד. לאחר השיחה המתלוננת נראתה
10 מוטרדת (ת/61 ; נ/53).
- 11 בנוגע לאישום 14, הרי שקיימת הקלטה של השיחה שבה איים הנאשם לפגוע בידיד של
12 המתלוננת, ב.ב, שבה נשמע הנאשם אומר "תשמעי את רוצה? אני אבוא עכשיו אני אירה
13 בו" (ת/35), והנאשם לא הכחיש את השיחה הזאת ואת שנאמר בה (עמ' 106).
- 14 הנאשם בעדותו הכחיש את האמור באישום 14. לדבריו, היה מקרה שראה אותה עם
15 מישהו, צעק "הומו" לעבר הבחור, המשיך לנסוע, ואח"כ התקשר ושוחח איתה. הנאשם
16 אישר שאמר: "את רוצה שאני אבוא אירה ובו", אמר שזה היה כאילו בצחוק ולא התכוון
17 לכך (עמ' 545 ; עמ' 549). סבורני שלא ניתן לקבל את הסברו של הנאשם.
- 18 לטענת המאשימה, באישום 14 נמצא חיזוק בהקלטה שביצעה המתלוננת לשיחה שקיימה
19 עם הנאשם במהלכה הטיחה בו שהוא עשה מעשה לא יפה שאיים על אדם שאינו מכיר.
20 הנאשם משיב אם היא רוצה שהוא יבוא עכשיו לירות בו (ת/35א). כמו כן, לטענת
21 המאשימה הודעת הידיד, מחזקת אף היא את גרסת המתלוננת.
- 22 לטענת ההגנה, ב.ב לא שמע איומים מצד הנאשם, אלא רק שמע אותו מקלל. בשיחה בין
23 הנאשם למתלוננת, הנאשם כואב את עובדת שקריה של המתלוננת כאשר הסתובבה עם
24 בחור אחר, ואמר "רוצה שאני יירה בו". לשיטת ההגנה, אין כל איום אמיתי באמירה של
25 הנאשם.
- 26 לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי שהדברים שאמר הנאשם למתלוננת נאמרו
27 בכוונה להפחיד או להקניט, ומכאן שהם מהווים איום. לפיכך אישום 14 הוכח מעבר לספק
28 סביר.
- 29 **באישום 15** מתואר כי ב-21.1.22, הגיעה מתלוננת לדירה, ודפקה בדלת. הנאשם פתח את
30 הדלת, אחז בזרועה בכוח, דחף אותה עד שנפלה לרצפה. הוא תפס ברגלה, היא נשכה אותו
31 ושרטה אותו בצווארו כדי שיעזבה, הרים אותה על כתפו והורידה במדרגות הבניין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בהמשך, זרק אותה על הרצפה, וכתוצאה מכך היא נחבלה בגב וברגלה. הוא הרימה על
2 כתפיו והכניסה למושב שליד הנהג ברכבו, ובעט ברגליה כדי שתכניס את רגליה לרכב.
3 בהמשך, שלף סכין יפנית ואיים עליה. משהבחין הנאשם כי רכב אחר חסם את רכבו
4 מאחור, נטל את הסכין ודקר באמצעותה את גלגל הרכב.

5 המתלוננת העידה בנוגע לאישום 15 כי ב-21.1.22, ביום שישי, ביקשה שהנאשם יסיע אותה
6 לשיעור פסנתר. הוא אמר שבבוקר יש לו סידורים, ואח"כ יעזור לה (עמ' 106-107). בבוקר,
7 לאחר שלא ענה לטלפון, הגיעה לדירתו כדי להעיר אותו, ושמעה קולות של אישה מבפנים,
8 דפקה בדלת אך הוא לא ענה. שמעה שהוא מדבר עם בחורה, דפקה שוב על הדלת, והוא
9 פתח את הדלת, בכעס, ושאל בבוטות מדוע היא הגיעה והתחיל לצעוק עליה (עמ' 108-109).
10 הוא דחף אותה, והיא נפלה. הוא תפס אותה ברגל, משך אותה החוצה, והיא תקפה אותו
11 בבטן ונשכה אותו (ת/54). היא צעקה. היא הייתה על הרצפה והוא עמד מעליה (עמ' 110).
12 כתוצאה מכך שתפס אותה, נגרם לה סימן ברגל (עמ' 112-114 ; ת/53) הוא חיפש בתיק
13 שלה, אם יש לה מפתח של הדירה שלו, אבל לא מצא. שכנים שלו ראו את הסיטואציה.
14 הוא הרים אותה מהמותניים, על הכתף שלו, והוריד אותה לקומת הכניסה, השליך אותה
15 והכניס אותה לאוטו בצד שליד הנהג (עמ' 110). היא לא רצתה לנסוע איתו והוציאה את
16 הרגליים מהאוטו, כדי שהוא לא יוכל לסגור את הדלת. הוא פתח את המגירה באוטו,
17 והוציא משם סכין יפנית, ואיים עליה שתכניס את רגליה (עמ' 111 ; עמ' 115 ; ת/37). היא
18 תפסה את הסכין, הוא שחרר את הסכין, והיא זרקה את הסכין. הנאשם לקח סכין אחרת,
19 מתקפלת; היה שם רכב אחר שחסם אותו, והנאשם חתך לו את הצמיגים. לאחר מכן,
20 הנאשם הסיע אותה לשיעור הפסנתר (עמ' 112). לאחר מכן, הוא החזיר אותה לבית שלו,
21 התנצל, והיא נשארה אצלו (עמ' 116).

22 בנוגע לאישום 15, בשיחה בין הנאשם למתלוננת מיום 30.1.21, כתשעה ימים לאחר
23 האירועים הנוגעים לאישום זה, אומרת המתלוננת: "כואב לי הגב... אני אוהבת אותך
24 מאוד אבל יצאו לי סימנים כחולים". והנאשם משיב לה: "אני אבוא אליך, בואי נשב ונדבר
25 ברוגע... זה היה פאק גם מצד שלי וגם מצד שלך... הכל קרה כל כך מהר שלא היה לי זמן
26 לעבד במוח איך זה קרה". המתלוננת בבכי: "למה עשית את זה, כל הגוף שלי הכל כואב".
27 הנאשם מוסיף: "מה את רוצה? יאללה, בואי תצלמי את זה ותגישי תלונה למשטרה עליי".
28 ולאחר מכן הנאשם אומר: "גם את הכאבת לי, לא רציתי להכאיב לך, להיפך, אמרתי לך
29 מאמץ, תתרחקי, אני מפחד מעצמי. תני לי להירגע, ובכך את זוכרת את המילים האלה שלי,
30 לא רציתי לגעת בך. אני רק כשאני כועס אני לא יכול לשלוט בעצמי" ובהמשך: "את חושבת
31 שתמיד חלמתי לפגוע בך? את חושבת שתמיד חלמתי להכות נשים? את יודעת, זה הדבר
32 שאני הכי שונא, כי אבא שלי היכה את אמא שלי ממש חזק, ושנאתי אותו בגלל זה... לא
33 רציתי לעשות את כל זה". היא אומרת: "אני יודעת שלא עשית את זה בכוונה" והוא משיב:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

1 "זה בגלל העצבים שלא יכולתי לשלוט כבר בזה", והיא מוסיפה: "כשתפסת את הסכין, לא
2 ידעתי מה תעשה עם הסכין", הוא: "לא רציתי לתקוף אותך", היא: "למה בכלל לקחת
3 אותה?" והוא משיב: "לקחתי את זה ונשכתי אותי ככה". היא: נשכתי אותך אז כי רציתי
4 לצאת מהידיים שלך" הנאשם: "לצאת? משכתי אותך כדי שלא תיכנסי לדירה, הכנסת רגל
5 בכוונה". הנאשם: "את שמעת קול של אישה, רצית להיכנס ולהסתכל" היא: "קודם כל
6 רציתי לדבר איתך" (נ/52; ת/35; עמ' 435). דברים אלה עולים כדי ראשית הודאה של
7 הנאשם באלמנט הפיזית כלפי המתלוננת, הנזכרת באישום 15, ויש בהם לחזק את עדות
8 המתלוננת בעניין זה, וזאת גם אם המתלוננת ניסתה להכניס את הרגל לתוך דירתו של
9 הנאשם, כדי לראות אם נמצאת שם אישה אחרת, וגם בהנחה שנשכחה אותו.

10 בנוגע לאישום זה, עו"ס לרנר, אשר טיפלה במתלוננת, מסרה שבפגישה ביום 2.2.22,
11 המתלוננת תיארה לפניה כי כשביקשה ממנו להסיע אותה לשיעור, במהלך המפגש הנאשם
12 תקף אותה מילולית ופיזית, ובמהלך פגישת הווידאו בין המתלוננת למטפלת הראתה לה
13 המתלוננת סימני אלימות על רגליה, מדובר באירוע מסוף ינואר 21' או תחילת פברואר
14 (ת/4). דבריה של עו"ס לרנר תומכים בגרסת המתלוננת ומחזקים אותה.

15 שכנתו של הנאשם מסרה למשטרה בהודעה שהוגשה בהסכמה כי יום או יומיים לפני ה-
16 22.1, שמעו צעקות מדירת הנאשם ומהמסדרון, היא הסתכלה בעינית הדלת, וראתה את
17 הנאשם ביחד עם בחורה, והם רבו, ואת ראתה את הנאשם מסתכל בתוך התיק של
18 המתלוננת, היה נראה שהוא מחפש משהו, המתלוננת ניסתה למנוע זאת ממנו, והוא דחף
19 אותה עם המרפק, היא קפצה עליו, הוא דחף אותה, ואז השכנה פתחה את הדלת, ואז הם
20 נרגעו, הבחורה הייתה בוכיה, הנאשם נראה מפחיד ועצבני ואמר לשכנה להיכנס הביתה,
21 ולאחר מכן הם ירדו למטה במדרגות (ת/64). שכנה נוספת מסרה תיאור דומה (ת/65). גם
22 עדויות אלה מחזקות את הראיות באישום האמור.

23 צילום חבלה על הקרסול של המתלוננת, שקיבל החוקר רס"מ צבי טיפרברנר מהמתלוננת
24 ביום 10.2.22, הגם שללא תאריך (ת/24), מחזק את גרסת המתלוננת להתנהגותו האלימה
25 של הנאשם באופן כללי. גם עדות של אביה של חברתה של המתלוננת, אשר העיד כי
26 המתלוננת הראתה לו סימני חבלה על הרגל שלה, וזאת בעקבות מקרה שבו המתלוננת
27 סיפרה שהיא באה אל הנאשם והוא היה עם מישהי אחרת, ואמרה שהוא הרביץ לה (ת/63).

28 בחיפוש ברכבו של הנאשם, אכן נמצא סכין יפנית (ת/39).

29 הנאשם עצמו בעדותו תיאר את האירוע של אישום 15, ומסר כי היה אירוע בינואר 22, שבו
30 רצתה להיכנס לדירה. היה עם ידידה בבית. המתלוננת רצתה לבוא, שיקר וכתב לה שהוא
31 לא בבית, אמרה לו שהוא משקר, והיא באה. הדלת הראשית הייתה פתוחה, נכנסה
32 והתחילה לדפוק בדלת, וצעקה. הוא ניסה לסגור את הדלת, לא נתנה לו. לא רצה שתיראה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 את הבחורה שבפנים. משך אותה מהדלת (עמ' 519-520 ; 692). אישר שגם הפך לה את
2 התיק, לטענתו כי חיפש את המפתחות שלו, היא קפצה עליו, והוא דחף אותה (עמ' 531).
3 לדבריו, כשהיא הכניסה את הרגל בדלת, הוא משך אותה בכוח בכך כדי שלא תיכנס, ונגרמו
4 לה סימני חבלה (עמ' 693, ש' 9). גם היא שרטה ונשכה אותו. כשהוא חיפש לה בתיק, היא
5 קפצה עליו, והוא דחף אותה עם המרפק לאחור. אישר שהשכנות יצאו, ולא היה לו נעים
6 שהן רואות את המריבה ביניהם. היא לא יכלה לרדת כי כאבה לה הרגל מכך שהוא ניסה
7 לסגור עליה את הדלת, והוא לקח לה את היד כדי שירדו במדרגות. אישר שהמתלוננת
8 בכתה. היא נחבלה מהדלת וגם מכך שמשך אותה. היה קשה לה לרדת במדרגות, והיא
9 אמרה שכואבת לה הרגל (עמ' 693-694). כשירדו במדרגות הוא עזר לה, אבל כששחרר לה
10 את היד, היא נפלה על הישבן, ושוב הוא עזר לה לקום (עמ' 694). הנאשם הכחיש שלקח
11 אותה על הכתף שלו במדרגות, וזאת על אף שאמר זאת בחקירת המשטרה (עמ' 694 ; ת/1,
12 עמ' 9-10, ש' 174-176). לאחר שירדו אמר לה שתבוא לאוטו, ונתן לה את הסכין ואמר לה
13 שתחתוך אותו אם היא רוצה (עמ' 550-554 ; 698). לדבריו, זו הפעם היחידה שהתנהג
14 באלימות, ולדבריו "עד היום לא טוב לי עם זה" (עמ' 556, 657). הנאשם הכחיש שדקר גלגל
15 של רכב (עמ' 558).
- 16 לטענת המאשימה, חיזוק לעדות המתלוננת קיים בתמונות וסרטון המתעדים את החבלות
17 שנגרמו לה (ת/53 ; ת/53א). הנאשם אישר את השתלשלות האירוע והחבלה שנגרמה
18 למתלוננת
- 19 לטענת ההגנה אישום זה מהווה את הפעם היחידה שהיתה אלימות, מצד שני הצדדים.
20 עדות השכנה באישום זה מחזקת את גרסת הנאשם שראתה את הנאשם מחפש בתיקה של
21 המתלוננת, המתלוננת ניסתה למנוע זאת ממנו והנאשם דחף אותה עם המרפק.
- 22 סבורני כי לאור מכלול העדויות והראיות, וכן השיחה המוקלטת, המסקנה היא כי הנאשם
23 בעדותו צמצם מאוד את אשר התרחש באישום זה. יש לדחות את טענת ההגנה שמדובר
24 באלימות הדדית. ניכר כי באירוע זה תקף הנאשם באופן פיזי ובאימפולסיביות את
25 המתלוננת, וגרם לה חבלות של ממש.
- 26 עם זאת, לאור העובדה שהמשטרה בדקה ולא מצאה תלונה בנוגע לניקוב צמיג רכב במועד
27 האמור, הרי שחיתוך צמיג הרכב לא הוכח (נ/54). יצוין כי ממילא לא יוחסה לנאשם עבירה
28 בעניין זה.
- 29 סופו של דבר, הוכיחה המאשימה את האמור באישום זה מעבר לספק סביר.
- 30 **על פי המתואר באישום 16**, ב-22.1.22, למחרת האירוע באישום 15, בדירה, הנאשם משך
31 את המתלוננת מהמקלחת, היא נפלה, הוא גרר אותה לסלון, הציג לה את מכשיר הטלפון
32 הנייד שלה, והחל לתשאל אותה על התכתבות שמצא במכשירה עם בחור אחר. הנאשם אחז

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

אותה מצווארה ביחד אחת, והרימה באוויר עד שהתקשתה לנשום והשליך אותה והיא נפלה על הרצפה. בהמשך, היא ניסתה להרגיע את הנאשם, הוא ניסה להכותה, אך פגע בשולחן ונחבל בידו השמאלית ונזקק לטיפול רפואי.

המתלוננת העידה בנוגע לאישום 16 כי למחרת המעשים שתוארו באישום 15, ביום שבת, היא הייתה בדירתו, התקלחה בחדר האמבטיה, הנאשם התפרץ לחדר האמבטיה, פתח את המקלחון, תפס אותה ביד ומשך אותה לסלון, כשהיא עירומה (עמ' 116-117). היא הבינה שבזמן שהתקלחה, הוא עיין בטלפון הנייד שלה, ומצא התכתבויות שלה עם בחור שהכירה לאחר שנפרדה ממנו. הוא צעק עליה, וגידף אותה (עמ' 117). הוא תפס אותה בצוואר, היא התקשתה לנשום, היא ניסתה להשתחרר (עמ' 118). הוא דחף אותה, היא נפלה וקמה. הוא ניסה לתת לה מכה, אך היא זזה, והיד שלו פגעה בשולחן. הוא שבר את היד שלו, ואת הרגל של השולחן. הנאשם שבר או פרק את האצבע שלו (עמ' 118). בהתכתבות בינה לבין הנאשם מיום 23.1.22, הנאשם מתייחס לשולחן השבור (עמ' 120-121 ; ת/55).

ביום 23.1.22, למחרת האירוע המתואר באישום 16, בהתכתבות בין הנאשם לבין ידיד של המתלוננת המכונה [הושמט] (שאינו הבחור מההתכתבות שמצא הנאשם), איים הנאשם על הידיד "אם אתה אפילו באצבע תיגע (במתלוננת), אני אחתוך לך את הגרון" (ת/23). התכתבות זו מחזקת מאוד את המסקנה שאכן יום לפני ההתכתבות הנאשם כעס מאוד על המתלוננת על כך שהתכתבה עם בחור אחר, ומכאן שמחזק את האמור באישום זה.

בנוגע לאישום 16, עו"ס לרנר, תיארה כי במפגש ביום 2.2.22 המתלוננת סיפרה לה, כאשר עדיין חבלות נראו היטב לעין על גופה, שהנאשם עיין בהתכתבות שלה בווטסאפ עם ידיד שלה, ותקף אותה באלימות, תפס אותה בצווארה בכוח וגרר אותה בשיער.

הבחור אשר המתלוננת החלה עמו בקשר זוגי באותה תקופה (לאחר שנפרדה מהנאשם), מסר בהודעה שהוגשה בהסכמה, כי לאחר שהחל בקשר זוגי עם המתלוננת, הנאשם התקשר אליו מהטלפון של המתלוננת ואיים שיהרוג אותו. בהמשך המתלוננת סיפרה לו שבאותו יום שאיים עליו, הוא גם היכה אותה, ושלחה לו תמונות של חבלות על רגליה. בתאריך 20.1.22 המתלוננת שלחה לו תמונות עירום שלה, ולהבנתו לאחר שהנאשם גילה זאת, תקף אותה (ת/60). גם הודעה זו מחזקת באופן משמעותי את עדות המתלוננת באישום זה.

שכנה של הנאשם מסרה כי ביום 22.1 בשעות אחה"צ שמעה צעקות וצרחות מהדירה שבה היו הנאשם והמתלוננת, במשך כשעתיים (ת/65).

ידו של הנאשם אכן הייתה שבורה ומגובסת כאשר נעצר ביום 9.2.22 (ת/39).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

- 1 הנאשם בעדותו הכחיש את האמור באישום 16. אישר שבזמן שהיא התקלחת, ראה בטלפון
2 הנייד שלה שהיא שלחה תמונת עירום שלה לבחור, נכנס למקלחת בזמן שהתקלחה, כעס
3 על כך, צעק עליה, התעצבן והתעמת איתה, אך לדבריו לא היכה אותה (עמ' 559-560 ; 698).
4 הנאשם אישר שהתקשר לאותו בחור בכעס, ממכשיר הטלפון של המתלוננת, ואמר לו שלא
5 ידבר עם המתלוננת, אך הכחיש שאיים עליו (עמ' 597). הוא נכנס עם הטלפון שלה
6 לשירותים ונעל את עצמו, כדי לבדוק אם יש התכתבויות נוספות שלה, לאחר מכן החזיר
7 לה את הטלפון (עמ' 699). אישר שבחקירתו במשטרה אמר שדחף אותה עם היד, אך לדבריו
8 אולי התבלבל, ואישר שאמר שהוא לא יודע לחשב את הכוח שלו כשהוא עצבני (עמ' 700 ;
9 ת/1, עמ' 11, ש' 218-220). לטענתו הוא אכן שבר את היד, אך לא בשל כך שהיכה על
10 השולחן, אלא משום שהחליק במדרגות. אישר שנתן מכה לשולחן מכעס, ולאחר מכן חזר
11 בו ואמר שלא נתן לשולחן מכה עם היד (עמ' 701-702).
- 12 לאחר ששמעתי את עדות המתלוננת והנאשם, ובשים לב ליתר הראיות באישום, סבורני כי
13 להעדיף את עדות המתלוננת, אשר נתמכת בראיות נוספות ובהתכתבויות, ולדחות את
14 גרסת הנאשם אשר ניסה לצמצם את האירוע, וגרסתו בעניין זה כוללת סתירות, מעוררת
15 תמיהות רבות, ואינה ראויה לאמון.
- 16 בסופו של דבר, שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה את האמור באישום 16 מעבר לספק סביר.
- 17 **על פי המתואר באישום 18 – ב-9.2.22, על רקע תלונתה של המתלוננת במשטרה, נעצר**
18 **הנאשם והובא לתחנת המשטרה. בעת שהובל בהיותו אזוק, ומלווה על ידי שוטר,**
19 **המתלוננת עלתה מולו במדרגות ביחד עם אימה. הנאשם סימן תנועת שיסוף גרון לעבר**
20 **המתלוננת.**
- 21 המתלוננת העידה אחרי שהנאשם נעצר בגין התלונה שלה, והיה בתחנת משטרה, היא
22 הגיעה לתחנת המשטרה, עלתה במדרגות, הנאשם בדיוק ירד למטה, ביחד עם קצין אלימות
23 במשפחה, ואז הנאשם עשה עם היד תנועה של שיסוף הצוואר (עמ' 122). היא חשה מאוימת,
24 והקצין ניסה להרגיע אותה (עמ' 123).
- 25 בנוגע לאישום 18, ממזכר שרשם רס"ב שלומי אנג'ל, אחראי בית המעצר, ביום 9.2.22,
26 בזמן שהנאשם שהיה עצור, ירד עם השוטר פאדי תלחמי מקומת החקירות לקומת הכניסה,
27 עלו שתי נשים (המתלוננת ואימה), והנאשם הרים את ידו לכיוון פניו וסימן דבר מה עם
28 האצבעות שלו לעבר שתי הנשים שעלו תוך שהוא מביט בהם. העד ביקש שפאדי ימשיך עם
29 העצור, פנה אל הנשים, והמבוגרת (האם) אמרה שהבת שלה (המתלוננת) מפחדת שהוא
30 יהרוג אותה. המתלוננת החלה לרעוד בכל הגוף, ולבכות בפנים אדומות (ת/42). בעדותו
31 הסביר העד שראה במו עיניו את הסימון שביצע הנאשם עם הידיים, הוא עמד קרוב מאוד,
32 וראה זאת, אך אינו זוכר בדיוק איזו תנועה עשה הנאשם (עמ' 482). אכן, רס"ב שלומי אנג'ל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לא ידע לתאר בדיוק את התנועה שעשה הנאשם, אך ממכלול הדברים, יש בעדותו כדי לחזק את עדות המתלוננת בעניין זה.

בנוגע לאישום 18, עו"ס לרנר, תיארה כי במפגש מיום 9.2.22 המתלוננת שיתפה אותה שהלכה עם אימה להגיש תלונה במשטרה, ולאחר מכן היא נפגשה עם הנאשם באקראי במסדרונות תחנת המשטרה, ושם כשהנאשם אזוק ומלווה בשוטרים, הוא העביר את אצבעותיו על צווארו במטרה להפחיד אותה ולאיים עליה.

החוקר רס"מ צבי טיפרנברג תיעד במזכר ביום 9.2.22 כי מספר דקות לאחר שהנאשם הוצא מחדרו של החוקר על ידי שוטר סיור, הגיע השוטר שלומי אנג'ל בלווי המתלוננת ואימה, כשהמתלוננת נסערת מאוד ובוכה ללא הפסקה. השוטר שלומי וכן המתלוננת תיארו בפניו את שאירע במדרגות התחנה עם הנאשם כמה דקות קודם לכן. המתלוננת לא הפסיקה לרעוד ולכבות (ת/25; וכן הודעתה ת/67). למחרת חקר את המתלוננת והיא חזרה ותיארה את תנועת השיסוף שעשה הנאשם (עמ' 504-507). לבקשת הנאשם ערך בדיקה אם יש מצלמות אשר מתעדות את מקום האירוע, אך הסתבר שאין (עמ' 507; ת/34); התייעוד של החוקר על אודות מצבה הנפשי של המתלוננת, בסמוך למפגש עם הנאשם במדרגות התחנה, מהווה אף הוא חיזוק לאישום זה.

לטענת המאשימה באישום זה קיים חיזוק הכולל מזכר של השוטר המלווה בתחנה.

לטענת ההגנה מעדות השוטר עלה שלא ראה תנועת שיסוף גרון אלא תנועה כלשהי עם האצבע. הנאשם העיד כי שראה את המתלוננת מולו ובהיותו אזוק, הרים את 2 אגודליו ואמר לה "כל הכבוד". ביקש כבר במשטרה שמצלמות התחנה יבדקו כדי להוכיח את גרסתו.

הנאשם הכחיש את האמור באישום זה, וטען שעשה תנועה עם היד, אך לא תנועת איום או שיסוף, ואף ביקש שהשוטרים יבדקו במצלמות (עמ' 562-563). לדבריו, הוא עשה לה תנועת "לייק", לאחר שהיא הגישה נגדו תלונה אשר הובילה למעצרו. עשה את התנועה בסרקזם (עמ' 702-703). סבורני בעניין זה שיש להעדיף את עדות המתלוננת, ולרבות מצבה הנפשי בסמוך לאחר האירוע, על פני עדותו של הנאשם אשר לא עוררה אמון.

בהתאם להודאת המתלוננת, אשר נתמכת בעדותו של רס"ב שלומי אנג'ל אשר ראה את המעשה, ובעדות עו"ס לרנר, אשר זמן קצר לאחר מכן סיפרה לה המתלוננת על כך, שוכנעתי כי אישום 18 הוכח מעבר לספק סביר.

בסיכומי של דבר, בחינת אישומי האלימות בכללותם, מעלה כי לנאשם יש בעיית שליטה בכעסים ונטייה לאלימות, ובחלק ניכר מאישומים אלה יש חיזוקים ראייתיים משמעותיים לעניין האלימות. גרסתו של הנאשם לעבירות האלימות היא גרסה מצמצמת מאוד,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

ובמקרים רבים היא אוסף של תירוצים והשלכת אחריות, שלא ניתן לקבלם. עם זאת, בחלק מעבירות האלימות, בהעדר ראיות מחזקות משמעותיות, הרי שנותר ספק סביר באשמת הנאשם.

סוף דבר

63. לאור כל האמור לעיל, יש לזכות הנאשם מחמת הספק מכל עבירות המין המיוחסות לו בכתב האישום (ריבוי עבירות אינוס – אישום 1; ריבוי עבירות של מעשה סדום – אישומים 2-4), וכן מהאישומים הבאים: אישום 7 (תקיפת בת זוג – אירוע החניקה במקלחת); אישום 8 (ניסיון לתקיפת בת זוג – הניסיון לפגוע במתלוננת עם רכבו של הנאשם); אישום 9 (תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש – השלכת מכשירי הטלפון על רגלה של המתלוננת ברכב); ואישום 11 (תקיפת בת זוג ואיומים – תקיפת המתלוננת בדירה ואיום טלפוני על ידידה של המתלוננת).

מנגד, יש להרשיעו בעבירות האלימות והאיומים המיוחסות לו באישומים הבאים: אישום 5 (תקיפת בת זוג – אירוע השוקר החשמלי); אישום 6 (תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש – התקיפה ברכבו של הנאשם); אישום 10 (תקיפת בת זוג – כליאת המתלוננת בדירה); אישום 12 (תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש – הכאת המתלוננת במכת אגרוף בשפתייה); אישום 13 (תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש – תקיפת המתלוננת בדירה); אישום 14 (איומים – האיום הטלפוני על ידיד המתלוננת לאחר שהנאשם ראה אותם ברחוב); אישום 15 (תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים – האירוע בחדר המדרגות בבניין מגוריו של הנאשם ואיום בסכין); אישום 16 (תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש – תקיפת המתלוננת בדירת הנאשם) ובאישום 18 (איומים – תנועת האיום בתחנת המשטרה).

השופט מיכאל קרשן:

אני מסכים.

השופטת מרב גרינברג:

אני מסכימה.

הוחלט כאמור בחוות דעתו של סגן הנשיאה, ע' קובו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 59897-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"ה, 08 יוני 2025, במעמד הצדדים

1
2
3
4
5
6

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט,
סגן הנשיאה

7
8